

Samling af visse love og
administrative forskrifter m.v.
om totalforsvaret
1996

Beredskabsstyrelsen

Samling af visse love og administrative forskrifter m.v. om totalforsvaret 1996

Samling af visse love og administrative forskrifter m.v. om totalforsvaret 1996

Udgivet af: Beredskabsstyrelsen

Datavej 16

3460 Birkerød

45 82 54 00

Telefax: 45 82 65 65

Oplag 1000

Trykt hos Beredskabsstyrelsen

ISBN 87-89121-68-6

B 1509-95

2. udgave december 1996

Forord

Formålet med denne samling er at give en oversigt over visse af de love og administrative forskrifter m.v., som omhandler totalforsvaret, dvs. forsvaret, redningsberedskabet og det civile beredskab, herunder politiet.

Ved udvælgelsen er der lagt vægt på de love og administrative forskrifter m.v., der indeholder bestemmelser om de eksisterende beredskabsstrukturer m.v., eller som under krise eller krig indeholder reguleringsmæssige beføjelser/kompetencer for statslige myndigheder.

Målgruppen for samlingen er de, der arbejder med planlægning af totalforsvarets virksomhed på centralt eller regionalt niveau.

Ved opbygningen af samlingen er der for lovenes vedkommende medtaget hovedloven eller seneste lovbekendtgørelse. I de tilfælde, hvor hele loven er medtaget, og der senere er vedtaget en ændringslov, der er af beredskabsmæssig betydning, er ændringsloven medtaget umiddelbart efter hovedloven/lovbekendtgørelsen.

I de tilfælde, hvor der er gennemført en ændring, som ikke skønnes at være af beredskabsmæssig betydning, er ændringen ikke medtaget i samlingen. I sådanne tilfælde er der anført en * ud for loven eller den administrative forskrift.

Beredskabsstyrelsen modtager gerne forslag til forbedringer af samlingen. Redaktionen er afsluttet den 1. december 1996.

Indholdsfortegnelse

Side

Forord	3
Indholdsfortegnelse	4
Forkortelser	4
Kronologisk register	5
Emneopdelt register	13
Regelsamling	21

Forkortelser

Aft.:	Aftale
Bek.:	Bekendtgørelse
Bst.:	Bestemmelse
Cir.:	Cirkulære
Cis.:	Cirkulæreskrivelse
Kan.:	Kongelig Anordning
Lbk.:	Bekendtgørelse af lov (lovbekendtgørelse)
Lov:	Lov
Med.:	Meddelelse
Skr.:	Skrivelse
Tra.:	Traktat
Vej.:	Vejledning

Kronologisk register

- Kan. 513 2. okt. 1940 angående politimyndighed for søværnets skibe og luftfartøjer
- Lov 562 31. okt. 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger (ved ikrafttræden af lov nr. 336 af 6. juni 1991 ophæves loven)
- Tra. 4. apr. 1949 Den Nordatlantiske Traktat (optrykt fra NATO-håndbogen)
- Kan. 63 6. mar. 1952 om forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig (som ændret ved kongelig anordning, nr. 130 af 26. april 1961)
- Lov 123 31. mar. 1952 om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold
- Lov 169 5. jun. 1953 Danmarks Riges Grundlov
- Lov 54 5. mar. 1954 om Det udenrigspolitiske Nævn
- Lov 225 11. jun. 1954 om ekspropriation i militære øjemed
- Lov 342 23. dec. 1959 om det civile beredskab (loven gælder efter lov nr. 1054 af 23. december 1992, beredskabslovens ikrafttræden kun i Grønland, jf. kongelig anordning nr. 405 af 20. dec. 1962. § 4 om ekspropriation i lov om det civile beredskab blev ændret ved lov nr. 76 af 10. marts 1966, og en række øvrige bestemmelser blev ændret ved lov nr. 203 af 22. maj 1985 (Det civile beredskab i kommuner og amtskommuner). Disse to lovændringer gælder næppe i fuldt omfang i Grønland)
- Kan. 405 20. dec. 1962 om civilberedskabslovens ikrafttræden i Grønland
- Kan. 437 21. dec. 1966 om afgrænsning af søterritoriet
- Kan. 189 19. apr. 1978 om ændring af anordning nr. 437 af 21. december 1966 om afgrænsning af søterritoriet

Lov	208	21. maj	1969	om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre
Cir.	228	30. dec.	1971	om klokkringning ved mobilisering (til amtmændene og Københavns magistrat)
Cir.	229	30. dec.	1971	om klokkringning ved mobilisering (til stiftsøvrighederne)
Lov	381	13. jun	1973	om embedslægeinstitutioner m.v.
Bek.	474	19. sep.	1974	om embedslægeinstitutionernes virksomhed
Bek.	475	19. sep.	1974	om stadslægeembedet i København
Lov	165	7. maj	1975	om oplysnings- og salgspligt vedrørende kulbrinter
Kan.	73	27. feb.	1976	om fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til dansk område under fredsforhold
Bek.	235	28. apr.	1976	om pligt til under krig eller andre ekstraordinære forhold at stille ejendom til rådighed for det militære forsvar
Lov	114	21. mar.	1979	om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme (liste A er ændret ved bekendtgørelse nr. 301 af 24. juni 1985)
Lov	139	2. mar.	1994	om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme
Cis.		4. apr.	1979	om videreførelse af den kirkelige administration m.v. i krigstid
Bek.	107	21. mar.	1980	om forøgelse af civilforsvarets styrker m.v.
Bst.		sep.	1981	for presseberedskabet på centralt plan
Bek.	220	21. maj	1982	om civilforsvarets organisation og indsats under krig og andre ekstraordinære forhold
Lbk.	88	26. feb.	1986	om forsyningsmæssige foranstaltninger
Lbk.	245	14. maj	1986	om danske skibes forsikring mod krigsfare

Bek.	359	6. jun. 1986	om forøgelse af forswarets styrker m.v.
Cis.		6. jun. 1986	om den kirkelige betjening af befolkningen i krigstid
Bek.	710	16. okt. 1986	om ilandbringelse af fisk fra områder med kemisk krigsmateriel
Cir.		1. nov. 1986	vedrørende sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger, der er af fælles interesse for NATO-landene, eller hvor der i øvrigt består en offentlig beskyttelsesinteresse
Bek.	704	9. nov. 1987	om kommunernes styrelse under krig eller truende udsigt til krig
Lbk.	582	29. sep. 1988	om et skibsfartsnævn
Lbk.	263	27. apr. 1989	om energipolitiske foranstaltninger
Bek.	331	14. maj 1990	om prioriterede virksomheder m.v.
Bek.	98	20. feb. 1991	om teleberedskab
Lov	336	6. jun. 1991	om forbud mod ophold på og færdsel gennem forswarets skydeområder og andre militære områder (loven er pr. 1. december 1996 ikke sat i kraft; lov nr. 562 af 31. oktober 1940 gælder)
Lbk.	654	20. sep. 1991	om offentlige myndigheders registre (§ 12)
Bek.	717	28. okt. 1991	om Danmarks Radios og TV 2's forpligtigelse til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning (beredskabsmeddelelser)
Lov	228	8. apr. 1992*	om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret (loven som er trådt i kraft den 1. november 1992, jf. bekendtgørelse nr. 854 af 23. oktober 1992, og lovens § 1, stk. 1, og § 4, stk. 3, 5. pkt. er ændret (*civil-

forsvaret" er ændret til "redningsberedskabet") ved § 75 i lov nr. 1054 af 23. december 1992, beredskabsloven)

Lbk.	297	22. apr.	1992	om radiokommunikation
Lov	470	12. jun.	1996	om ændring af lov om radiokommunikation
Lbk.	454	11. jun.	1992	om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (§ 47)
Bek.	527	19. jun.	1992	om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (§ 45)
Bek.	540	22. jun.	1992	om den maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold
Bek.	863	23. okt.	1992	om udpegning og udskrivning af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret
Lbk.	1183	19. dec.	1992	om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter
Bek.	1184	19. dec.	1992	om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter
Bek.	1185	19. dec.	1992	om beredskabslagre af mineralolieprodukter
Bek.	1186	19. dec.	1992	om størrelsen af beredskabslagre og mindstebeholdninger af mineralolieprodukter
Lov	1054	23. dec.	1992	beredskabsloven (som ændret ved §§ 3, 4 og 5 i lov nr. 380 af 14. juni 1995; disse ændringer er indarbejdet)
Lov	1055	23. dec.	1992	om beskyttelsesrum
Lov	1095	21. dec.	1994	om ændring af lov om beskyttelsesrum (loven er trådt i kraft den 1. april 1996, jf. bekendtgørelse nr. 140 af 15. marts 1996)
Med.		29. mar.	1993	om det statslige redningsberedskabs navne
Bek.	364	9. jun.	1993	om Energistyrelsens opgaver (§§ 12 - 14)
Lov	476	30. jun.	1993*	om beskyttelse af havmiljøet

Bek.	934	6. dec. 1993	om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)
Vej.	192	6. dec. 1993	om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)
Lov	909	8. dec. 1993	om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v.
Bek.	27	14. jan. 1994	om tilsynet med det kommunale redningsberedskab og henlæggelse af visse opgaver og beføjelser til Beredskabsstyrelsen
Lbk.	77	31. jan. 1994	af lov om offentlig sygesikring (kapitel 6 a, § 27 a - § 27 h)
Lov	1133	21. dec. 1994	om ændring af forskellige love (lov om offentlig sygesikring § 7, nr. 3)
Lbk.	104	7. feb. 1994	om forsvarets personel
Lbk.	162	7. mar. 1994	om luftfart (§§ 3, 53, 85, 154, 155 og 156)
Lbk.	164	8. mar. 1994	om hjemmeværet
Bek.	167	10. mar. 1994	om koncession for Tele Danmark A/S
Bek.	652	11. jul. 1994	om udlevering af lægemidler i forsyningsmæssige nødsituationer samt under krise eller krig
Cir.	140	26. jul. 1994	om Telestyrelsens opgaver (§ 24)
Bek.	730	10. aug. 1994	om det kommunale redningsberedskabs organisation, virksomhed, materiel og dimensionering
Bek.	731	10. aug. 1994	om personel i redningsberedskabet m.v.
Skr.		19. aug. 1994	om udpegning af kommuner i medfør af beredskabslovens § 12, stk. 2
Bek.	987	6. dec. 1994	om ambulancer

Bek.	1070	15. dec.	1994	om civilregioner m.v.
Vej.	226	15. dec.	1994	om civilregioner m.v.
Bek.	77	1. feb.	1995	om ekspropriation til brug for udførelsen af civile beredskabsopgaver
Lov	89	8. feb.	1995	om postvirksomhed (§ 11)
Bek.	126	23. feb.	1995	om koncession for Post Danmark
Skr.		8. mar.	1995	om udpegning af regionsamtænd
Aft.		26. apr.	1995	om postbesørgelse af offentlige myndigheders post under krise eller krig (særposttjeneste)
Lbk.	285	2. maj	1995	om DSB (§ 4)
Lbk.	501	22. jun.	1995	om visse forhold på telekommunikationsområdet
Lov	469	12. jun.	1996	om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (§ 1)
Aft.		23. jun.	1995	mellem Beredskabsstyrelsen, Danmarks Radio og TV 2 om fremgangsmåden ved udsendelse af beredskabsmeddelelser (alarmeringsaftalen)
Vej.	117	14. jul.	1995	om presseberedskabet
Lbk.	615	18. jul.	1995	om kommunernes styrelse (§ 69)
Lbk.	616	18. jul.	1995	om Københavns kommunes styrelse (§ 53 b)
Lbk.	687	16. aug.	1995*	om sygehusvæsnet
Bek.	1003	14. dec.	1995	om mindstelagre af brændsel ved elforsyningsvirksomheder
Bek.	255	9. apr.	1996	om beredskabspligt

- Lbk. 666 5. jul. 1996 af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (§§ 7, 18, 51, og 55)
- Bek. 710 25. jul. 1996 om betalingstelefoner (§§ 1-3)
- Lbk. 752 15. aug. 1996 af lov om rettens pleje (§§ 108 - 118)
- Bek. 787 28. aug. 1996 om ekspropriation til brug for redningsberedskabet

Emneopdelt register

Det civile beredskab - generelt

- Lov 342 23. dec. 1959 om det civile beredskab (loven gælder efter lov nr. 1054 af 23. december 1992, beredskabslovens ikrafttræden kun i Grønland, jf. kongelig anordning nr. 405 af 20. dec. 1962. § 4 om ekspropriation i lov om det civile beredskab blev ændret ved lov nr. 76 af 10. marts 1966, og en række øvrige bestemmelser blev ændret ved lov nr. 203 af 22. maj 1985 (Det civile beredskab i kommuner og amtskommuner). Disse to lovændringer gælder næppe i fuldt omfang i Grønland)
- Kan. 405 20. dec. 1962 om civilberedskabslovens ikrafttræden i Grønland
- Bek. 704 9. nov. 1987 om kommunernes styrelse under krig eller truende udsigt til krig
- Lov 1054 23. dec. 1992 beredskabsloven (ændringen ved §§ 3, 4 og 5 i lov nr. 380 af 14. juni 1995 er indarbejdet)
- Bek. 934 6. dec. 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)
- Vej. 192 6. dec. 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)
- Bek. 27 14. jan. 1994 om tilsynet med det kommunale redningsberedskab og henlæggelse af visse opgaver og beføjelser til Beredskabsstyrelsen
- Bek. 1070 15. dec. 1994 om civilregioner m.v.
- Vej. 226 15. dec. 1994 om civilregioner m.v.
- Bek. 77 1. feb. 1995 om ekspropriation til brug for udførelsen af civile beredskabsopgaver

Skr. 8. mar. 1995 om udpegning af regionsamtmand

Lbk. 615 18. jul. 1995 om kommunernes styrelse (§ 69)

Lbk. 616 18. jul. 1995 om Københavns kommunes styrelse (§ 53 b)

Diverse

Lbk. 654 20. sep. 1991 om offentlige myndigheders registre (§ 12)

Lov 476 30. jun. 1993* om beskyttelse af havmiljøet

Energi

Lov 165 7. maj 1975 om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter

Lbk. 263 27. apr. 1989 om energipolitiske foranstaltninger

Lbk. 1183 19. dec. 1992 om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter

Bek. 1184 19. dec. 1992 om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter

Bek. 1185 19. dec. 1992 om beredskabslagre af mineralolieprodukter

Bek. 1186 19. dec. 1992 om størrelsen af beredskabslagre og mindstebeholdninger af mineralolieprodukter

Bek. 364 9. jun. 1993 om Energistyrelsens opgaver (§§ 12 - 14)

Bek. 1003 14. dec. 1995 om mindstelagre af brændsel ved elforsyningsvirksomheder

Fiskeri

Lov 123 31. mar. 1952 om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold

Bek. 710 16. okt. 1986 om ilandbringelse af fisk fra områder med kemisk krigsmateriel

Forsvar

- Kan. 63 6. mar. 1952 om forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig (som ændret ved kongelig anordning, nr. 130 af 26. april 1961)
- Kan. 513 2. okt. 1940 angående politimyndighed for søværnets skibe og luftfartøjer
- Lov 562 31. okt. 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger (ved ikrafttræden af lov nr. 336 af 6. juni 1991 ophæves loven)
- Kan. 437 21. dec. 1966 om afgrænsning af søterritoriet
- Kan. 189 19. apr. 1978 om ændring af anordning nr. 437 af 21. december 1966 om afgrænsning af søterritoriet
- Lov 225 11. jun. 1954 om ekspropriation i militære øjemed
- Lov 208 21. maj 1969 om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre
- Kan. 73 27. feb. 1976 om fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til dansk område under fredsforhold
- Bek. 235 28. apr. 1976 om pligt til under krig eller andre ekstraordinære forhold at stille ejendom til rådighed for det militære forsvar
- Bek. 359 6. jun. 1986 om forøgelse af forsvarets styrker m.v.
- Lov 336 6. jun. 1991 om forbud mod ophold på og færdsel gennem forsvarets skydeområder og andre militære områder (loven er pr. 1. oktober 1996 ikke sat i kraft; lov nr. 562 af 31. oktober 1940 gælder)
- Lov 228 8. apr. 1992* om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret (loven er trådt i kraft den 1. november 1992, jf. bekendtgørelse nr. 854 af 23. oktober 1992, og lovens § 1, stk. 1, og § 4, stk. 3, 5. pkt. er ændret ("civilforsvaret" er

ændret til "redningsberedskabet") ved § 75 i lov nr. 1054 af 23. december 1992, beredskabsloven)

- Bek. 863 23. okt. 1992 om udpegning og udskrivning af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret
- Vej. 192 6. dec. 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)
- Lov 909 8. dec. 1993 om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v.
- Lbk. 104 7. feb. 1994 om forsvarets personel
- Lbk. 164 8. mar. 1994 om hjemmevæernet

Industri og handel

- Lbk. 88 26. feb. 1986 om forsyningsmæssige foranstaltninger
- Bek. 331 14. maj 1990 om prioriterede virksomheder m.v.

Kirker

- Cir. 228 30. dec. 1971 om klokkeringning ved mobilisering (til amtmændene og Københavns magistrat)
- Cir. 229 30. dec. 1971 om klokkeringning ved mobilisering (til stiftsøvrighederne)
- Cis. 4. apr. 1979 om videreførelse af den kirkelige administration m.v. i krigstid
- Cis. 6. jun. 1986 om den kirkelige betjening af befolkningen i krigstid
- Lbk. 454 11. jun. 1992 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (§ 47)
- Bek. 527 19. jun. 1992 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (§ 45)

Kommunikation

- Bek. 98 20. feb. 1991 om teleberedskab
- Lbk. 297 22. apr. 1992 om radiokommunikation
- Lov 470 12. jun. 1996 om ændring af lov om radiokommunikation
- Bek. 540 22. jun. 1992 om den maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold
- Bek. 167 10. mar. 1994 om koncession for Tele Danmark A/S
- Cir. 140 26. jul. 1994 om Telestyrelsens opgaver (§ 24)
- Lbk. 501 22. jun. 1995 om visse forhold på telekommunikationsområdet
- Lov 469 12. jun. 1996 om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (§ 1)
- Bek. 710 25. jul. 1996 om betalingstelefoner (§§ 1-3)

Politi

- Lbk. 752 15. aug. 1996 af lov om rettens pleje (§§ 108 - 118)

Postvæsen

- Lov 89 8. feb. 1995 om postvirksomhed (§ 11)
- Bek. 126 23. feb. 1995 om koncession for Post Danmark
- Aft. 26. apr. 1995 om postbesørgelse af offentlige myndigheders post under krise eller krig (særposttjeneste)

Presse

- Bst. sep. 1981 for presseberedskabet på centralt plan

Aft. 23. jun. 1995 mellem Beredskabsstyrelsen, Danmarks Radio og TV 2 om fremgangsmåden ved udsendelse af beredskabsmeddelelser (alarmeringsaftalen)

Lbk. 666 5. jul. 1996 af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (§§ 7, 18, 51, og 55)

Vej. 117 14. jul. 1995 om presseberedskabet

Redningsberedskab

Bek. 107 21. mar. 1980 om forøgelse af civilforsvarets styrker m.v.

Bek. 220 21. maj 1982 om civilforsvarets organisation og indsats under krig og andre ekstraordinære forhold

Lov 228 8. apr. 1992 om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret (loven som er trådt i kraft den 1. november 1992, jf. bekendtgørelse nr. 854 af 23. oktober 1992, og lovens § 1, stk. 1, og § 4, stk. 3, 5. pkt. er ændret ("civilforsvaret" er ændret til "redningsberedskabet") ved § 75 i lov nr. 1054 af 23. december 1992, beredskabsloven)

Bek. 863 23. okt. 1992 om udpegning og udskrivning af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret

Lov 1054 23. dec. 1992 beredskabsloven (som ændret ved §§ 3, 4 og 5 i lov nr. 380 af 14. juni 1995; disse ændringer er indarbejdet)

Lov 1055 23. dec. 1992 om beskyttelsesrum

Lov 1095 21. dec. 1994 om ændring af lov om beskyttelsesrum (loven er trådt i kraft den 1. april 1996, jf. bekendtgørelse nr. 140 af 15. marts 1996)

Med. 29. mar. 1993 om det statslige redningsberedskabs navne

Bek. 934 6. dec. 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)

- Vej. 192 6. dec. 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)
- Bek. 27 14. jan. 1994 om tilsynet med det kommunale redningsberedskab og henlæggelse af visse opgaver og beføjelser til Beredskabsstyrelsen
- Bek. 730 10. aug. 1994 om det kommunale redningsberedskabs organisation, virksomhed, materiel og dimensionering
- Bek. 731 10. aug. 1994 om personel i redningsberedskabet m.v.
- Bek. 255 9. apr. 1996 om beredskabspligt
- Bek. 787 28. aug. 1996 om ekspropriation til brug for redningsberedskabet

Statsforfatning

- Tra. 4. apr. 1949 Den Nordatlantiske Traktat (optrykt fra NATO-håndbogen)
- Lov 169 5. jun. 1953 Danmarks Riges Grundlov
- Lov 54 5. mar. 1954 om Det udenrigspolitiske Nævn

Sundhed

- Lov 381 13. jun 1973 om embedslægeinstitutioner m.v.
- Bek. 474 19. sep. 1974 om embedslægeinstitutionernes virksomhed
- Bek. 475 19. sep. 1974 om stads lægeembedet i København
- Lov 114 21. mar. 1979 om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme (liste A er ændret ved bekendtgørelse nr. 301 af 24. juni 1985)
- Lov 139 2. mar. 1994 om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme
- Lbk. 77 31. jan. 1994 af lov om offentlig sygesikring (kapitel 6 a, § 27 a - § 27 h)

Lov. 1133 21. dec. 1994 om ændring af forskellige love (lov om offentlig sygesikring § 7, nr. 3)

Bek. 652 11. jul. 1994 om udlevering af lægemidler i forsyningsmæssige nødsituationer samt under krise eller krig

Bek. 987 6. dec. 1994 om ambulancer

Lbk. 687 16. aug. 1995* om sygehusvæsenet

Transport

Lbk. 582 29. sep. 1988 om et skibsfartsnævn

Lbk. 162 7. mar. 1994 om luftfart (§§ 3, 53, 85, 154, 155 og 156)

Lbk. 285 2. maj 1995 om DSB (§ 4)

Anordning angaaende Politimyndighed for Søværnets Skibe og Luftfartøjer.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Ifølge derom af Vor Forsvarsminister nedlagt allerunderdanigste Forestilling fastsætter Vi herved følgende Regler angaaende Politimyndighed for Søværnets Skibe og Luftfartøjer:

§ 1.

Søværnets Skibe og Luftfartøjer bemyndiges til, saafremt militære Forhold eller Tilsynet med Bestemmelser vedrørende Forhold paa Søen kræver det, at standse, visitere, afvise eller eventuelt anholde danske eller fremmede Koffardiskibe og Fartøjer og danske eller fremmede, civile Luftfartøjer i dansk territorielt Farvand og i Luftrummet derover samt danske Koffardiskibe og Fartøjer og danske, civile Luftfartøjer i internationalt Farvand og i Luftrummet derover.

I Tilfælde af Anholdelse overgives det paagældende Skib eller Luftfartøj til Politimyndigheden i den Havn, til hvilken Indbringelsen finder Sted.

§ 2.

Kgl. Anordning af 25. Maj 1939 angaaende Politimyndighed for Søværnets Skibe og Luftfartøjer ved Sikringsstyrkes Formering og under Mobilisering ophæves.

§ 3.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2. Oktober 1940.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

S. Brorsen.

**Lov om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold
og Foranstaltninger.*)**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,
Gøre vittentligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forsvarsministeren skal være bemyndiget til med Virkning efter Borgerlig Straffelovs § 104 at udstede de politimæssige Paabud og Forbud, som maatte findes nødvendige for:

- a) at regulere Sejlads og Fiskeri i Nærheden af danske eller fremmede Minefelter og Spærringer i danske Farvande og i Farvandene omkring Danmark,
- b) at hindre Ophold, Færdsel eller Flyvning, hvor det anses for ønskeligt, i Nærheden af faste eller midlertidige militære Anlæg,
- c) at hindre, at militære Anlæg, Flyvepladser, Depoter, Forsyninger eller militært Materiel uden behørig Bemyndigelse beskrives eller afbildes, samt at saadanne Afbildninger eller Beskrivelser mangfoldiggøres eller offentliggøres,
- d) at hindre, at Meddelelser angaaende militære Styrkers Bevægelser, Opholdsteder eller Styrkeforhold uden behørig Bemyndigelse offentliggøres.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 31. Oktober 1940.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

S. Brorsen.

*) Udfærdiget gennem Krigsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1940—41: Landst. Tid. Sp. 12, 30, 79, 81; Folket. Tid. Sp. 315, 413, 415; Till. A. Sp. 2369; Till. B. Sp. 9; Till. C. Sp. 13, 89.

DEN NORDATLANTISKE TRAKTAT

Washington D.C., den 4. april 1949

Deltagerne i denne traktat bekræfter på ny deres tillid til formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og deres ønske om at leve i fred med alle nationer og alle regeringer.

De er fast besluttede på at sikre deres folks frihed, fælles traditioner og kultur hvilende på demokratiets og den personlige friheds grundsætning og på lov og ret.

Deres stræben er at fremme stabilitet og velfærd i det nordatlantiske område.

De er besluttede på at forene deres kræfter til kollektivt forsvar og til bevarelse af fred og sikkerhed.

I overensstemmelse hermed er de blevet enige om nedenstående Nordatlantiske Traktat:

ARTIKEL 1

Deltagerne forpligter sig til som foreskrevet i De Forenede Nationers pagt at bilægge enhver international stridighed, i hvilken de måtte blive indblandet, ved fredelige midler på en sådan måde, at mellemfolkelig fred og sikkerhed såvel som retfærdigheden ikke bringes i fare, og til i deres melleinfolkelige forhold at afstå fra trusler eller magtanvendelse på nogen måde, som er uforenelig med De Forenede Nationers formål.

ARTIKEL 2

Deltagerne vil bidrage til den videre udvikling af fredelige og venskabelige mellemfolkelige forhold ved at styrke deres frie samfundsordninger, ved at hidføre en bedre forståelse af de grundsætninger, som disse samfundsordninger hviler på, og ved at fremme almindelig stabilitet og velfærd. De vil søge at fjerne uoverensstemmelser i deres internationale økonomiske politik og vil tilskynde til indbyrdes økonomisk samarbejde.

ARTIKEL 3

Med henblik på mere effektivt at virkeliggøre denne traktats formål vil deltagerne, hver for sig og i fællesskab, gennem stadig og effektiv selvhjælp og gensidig hjælp opretholde og udvikle deres individuelle og kollektive evne til at imødegå væbnet angreb.

ARTIKEL 4

Deltagerne vil rådføre sig med hverandre, når som helst nogen af dem mener, at nogen af deltageres territoriale integritet, politiske uafhængighed eller sikkerhed er truet.

ARTIKEL 5

Deltagerne er enige om, at et væbnet angreb mod en eller flere af dem i Europa eller Nordamerika skal betragtes som et angreb mod dem alle; og de er følgelig enige om, at hvis et sådant væbnet angreb finder sted, skal hver af dem under udøvelse af retten til individuelt eller kollektivt selvforsvar, som er anerkendt ved artikel 51 i De Forenede Nationers pagt, bistå den eller de således angrebne deltagerlande ved straks, hver for sig og i forståelse med de øvrige deltagerlande, at tage sådanne skridt, derunder anvendelse af væbnet magt, som hver af dem anser for nødvendige, for at genoprette og opretholde det nordatlantiske områdes sikkerhed. Ethvert sådant angreb og alle som følge deraf trufne forholdsregler skal uopholdeligt indberettes til Sikkerhedsrådet. Sådanne forholdsregler skal bringes til ophør, når Sikkerhedsrådet har truffet de til genoprettelse og opretholdelse af den mellemfolkelige fred og sikkerhed fornødne forholdsregler.

ARTIKEL 6 ¹⁾

Ved et væbnet angreb i artikel 5's forstand på en eller flere af deltagerne forstås et væbnet angreb.

- på en hvilken som helst af deltagernes territorium i Europa eller Nordamerika, på Frankrigs algeriske departementer²⁾, på tyrkisk territorium eller på sådanne øer, som er underlagt nogen deltagers statsmyndighed i det nordatlantiske område nord for Krebsens Vendekreds;
- på en hvilken som helst af deltagernes styrker, fartøjer eller flyvemaskiner, når disse befinder sig i eller over disse territorier eller i noget andet område i Europa, hvor nogen af deltagernes besættelsesstyrker var stationeret på det tidspunkt, hvor traktaten trådte i kraft, eller i Middelhavsområdet eller i det nordatlantiske område nord for Krebsens Vendekreds.

ARTIKEL 7

Denne artikel berører ikke og kan ikke fortolkes som på nogen anden måde berørende deltagernes rettigheder og forpligtelser i medfør af De Forenede Nationers pagt for så vidt angår de deltagere, der er medlemmer af De Forenede Nationer eller Sikkerhedsrådets primære ansvar for opretholdelsen af international fred og sikkerhed.

¹⁾ Som ændret af Artikel 2 i protokollen til Den nordatlantiske Traktat om Grækenlands og Tyrkiets tiltrædelse.

²⁾ Den 16. januar 1963 afgav den franske repræsentant en erklæring i Det nordatlantiske Råd om virkningerne af Algeriets uafhængighed med hensyn til visse aspekter af Den nordatlantiske Traktat. Rådet tog til efterretning, at for så vidt de tidligere algeriske departementer i Frankrig angik, var vedkommende klausuler i traktaten blevet uanvendelige fra den 3. juni 1963.

ARTIKEL 8

Hver af deltagerne erklærer, at ingen af de mellemfolkelige forpligtelser, som nu består mellem den og nogen af deltagerne eller nogen tredje stat, er i strid med denne traktats bestemmelser, og forpligter sig til ikke at indgå nogen mellemfolkelig forpligtelse, der er i strid med denne traktat.

ARTIKEL 9

Til overvejelse af spørgsmål vedrørende traktatens gennemførelse opretter deltagerne herved et råd, hvori hver af dem skal være repræsenteret. Rådet skal være således organiseret, at det til enhver tid ufortøvet kan træde sammen. Rådet skal oprette sådanne underinstitutioner, som måtte være nødvendige; det skal navnlig omgående nedsætte en forsvarskomité, som skal give indstilling om forholdsregler til gennemførelse af bestemmelserne i artiklerne 3 og 5.

ARTIKEL 10

Deltagerne kan ved enstemmig beslutning opfordre enhver anden europæisk stat, som er i stand til at fremme grundsætningerne i denne traktat og bidrage til det nordatlantiske områdes sikkerhed, til at tiltræde denne traktat. Enhver stat, som modtager en sådan opfordring, kan blive deltager i traktaten ved at deponere sit tiltrædelsesdokument hos Amerikas Forenede Staters regering. Amerikas Forenede Staters regering vil underrette enhver af deltagerne om deponering af ethvert sådant tiltrædelsesdokument.

ARTIKEL 11

Denne traktat skal ratificeres og dens bestemmelser gennemføres af deltagerne i overensstemmelse med den fremgangsmåde, deres respektive forfatninger foreskriver. Ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt deponeres hos Amerikas Forenede Staters regering, som vil underrette samtlige øvrige underskrivere om hver enkel deponering. Traktaten skal træde i kraft mellem de stater, som har ratificeret den, så snart ratifikationsdokumenterne fra et flertal af underskriverne, derunder Belgiens, Canadas, Frankrigs, Luxembourgs, Nederlandenes, Det Forenede Kongeriges og De Forenede Staters ratifikationer, er blevet deponeret. I forhold til andre stater skal den træde i kraft på datoen for deponeringen af disses ratifikationsdokumenter.³⁾

³⁾ Traktaten trådte i kraft den 24. august 1949 efter deponering af alle signatarmagternes ratifikationsdokumenter.

ARTIKEL 12

Efter at traktaten har været i kraft i 10 år eller til enhver tid derefter, skal deltagerne, hvis nogen af dem fremsætter anmodning herom, rådføre sig med hinanden med henblik på en revision af traktaten under hensyntagen til de faktorer, som på det tidspunkt har indflydelse på freden og sikkerheden i det nordatlantiske område, herunder udviklingen af verdensomfattende såvel som regionale ordninger i medfør af De Forenede Nations pagt til opretholdelse af international fred og sikkerhed.

ARTIKEL 13

Efter at traktaten har været i kraft i 20 år, kan ethvert deltagerland ophøre med at være traktats bestemmelse, og forpligter sig til ikke at ved meddelelse til Amerikas Forenede Staters regering, som vil underrette de andre deltagerlandes regeringer om deponering af hver enkelt opsigelse.

ARTIKEL 14

Denne traktat, hvis engelske og franske tekst har samme gyldighed, skal deponeres i den amerikanske regerings arkiver. Behørigt bekræftede genparter deraf vil af nævnte regeringer blive sendt til de andre underskrivende magters regeringer.

Anordning om forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig.

(Som ændret ved anordning af 26. april 1961)

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters,
Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Vi anordner følgende:

I tilfælde af angreb på dansk territorium eller på dansk militær enhed uden for dansk territorium skal de angrebne styrker ufortøvet optage kampen, uden at ordre afventes eller søges indhentet, selv om krigserklæring eller krigstilstand ikke er de pågældende chefer bekendt.

Dersom forsvarets styrker ikke inden angrebet er bragt op på fuld krigsstyrke, er ethvert angreb på Danmark ude fra eller på dets forfatningsmæssige myndigheder at betragte som ordre til mobilisering.

Hjemmeværnet møder uopholdeligt som bestemt ved „Hjemmeværnet på plads“.

Der må forventes ved krigsudbrud og under krigstilstand at ville fremkomme falske ordrer og meddelelser til befolkningen og til mobiliserende eller kæmpende styrker.

Ordrer om ikke at mobilisere eller ikke at gøre modstand eller afbryde påbegyndt mobilisering eller kamp må derfor ikke adlydes, før der foreligger fornøden vished for, at ordren er udstedt af dertil kompetent myndighed.

Ordrer fra forfatningsmæssige myndigheder, der er taget til fange, eller som af fjenden er sat ud af funktion på anden måde, skal ikke adlydes.

Angrebne enheder eller enheder i nærheden af angrebne enheder sætter uden at afvente ordre omgående alle til rådighed stående midler ind i kampen. Isolerede styrker skal, under energiske forsøg på at sinke fjendens fremrykning mest muligt og tilføje ham størst mulige tab, søge forbindelse med andre kæmpende danske eller allierede enheder.

Kampen skal, selv om styrkerne kæmper isoleret, føres med største energi for herved at skaffe tid til at organisere styrker i eller uden for området.

Kampen skal fortsættes, selv om fjenden truer med repressalier for at bevæge vore styrker til overgivelse. Bliver det uomgængelig nødvendigt at opgive et landområde til fjenden, skal styrkerne gøre, hvad der er muligt for at nå frem til forsvarskampen på andre frontafsnit.

Chefer for enheder m. fl. træffer, når angreb er erkendt, alle foranstaltninger til at forøge deres enheders fredsstyrke i overensstemmelse med de gældende bestemmelser og søger snarest kampen vendt fra forsvar til angreb.

5. kolonnevirksomhed skal bekæmpes. Politiet vil på dette område bistå de militære myndigheder.

Våben og andet krigsmateriel må aldrig falde i fjendens hånd i brugbar stand.

Militært personel — hvadenten det er tjenstgørende, afskediget (men endnu mødepligtigt ved mobilisering), hjemkommanderet eller hjemsendt — skal, når angreb på Danmark erfares, ufortøvet og uden at afvente ordre om mobilisering give møde som befaler ved designeringskrivelse eller på den i soldaterbogen (orlogsbogen) indklæbede røde eller gule mødebefaling.

Såfremt landet bliver delvis besat af angriberen, skal alle, der ikke kan nå frem til deres egen afdeling, tilslutte sig andre kæmpende danske eller allierede enheder.

Af det personel af værnene, der er overført til hjemmeværnet, skal de, der i fredstid er iklædt og udrustet, møde som bestemt ved „Hjemmeværnet på plads“. Det øvrige personel af værnene, der er overført til hjemmeværnet, skal derimod afvente nærmere ordre.

Givet på Amalienborg den 6. marts 1952.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

(L.S.)

Harald Petersen.

Lov om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold.

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, *Gor ritterligt*: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1.

Fiskeriministeren bemyndiges til at iværksætte de foranstaltninger, der under krig eller under ekstraordinære forhold, som står i forbindelse hermed, er nødvendige for at sikre den mest fordelagtige udnyttelse af den danske fiskerflåde og befolkningens forsyning med danske fisk og fiskeprodukter, herunder fastsætte nærmere regler for fiskeriets udøvelse også på internationalt søterritorium samt for afsætningen af fangsterne, disses behandling, tilvirkning og distribution.

§ 2.

Til at bistå fiskeriministeren under forberedelsen af de i § 1 nævnte foranstaltninger samt ved fastsættelsen af de nærmere regler for disse, nedsætter fiskeriministeren et nævn på 6 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af ministeren for handel, industri og søfart og 1 medlem af forsvarsministeren; af de øvrige 4 medlemmer, der udpeges af fiskeriministeren, indstiller Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening hver 1 medlem.

§ 3.

Fiskeriministeren udpeger formanden for det i § 2 omhandlede nævn og fastsætter de nærmere regler for nævnets arbejdsområde og forretningsgang.

Fiskeriministeren kan, når omstændighederne taler herfor, i fornødent omfang overføre den ham i henhold til § 1 i denne lov tilkommende bemyndigelse til det i § 2 omhandlede nævn.

I spørgsmål vedrørende afsætning, behandling, tilvirkning og distribution af de ilandbragte fangster vil nævnet have i videst muligt omfang at rådføre sig med fiskehandelens og fiskeindustriens hovedorganisationer, forinden endelig afgørelse træffes.

Overholdelsen af de af fiskeriministeren eller nævnet i medfør af nærværende lov iværksatte foranstaltninger påses af politiet og fiskerikontrollen eller sådanne særlige organer, som af ministeren eller nævnet måtte blive nedsat med denne opgave for øje.

Nævnets medlemmer modtager for deres deltagelse i nævnets arbejde diæter og rejsegodtgørelse efter tjenestemandslovens regler.

§ 4.

Overtrædelse af de i medfør af denne lov udstedte bestemmelser straffes med bøder, forsåvidt forholdet ikke efter straffelovgivningen iøvrigt måtte medføre højere straf. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 5.

Denne lov, der ikke gælder for Færoerne, træder i kraft straks.
Hvorefter alle vedkommende sig har at rette.

Givet på Amalienborg, den 31. marts 1952.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

Knud Rée.

Danmarks Riges Grundlov.

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitteligt: I overensstemmelse med bestemmelserne i § 94 i Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 har rigsdagen 2 gange vedtaget, og folketingsvælgerne ved en den 28. maj 1953 afholdt folkeafstemning godkendt, hvorefter Vi nu ved Vort allerhøjeste samtykke stadfæster

DANMARKS RIGES GRUNDLOV

Kapitel I.

§ 1.

Denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige.

§ 2.

Regeringsformen er indskrænket-monarkisk. Kongemagten nedarves til mænd og kvinder efter de i tronfølgeoven af 27. marts 1953 fastsatte regler.

§ 3.

Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.

§ 4.

Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.

Kapitel II.

§ 5.

Kongen kan ikke uden folketingets samtykke være regent i andre lande.

§ 6.

Kongen skal høre til den evangelisk-lutherske kirke.

§ 7.

Kongen er myndig, når han har fyldt sit 18. år. Det samme gælder tronfølgeren.

§ 8.

Forinden kongen tiltræder regeringen, afgiver han skriftligt i statsrådet en højtidelig forsikring om ubrødeligt at ville holde grundloven. Af forsikringsakten udstødes tvende ligelydende originaler, af hvilke den ene overgives folketinget for at opbevares i sammes

Udfærdiget gennem statsministeriet. Ordentlig samling. Se rigsdagstidende 1952—53: Folket. sp. 2008, 2209, 2623, 2724, 4183; landst. sp. 424, 964, 987, 1059; till. A. sp. 3465; till. B. sp. 367, 1277, 1293, 1301, 1303; till. C. sp. 193, 1493, 1521, 1555. — Overordentlig samling. Se rigsdagstidende 1953: Folket. sp. 13, 96, 128, 162; landst. sp. 48, 64, 65; till. A. sp. 1.

arkiv, den anden nedlægges i rigsarkivet. Kan kongen som følge af fraværelse eller af andre grunde ikke umiddelbart ved tronskiftet afgive denne forsikring, føres regeringen, indtil dette sker, af statsrådet, medmindre anderledes ved lov bestemmes. Har kongen allerede som tronfølger afgivet denne forsikring, tiltræder han umiddelbart ved tronskiftet regeringen.

§ 9.

Bestemmelser angående regeringens førelse i tilfælde af kongens umyndighed, sygdom eller fraværelse fastsættes ved lov. Er der ved tronledighed ingen tronfølger, vælger folketinget en konge og fastsætter den fremtidige arvefølge.

§ 10.

Stk. 1. Statens ydelse til kongen bestemmes for hans regeringstid ved lov. Ved denne fastsættes tillige, hvilke slotte og andre statsejendele der skal overlades kongen til brug.

Stk. 2. Statsydelsen kan ikke behæftes med gæld.

§ 11.

For medlemmer af det kongelige hus kan der bestemmes årpenge ved lov. Årpengene kan ikke uden folketingets samtykke nydes udenfor riget.

K a p i t e l I I I.

§ 12.

Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene.

§ 13.

Kongen er ansvarsfri; hans person er fredhellig. Ministrene er ansvarlige for regeringens førelse; deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov.

§ 14.

Kongen udnævner og afskediger statsministeren og de øvrige ministre. Han bestemmer deres antal og forretningernes fordeling imellem dem. Kongens underskrift under de lovgivningen og regeringen vedkommende beslutninger giver disse gyldighed, når den er ledsaget af en eller flere ministres underskrift. Enhver minister, som har underskrevet, er ansvarlig for beslutningen.

§ 15.

Stk. 1. Ingen minister kan forblive i sit embede, efter at folketinget har udtalt sin mistillid til ham.

Stk. 2. Udtaler folketinget sin mistillid til statsministeren, skal denne begære ministeriets afsked, medmindre nyvalg udskrives. Et ministerium, som har fået et mistillidsvotum, eller som har begæret sin afsked, fungerer, indtil et nyt ministerium er udnævnt. Fungerende ministre kan i deres embede kun foretage sig, hvad der er fornødent til embedsforretningernes uforstyrrede førelse.

§ 16.

Ministrene kan af kongen eller folketinget tiltales for deres embedsførelse. Rigsretten påkender de mod ministrene for deres embedsførelse anlagte sager.

§ 17.

Stk. 1. Ministrene i forening udgør statsrådet, hvori tronfølgeren, når han er myndig, tager sæde. Kongen fører forsædet undtagen i det i § 8 nævnte tilfælde og i de tilfælde, hvor lovgivningsmagten i henhold til bestemmelsen i § 9 måtte have tillagt statsrådet myndighed til at føre regeringen.

Stk. 2. I statsrådet forhandles alle love og vigtige regeringsforanstaltninger.

§ 18.

Er kongen forhindret i at holde statsråd, kan han lade sagen forhandle i et ministerråd. Dette består af samtlige ministre under forsæde af statsministeren. Enhver minister skal da afgive sit votum til protokollen, og beslutning tages efter stemmeflerhed. Statsministeren forelægger den over forhandlingerne førte, af de tilstedeværende ministre underskrevne protokol for kongen, der bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde ministerrådets indstilling eller lade sig sagen foredrage i statsrådet.

§ 19.

Stk. 1. Kongen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Uden folketingets samtykke kan han dog ikke foretage nogen handling, der forøger eller indskrænker rigets område, eller indgå nogen forpligtelse, til hvis opfyldelse folketingets medvirken er nødvendig, eller som iøvrigt er af større betydning. Ej heller kan kongen uden folketingets samtykke opsige nogen mellemfolkelig overenskomst, som er indgået med folketingets samtykke.

Stk. 2. Bortset fra forsvar mod væbnet angreb på riget eller danske styrker kan kongen ikke uden folketingets samtykke anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat. Foranstaltninger, som kongen måtte træffe i medfør af denne bestemmelse, skal straks forelægges folketinget. Er folketinget ikke samlet, skal det uopholdeligt sammenkaldes til møde.

Stk. 3. Folketinget vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde. Nærmere regler om det udenrigspolitiske nævn fastsættes ved lov.

§ 20.

Stk. 1. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Stk. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer. Opnås et sådant flertal ikke, men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige flertal, og opretholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.

§ 21.

Kongen kan for folketinget lade fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

§ 22.

Et af folketinget vedtaget lovforslag får lovskraft, når det senest 30 dage efter den endelige vedtagelse stadfæstes af kongen. Kongen befaler lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fuldbyrdelse.

§ 23.

I særdeles påtrængende tilfælde kan kongen, når folketinget ikke kan samles, udstede foreløbige love, der dog ikke må stride mod grundloven og altid straks efter folketingets sammentræden skal forelægges dette til godkendelse eller forkastelse.

§ 24.

Kongen kan benåde og give amnesti. Ministrene kan han kun med folketingets samtykke benåde for de dem af rigsretten idømte straffe.

§ 25.

Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende regeringsmyndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovene, som enten ifølge de før 5. juni 1849 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en siden den tid udgiven lov.

§ 26.

Kongen har ret til at lade slå mønt i henhold til loven.

§ 27.

Stk. 1. Regler om ansættelse af tjenestemænd fastsættes ved lov. Ingen kan ansættes som tjenestemand uden at have indfødsret. Tjenestemænd, som udnævnes af kongen, afgiver en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

Stk. 2. Om afskedigelse, forflyttelse og pensionering af tjenestemænd fastsættes regler ved lov, jfr. dog herved § 64.

Stk. 3. Uden deres samtykke kan de af kongen udnævnte tjenestemænd kun forflyttes, når de ikke derved lider tab i de med tjenestemandsstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflyttelse og afsked med pension efter de almindelige regler.

K a p i t e l I V.

§ 28.

Folketinget udgør een forsamling bestående af højst 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færøerne og 2 i Grønland.

§ 29.

Stk. 1. Valgret til folketinget har enhver, som har dansk indfødsret, fast bopæl i riget og har nået den i stk. 2 omhandlede valgretsalder, medmindre vedkommende er umyndiggjort. Det bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og understøttelse, der i lovgivningen betragtes som fattighjælp, medfører tab af valgret.

Stk. 2. Valgretsaldern er den, som har opnået flertal ved folkeafstemning i overensstemmelse med lov af 25. marts 1953. Ændring af den til enhver tid gældende valgretsalder kan ske ved lov. Et af folketinget vedtaget forslag til en sådan lov kan først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsaldern i overensstemmelse med § 42, stk. 5, har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald.

§ 30.

Stk. 1. Valgbar til folketinget er enhver, som har valget til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget.

Stk. 2. Tjenestemænd, som vælges til medlemmer af folketinget, behøver ikke regeringens tilladelse til at modtage valget.

§ 31.

Stk. 1. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg.

Stk. 2. De nærmere regler for valgrettens udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valgmanen, herunder hvorvidt forholdstalsvalgmanen skal føres igennem i eller uden forbindelse med valg i enkeltmandskredse.

Stk. 3. Ved den stedlige mandatfordeling skal der tages hensyn til indbyggertal, vælgerantal og befolkningstæthed.

Stk. 4. Ved valgloven gives nærmere regler vedrørende valg af stedfortrædere og disses indtræden i folketinget samt angående fremgangsmåden i tilfælde, hvor omvalg måtte blive nødvendigt.

Stk. 5. Særlige regler om Grønlands repræsentation i folketinget kan gives ved lov.

§ 32.

Stk. 1. Folketingets medlemmer vælges for fire år.

Stk. 2. Kongen kan til enhver tid udskrive nyvalg med den virkning, at de bestående folketingsmandater bortfalder, når nyvalg har fundet sted. Efter udnævnelse af et nyt ministerium kan valg dog ikke udskrives, forinden statsministeren har fremstillet sig for folketinget.

Stk. 3. Det påhviler statsministeren at foranledige, at nyvalg afholdes inden valgperiodens udløb.

Stk. 4. Mandaterne bortfalder i intet tilfælde, før nyvalg har fundet sted.

Stk. 5. Der kan ved lov gives særlige regler om færøske og grønlandske folketingsmandaters ikrafttræden og ophør.

Stk. 6. Mister et medlem af folketinget sin valgbarhed, bortfalder hans mandat.

Stk. 7. Ethvert nyt medlem afgiver, når hans valg er godkendt, en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

§ 33.

Folketinget afgør selv gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmål om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed.

§ 34.

Folketinget er ukrænkeligt. Enhver, der antaster dets sikkerhed eller frihed, enhver, der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende befaling, gør sig skyldig i højforræderi.

K a p i t e l V.

§ 35.

Stk. 1. Nyvalgt folketing træder sammen kl. 12 den tolvte søgnedag efter valgdagen, dersom kongen ikke har indkaldt det til møde forinden.

Stk. 2. Straks efter prøvelsen af mandaterne sættes folketinget ved valg af formand og næstformænd.

§ 36.

Stk. 1. Folketingsåret begynder den første tirsdag i oktober og varer til samme tirsdag det følgende år.

Stk. 2. På folketingsårets første dag kl. 12 sammentræder medlemmerne til møde, hvor folketinget sættes påny.

§ 37.

Folketinget træder sammen på det sted, hvor regeringen har sit sæde. I overordentlige tilfælde kan folketinget dog samles andetsteds i riget.

§ 38.

Stk. 1. På det første møde i folketingsåret afgiver statsministeren en redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Stk. 2. På grundlag af redegørelsen finder en almindelig forhandling sted.

§ 39.

Folketingets formand indkalder folketinget til møde med angivelse af dagsorden. Det påhviler formanden at indkalde til møde, når mindst to femtedeile af folketingets medlemmer eller statsministeren skriftligt fremsætter begæring herom med angivelse af dagsorden.

§ 40.

Ministrene har i embeds medfør adgang til folketinget og er berettigede til under forhandlingerne at forlange ordet, så ofte de vil, idet de iøvrigt iagttager forretningsordenen. Stemmeret udøver de kun, når de tillige er medlemmer af folketinget.

§ 41.

Stk. 1. Ethvert medlem af folketinget er berettiget til at fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

Stk. 2. Et lovforslag kan ikke endeligt vedtages, forinden det tre gange har været behandlet i folketinget.

Stk. 3. To femtedeile af folketingets medlemmer kan overfor formanden begære, at tredie behandling tidligst finder sted tolv søgnedage efter forslagens vedtagelse ved anden behandling. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted, forsåvidt angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om indirekte skatter samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis ikrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.

Stk. 4. Ved nyvalg og ved folketingsårets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 42.

Stk. 1. Når et lovforslag er vedtaget af folketinget, kan en trediedel af folketingets medlemmer indenfor en frist af tre søgnedage fra forslagens endelige vedtagelse overfor formanden begære folkeafstemning om lovforslaget. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer.

Stk. 2. Et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, jfr. stk. 6, kan kun i det i stk. 7 omhandlede tilfælde stadfæstes af kongen inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, eller inden begæret folkeafstemning har fundet sted.

Stk. 3. Når der er begæret folkeafstemning om et lovforslag, kan folketinget indenfor en frist af fem søgnedage fra forslagens endelige vedtagelse beslutte, at forslaget skal bortfalde.

Stk. 4. Træffer folketinget ikke beslutning i henhold til stk. 3, skal meddelelse om, at lovforslaget skal prøves ved folkeafstemning, snarest tilstilles statsministeren, der derefter lader lovforslaget bekendtgøre med meddelelse om, at folkeafstemning vil finde sted. Folkeafstemningen iværksættes efter statsministerens nærmere bestemmelse tidligst tolv og senest atten søgnedage efter bekendtgørelsen.

Stk. 5. Ved folkeafstemningen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsvælgere, dog mindst 30 procent af samtlige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.

Stk. 6. Forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, normeringslove, lønnings- og pensionslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om direkte og indirekte skatter samt love til gennemførelse af bestående traktatmæssige forpligtelser kan ikke undergives folkeafstemning. Det samme gælder forslag til de i §§ 8, 9, 10 og 11 omhandlede love såvel som de i § 19 nævnte beslutninger, der måtte være i lovs form, medmindre det for disse sidste ved særlig lov bestemmes, at sådan afstemning skal finde sted. For grundlovsændringer gælder reglerne i § 88.

Stk. 7. I særdeles påtrængende tilfælde kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, stadfæstes af kongen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom. Såfremt en trediedel af folketingets medlemmer efter de i stk. 1 omhandlede regler begærer folkeafstemning om lovforslaget eller den stadfæstede lov, afholdes sådan folkeafstemning efter foranstående regler. Forkastes loven ved folkeafstemningen, kundgøres dette af statsministeren uden unødigt ophold og senest fjorten dage efter folkeafstemningens afholdelse. Fra kundgørelsesdagen er loven bortfaldet.

Stk. 8. Nærmere regler om folkeafstemning, herunder i hvilket omfang folkeafstemning skal finde sted på Færøerne og i Grønland, fastsættes ved lov.

§ 43.

Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov; ej heller kan noget mandskab udskrives eller noget statslån optages uden ifølge lov.

§ 44.

Stk. 1. Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.

Stk. 2. Om udlændinges adgang til at blive ejere af fast ejendom fastsættes regler ved lov.

§ 45.

Stk. 1. Forslag til finanslov for det kommende finansår skal fremsættes for folketetinget senest fire måneder før finansårets begyndelse.

Stk. 2. Kan behandlingen af finanslovforslaget for det kommende finansår ikke ventes tilendebragt inden finansårets begyndelse, skal forslag til en midlertidig bevillingslov fremsættes for folketetinget.

§ 46.

Stk. 1. Forinden finansloven eller en midlertidig bevillingslov er vedtaget af folketetinget, må skatterne ikke opkræves.

Stk. 2. Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketetinget vedtagne finanslov eller i en af folketetinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.

§ 47.

Stk. 1. Statsregnskabet skal fremlægges for folketetinget senest seks måneder efter finansårets udløb.

Stk. 2. Folketinget vælger et antal revisorer. Disse gennemgår det årlige statsregnskab og påser, at samtlige statens indtægter er opført deri, og at ingen udgift er afholdt uden hjemmel i finansloven eller anden bevillingslov. De kan forlange sig alle fornødne oplysninger og aktstykker meddelt. De nærmere regler for revisorerne antal og virksomhed fastsættes ved lov.

Stk. 3. Statsregnskabet med revisorerne bemærkninger forelægges folketetinget til beslutning.

§ 48.

Folketinget fastsætter selv sin forretningsorden, der indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende forretningsgang og ordens opretholdelse.

§ 49.

Folketingets møder er offentlige. Formanden eller det i forretningsordenen bestemte antal medlemmer eller en minister kan dog forlange, at alle uvedkommende fjernes, hvorpå det uden forhandling afgøres, om sagen skal forhandles i et offentligt eller lukket møde.

§ 50.

Folketinget kan kun tage beslutning, når over halvdelen af medlemmerne er tilstede og deltager i afstemningen.

§ 51.

Folketinget kan nedsætte kommissioner af sine medlemmer til at undersøge alment vigtige sager. Kommissionerne er berettigede til at forlange skriftlige eller mundtlige oplysninger såvel af private borgere som af offentlige myndigheder.

§ 52.

Folketingets valg af medlemmer til kommissioner og hverv sker efter forholdstal.

§ 53.

Ethvert medlem af folketinget kan med dettes samtykke bringe ethvert offentligt anliggende under forhandling og derom æske ministrenes forklaring.

§ 54.

Andragender kan kun overgives til folketinget ved et af dettes medlemmer.

§ 55.

Ved lov bestemmes, at folketinget vælger en eller to personer, der ikke er medlemmer af folketinget, til at have indseende med statens civile og militære forvaltning.

§ 56.

Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere.

§ 57.

Intet medlem af folketinget kan uden dettes samtykke tiltales eller underkastes fængsling af nogen art, medmindre han er grebet på fersk gerning. For sine ytringer i folketinget kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar udenfor samme.

§ 58.

Folketingets medlemmer oppebærer et vederlag, hvis størrelse fastsættes ved valgloven.

K a p i t e l V I.

§ 59.

Stk. 1. Rigsretten består af indtil 15 af de efter embedsalder ældste ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal af folketinget efter forholdstal for 6 år valgte medlemmer. For hver af de valgte vælges en eller flere stedfortrædere. Folketingets medlemmer kan ikke vælges til eller virke som medlemmer af rigsretten. Kan i et enkelt tilfælde nogle af den øverste domstols medlemmer ikke deltage i sagens behandling og påkendelse, fratræder et tilsvarende antal af de af folketinget sidst valgte rigsretsmedlemmer.

Stk. 2. Retten vælger selv sin formand af sin midte.

Stk. 3. Er sag rejst ved rigsretten, beholder de af folketinget valgte medlemmer deres sæde i retten for denne sags vedkommende, selvom det tidsrum, for hvilket de er valgt, udløber.

Stk. 4. Nærmere regler om rigsretten fastsættes ved lov.

§ 60.

Stk. 1. Rigsretten påkender de af kongen eller folketinget mod ministrene anlagte sager.

Stk. 2. For rigsretten kan kongen med folketingets samtykke lade også andre tiltale for forbrydelser, som han finder særdeles farlige for staten.

§ 61.

Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsættes.

§ 62.

Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

§ 63.

Stk. 1. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling.

Stk. 2. Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelser dog skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 64.

Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven. De kan ikke afsættes uden ved dom, ej heller forflyttes mod deres ønske, uden for de tilfælde, hvor en omordning af domstolene finder sted. Dog kan den dommer, der har fyldt sit 65. år, afskediges, men uden tab af indtægter indtil det tidspunkt, til hvilket han skulle være afskediget på grund af alder.

§ 65.

Stk. 1. I retsplejen gennemføres offentlighed og mundtlighed i videst muligt omfang.

Stk. 2. I strafferetsplejen skal lægmænd medvirke. Det fastsættes ved lov, i hvilke sager og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke sager nævninger skal medvirke.

K a p i t e l V I I.

§ 66.

Folkekirkens forfatning ordnes ved lov.

§ 67.

Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

§ 68.

Ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen.

§ 69.

De fra folkekirken afvigende trossamfunds forhold ordnes nærmere ved lov.

§ 70.

Ingen kan på grund af sin trosbekendelse eller afstamning berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.

K a p i t e l V I I I.

§ 71.

Stk. 1. Den personlige frihed er ukrænkelig. Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse.

Stk. 2. Frihedsberøvelse kan kun finde sted med hjemmel i loven.

Stk. 3. Enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles for en dommer. Hvis den anholdte ikke straks kan sættes på fri fod, skal dommeren ved en af grunde ledsaget kendelse, der afsiges snarest muligt og senest inden tre dage, afgøre, om han skal fængsles, og, hvis han kan løslades mod sikkerhed, bestemme dennes art og størrelse. Denne bestemmelse kan for Grønlands vedkommende fraviges ved lov, forsåvidt dette efter de stedlige forhold må anses for påkrævet.

Stk. 4. Den kendelse, som dommeren afsiger, kan af vedkommende straks særskilt indbringes for højere ret.

Stk. 5. Ingen kan underkastes varetægtsfængsel for en forseelse, som kun kan medføre straf af bøde eller hæfte.

Stk. 6. Udenfor strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.

Stk. 7. Behandlingen af de i stk. 6 nævnte personer undergives et af folketinget valgt tilsyn, hvortil de pågældende skal have adgang til at rette henvendelse.

§ 72.

Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.

§ 73.

Stk. 1. Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Stk. 2. Når et lovforslag vedrørende ekspropriation af ejendom er vedtaget, kan en trediedel af folketingets medlemmer indenfor en frist af tre søgnedage fra forslagens endelige vedtagelse kræve, at det først indstilles til kongelig stadfæstelse, når nyvalg til folketinget har fundet sted, og forslaget påny er vedtaget af det derefter sammentrædende folketing.

Stk. 3. Ethvert spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningens størrelse kan indbringes for domstolene. Prøvelsen af erstatningens størrelse kan ved lov henlægges til domstole oprettet i dette øjemed.

§ 74.

Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.

§ 75.

Stk. 1. Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.

Stk. 2. Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.

§ 76.

Alle børn i den undervisningspligtige alder har ret til fri undervisning i folkeskolen. Forældre eller værger, der selv sørger for, at børnene får en undervisning, der kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, er ikke pligtige at lade børnene undervise i folkeskolen.

§ 77.

Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen-
sinde påny indføres.

§ 78.

Stk. 1. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Stk. 2. Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.

Stk. 3. Ingen forening kan opløses ved en regeringsforanstaltning. Dog kan en forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges sag imod den til dens opløsning.

Stk. 4. Sager om opløsning af politiske foreninger skal uden særlig tilladelse kunne indbringes for rigets øverste domstol.

Stk. 5. Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.

§ 79.

Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at samle sig ubevæbnede. Offentlige forsamlinger har politiet ret til at overvære. Forsamlinger under åben himmel kan forbydes, når der af dem kan befrygtes fare for den offentlige fred.

§ 80.

Ved opløb må den væbnede magt, når den ikke angribes, kun skride ind, efter at mængden tre gange i kongens og lovens navn forgæves er opfordret til at skilles.

§ 81.

Enhver våbenfør mand er forpligtet til med sin person at bidrage til fædrelandets forsvar efter de nærmere bestemmelser, som loven foreskriver.

§ 82.

Kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggender ordnes ved lov.

§ 83.

Enhver i lovgivningen til adel, titel og rang knyttet forret er afskaffet.

§ 84.

Intet len, stamhus, fideikommisgods eller andet familiefideikommis kan for fremtiden oprettes.

§ 85.

For forsvarsmagten er de i §§ 71, 78 og 79 givne bestemmelser kun anvendelige med de indskrænkninger, der følger af de militære loves forskrifter.

Kapitel IX.**§ 86.**

Valgretsaldere til de kommunale råd og menighedsrådene er den for valg til folketinget til enhver tid gældende. For Færøernes og Grønlands vedkommende fastsættes valgretsaldere til de kommunale råd og menighedsrådene ved lov eller i henhold til lov.

§ 87.

Islandske statsborgere, der i medfør af loven om ophævelse af dansk-islandsk forbundslov m. m. nyder lige ret med danske statsborgere, bevarer de i grundloven hjemlede rettigheder, der er knyttede til dansk indfødsret.

Kapitel X.**§ 88.**

Vedtager folketinget et forslag til en ny grundlovsbestemmelse, og regeringen vil fremme sagen, udskrives nyvalg til folketinget. Vedtages forslaget i uændret skikkelse af det efter valget følgende folketing, bliver det inden et halvt år efter den endelige vedtagelse at forelægge folketingsvalgerne til godkendelse eller forkastelse ved direkte afstemning. De nærmere regler for denne afstemning fastsættes ved lov. Har et flertal af de i afstemningen deltagende og mindst 40 pct. af samtlige stemmeberettigede afgivet deres stemme for folketingets beslutning, og stadfæstes denne af kongen, er den grundlov.

Kapitel XI.**§ 89.**

Denne grundlov træder i kraft straks. Dog vedbliver den i henhold til Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 senest valgte rigsdag at bestå, indtil nyvalg har fundet sted i overensstemmelse med reglerne i kapitel IV. Indtil nyvalg har fundet sted, forbliver de i Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 for rigsdagen fastsatte bestemmelser i kraft.

Så er da nu gældende ret, alle til ubrødelig efterlevelse,

DANMARKS RIGES GRUNDLOV

Givet på Christiansborg slot, den 5. juni 1953.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Erik Eriksen.	Ole Bjørn Kraft.	Thorkil Kristensen.
Harald Petersen.	Carl Hermansen.	Jens Sønderup.
Aksel Møller.	Flemming Hvidberg.	Poul Sørensen.
Helga Pedersen.	Knud Réc.	Aage L. Rytter.
		Jørgen Jørgensen.

Lov om Det udenrigspolitiske Nævn.

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1.

Ved begyndelsen af hvert folketingsår og efter afholdelse af folketingsvalg nedsættes et udenrigspolitisk nævn, bestående af 17 medlemmer, der vælges blandt folketingets medlemmer efter forholdstal. På tilsvarende måde vælges et lige så stort antal stedfortrædere, der indtræder i stedet for medlemmerne, når nogen af disse er forhindret.

Nævnet vælger formand og næstformand blandt sine medlemmer.

§ 2.

Forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde rådfører regeringen sig med nævnet, der iøvrigt har til opgave med regeringen at drøfte sager af betydning for landets udenrigspolitik og at modtage oplysninger fra regeringen om udenrigspolitiske forhold.

§ 3.

Nævnet sammentræder efter indkaldelse af sin formand. Formanden skal sammenkalde nævnet, når 3 af dets medlemmer eller regeringen fremsætter begæring derom.

§ 4.

I det omfang, som vedkommende minister eller nævnets formand bestemmer, er nævnets medlemmer og andre, der måtte være tilstede under nævnets forhandlinger, forpligtede til at bevare tavshed om, hvad de erfarer i nævnet. Ethvert nyt medlem af nævnet afgiver en skriftlig erklæring på tro og love om at ville efterkomme denne forpligtelse.

§ 5.

Denne lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves lov nr. 137 af 13. april 1923 om nedsættelse af et udenrigspolitisk nævn.

Givet på Christiansborg slot, den 5. marts 1954.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

H. C. Hansen.

Udfærdiget gennem udenrigsministeriet. Se folketingstidende 1953—54 sp. 1808, 2151, 3496, 3724; till. A. sp. 1429; till. B. sp. 243; till. C. sp. 251.

Lov om ekspropriation i militære øjemed.

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1.

Bebygget eller ubebygget ejendom, der i henhold til den til enhver tid gældende forsvarsordning skal bruges til oprettelse eller udvidelse af anlæg til landets forsvar, herunder til mandskabets garnisonering og uddannelse samt til materiellets og beholdningernes fremkøbelse og oplagring, kan af forsvarsministeren, eller af en kommune med forsvarsministerens samtykke, erhverves ved ekspropriation.

Ekspropriation kan ske til eje eller brug, herunder således at der kun erhverves en begrænset rettighed over den pågældende ejendom.

§ 2.

Ekspropriationer til de af nærværende lov omfattede formål finder sted efter

reglerne i forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928 om tillæg til samme.

§ 3.

Brugen af stemplet papir og afgift til statskassen for tinglysning og aflysning eftergives for alle overenskomster og forskrivninger, der udfærdiges i anledning af de i nærværende lov omhandlede overdragelser af ejendoms- og brugsrettigheder o. lign. Endvidere bortfalder afgift til stat og kommune i anledning af de i forbindelse med anlæggene m. v. stående ejendomsoverdragelser.

§ 4.

Lov nr. 117 af 11. april 1934 ophæves.

Givet på Christiansborg slot, den 11. juni 1954.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

Rasmus Hansen,

Forsvarsmin. Folketingstid. 1953—1954: 4373, 4772, 5624, 5825; A. 2625; B. 977; C. 741.

Lov om det civile beredskab.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Det i medfør af denne lov gennemførte planlægningsarbejde og de i medfør af loven truffene foranstaltninger skal have til formål at fremme landets samlede forsvar, herunder at sikre opretholdelse i krigstid af regeringens funktioner og af den statslige og kommunale forvaltning, opretholdelse af ro og orden, styrkelse og udnyttelse af landets produktionsevne og transport- og kommunikationsapparat samt sikring og fordeling af forsyninger af enhver art.

§ 2. Det påhviler de enkelte ministre, hver inden for sit administrationsområde, at gennemføre det planlægningsarbejde og træffe de foranstaltninger, som til enhver tid måtte være påkrævet med henblik på tilrettelæggelsen af landets civile beredskab.

Stk. 2. Til koordinering af planlægningsarbejdet inden for det civile beredskab og af de dermed følgende foranstaltninger og til gennemførelse af den del af arbejdet, der ikke varetages af andre styrelser, oprettes et sekretariat, der står direkte under statsministeren.

Stk. 3. Der nedsættes ved begyndelsen af hvert folketingsår og efter afholdelse af folketingsvalg et udvalg på 11 medlemmer, valgt af folketinget blandt dets medlemmer. Det påhviler statsministeren over for udvalget at redegøre for mere betydende foranstaltninger, som gennemføres i medfør af lovens bestemmelser, ligesom der til udvalget skal afgives en årlig beretning om det inden for det samlede civile beredskab udførte arbejde.

§ 3. Kommunale råd og andre offentlige myndigheder samt koncessionerede virksomheder er pligtige at yde bistand ved plan-

lægningen eller gennemførelsen af foranstaltninger i henhold til nærværende lov.

Stk. 2. Personer, der som tjenestemænd eller på anden måde er beskæftiget i statens eller kommunernes tjeneste eller i koncessionerede virksomheder, er pligtige at udføre de opgaver, som måtte blive dem pålagt med henblik på styrkelse af landets beredskab.

§ 4. I den udstrækning, det er nødvendigt til gennemførelse af foranstaltninger i henhold til nærværende lov, er borgerne pligtige til i fredstid mod fuld erstatning at stille deres faste ejendom til rådighed for samfundet.

Stk. 2. Medmindre andet er fastsat ved kgl. anordning, foretages ansættelse af erstatning m. v. i overensstemmelse med de i § 34 i lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret indeholdte regler.

§ 5. Vedkommende minister kan pålægge offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe de med henblik på sikring, flytning eller spredning af varebeholdninger og produktions- og transportmidler fornødne foranstaltninger samt pålægge virksomheder at have nærmere fastsatte minimumsbeholdninger af varer og produktionsmidler, som anvendes, fremstilles eller omsættes i deres normale virksomhed.

Stk. 2. Forinden påbud gives i henhold til stk. 1, skal der optages forhandling med de pågældende virksomheder eller med disses organisationer om påbuddets omfang og de nærmere regler for dets gennemførelse, herunder om spørgsmålet om ydelse af erstatning af statskassen, jfr. stk. 3.

Stk. 3. Dersom de i stk. 1 omhandlede

påbud medfører økonomiske tab, er staten erstatningspligtig i overensstemmelse med almindelige retsgrundsætninger. Erstatning kan ikke kræves, såfremt de med påbuddets gennemførelse forbundne omkostninger kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares pris, uden at de pågældende virksomheder derved bringes i en ugunstigere stilling end andre i samme branche eller virksomhedsgren.

Stk. 4. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med nærmere regler, der fastsættes ved kgl. anordning.

§ 6. Vedkommende minister træffer bestemmelse om, i hvilket omfang de beføjelser, der kan udøves af centrale forvaltningsmyndigheder, under krig eller truende ud-sigt til krig skal kunne udøves af dertil udpegede forvaltningsorganer.

§ 7. Vedkommende minister vil kunne pålægge borgerne pligt til at meddele de for beredskabsplanlægningen fornødne oplysninger.

§ 8. Undladelse af at efterkomme de i medfør af § 5, stk. 1, og § 7 meddelte pålæg straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil

2 år. Strafansvaret påhviler den, der i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler er ansvarlig for overtrædelsen. Er forholdet begået til fordel for et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar tillige eller i stedet pålægges virksomheden som sådan.

Stk. 2. Sagerne behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kap. 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler kan anvendes i samme omfang som i sager, der forfølges af statsadvokaten. Er der spørgsmål om idømmelse af fængselsstraf, skal der på til-taltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 3. Opfyldelsen af de pligter, der i medfør af nærværende lov pålægges en privat person eller virksomhed, kan af vedkom-mende forvaltningsmyndighed fremtvinges ved pålæg af en daglig eller ugentlig bøde.

Stk. 4. Undlader en privat person eller virksomhed rettidigt at efterkomme et i medfør af § 5, stk. 1, meddelt pålæg, kan vedkommende forvaltningsmyndighed lade foranstaltningen udføre for den pågældendes regning.

§ 9. Ved kgl. anordning kan nærværende lov sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de lempelser, som de stedlige forhold måtte gøre nødvendige.

Givet i Jagthuset, Trend skov, den 23. december 1959.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

H. C. Hansen.

Anordning om civilberedskabslovens ikrafttræden i Grønland.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

I henhold til § 9 i lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab fastsættes herved følgende:

Lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab træder i kraft i Grønland den 1. januar 1963, dog, for så vidt angår § 8, stk. 1 og 2, med de lempelser, der følger af de særlige for Grønland gældende love.

Givet på Amalienborg, den 20. december 1962.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Lars P. Jensen.

Indenrigsmin. Sekr. f. a. b. j. nr. 0.2.2.1.

21. december.

1061

Nr. 437.

Anordning om afgrænsningen af søterritoriet.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Ved beregningen af søterritoriet, der udgøres af ydre og indre territorielt farvand, gælder følgende regler:

§ 1. Det ydre territoriale farvand omfatter de områder af havet, som indadtil er begrænset af de i § 4 nævnte linier og udadtil er begrænset af linier trukket således, at afstanden fra ethvert punkt på disse linier til det nærmeste punkt på den indre grænselinie er 3 sømil (5.556 m).

Stk. 2. Den ydre afgrænsning af dansk toldområde og dansk fiskeriterritorium beror på lovgivningens særlige regler herom.

Stk. 3. For så vidt angår grænsefarvandene til Sverige og Tyskland kan ydergrænsen for det ydre territoriale farvand ikke overskride de søgrænselinier og skillelinier for territorialfarvand, der er fastlagt henholdsvis i deklaration af 30. januar 1932 mellem Danmark og Sverige angående grænseforholdene i Sundet, jfr. bekendtgørelse nr. 41

af 22. februar 1932, og i bekendtgørelse nr. 497 af 21. december 1923 angående grænsen mellem Danmark og Tyskland.

§ 2. Det indre territoriale farvand udgøres af de vandområder såsom havne, havneindløb, rede, bugter, fjorde, sunde og bælder, som er beliggende inden for de i § 4 nævnte linier.

§ 3. Bestemmelserne i § 2, jfr. § 4 medfører ingen indskrænkning i den bestående ret for fremmede skibe til passage gennem de dele af det indre territoriale farvand i Samsøbælt, Lillebælt, Storebælt og Øresund, der normalt anvendes til sådan passage.

§ 4. De linier, som i henhold til § 1 lægges til grund ved beregningen af det ydre territoriale farvand, udgøres som anført nedenfor og på det vedføjede kort af kystlinien (lavvandsmærket ved middelspringtid) eller rette linier mellem følgende punkter:

(Alle positioner angivet i European Datum System)

Søkort nr. 93	{	1) 55° 04' 14" N. 8° 23' 30" E.	Linien Sild NW.-pynt—Rømø Flak W.'s
		derfra en ret linie til	skæring med dansk-tysk søgrænse
		2) 55° 12' 40" N. 8° 24' 14" E.	Rømø W
		derfra en ret linie til	
		3) 55° 19' 47" N. 8° 24' 57" E.	Galgerev (Fanø S.)
		derfra en ret linie til	
		4) 55° 26' 40" N. 8° 18' 48" E.	Søren Jessens Sand
{	{	derfra en ret linie til	
		5) 55° 28' 26" N. 8° 17' 05" E.	Skallingen W.
		derfra kystlinien til	
		6) 56° 41' 50" N. 8° 11' 46" E.	Harboøre Tange NW.
		derfra en ret linie til	
		7) 56° 45' 21" N. 8° 13' 29" E.	Agger Tange W.
		derfra kystlinien til	

Søkort nr. 100	8)	57° 29' 45" N. 10° 30' 11" E.	Strandby
		derfra en ret linie til	
	9)	57° 30' 00" N. 10° 36' 18" E.	Holm N. for Græsholm
		derfra en ret linie til	
	10)	57° 29' 10" N. 10° 37' 42" E.	Hirsholm NE.-kyst
		derfra en ret linie til	
	11)	57° 28' 57" N. 10° 37' 43" E.	Hirsholm S.-pynt
		derfra en ret linie til	
	12)	57° 20' 01" N. 10° 32' 16" E.	Sæby Havn
		derfra kystlinien til	
	13)	57° 00' 16" N. 10° 20' 54" E.	Hals NE.
		derfra en ret linie til	
	14)	56° 58' 23" N. 10° 20' 02" E.	Korsholm N.-pynt
		derfra kystlinien til	
	15)	56° 58' 04" N. 10° 19' 44" E.	Korsholm S.-pynt
		derfra en ret linie til	
	16)	56° 57' 18" N. 10° 17' 36" E.	Egense SE.
		derfra kystlinien til	
	17)	56° 43' 07" N. 10° 20' 03" E.	Alsodde
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 140	18)	56° 38' 49" N. 10° 21' 38" E.	Pkt. NE. for Sødringholm Skov
		derfra en ret linie til	
	19)	56° 35' 46" N. 10° 20' 35" E.	Udbyhøj
		derfra kystlinien til	
	20)	56° 18' 08" N. 10° 51' 57" E.	Pynt S. for Katholm Skov
		derfra en ret linie til	
	21)	56° 08' 07" N. 10° 48' 43" E.	Hjelm E.-ligste punkt
		derfra en ret linie til	
	22)	55° 56' 06" N. 10° 47' 38" E.	Bosserne E.-ligste punkt
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 185	23)	55° 52' 01" N. 10° 40' 36" E.	Staalhøj Hage
		derfra kystlinien til	
	24)	55° 45' 55" N. 10° 37' 22" E.	Lushage
		derfra en ret linie til	
	25)	55° 37' 16" N. 10° 37' 04" E.	Pkt. E. for Fyns Hoved
		derfra kystlinien til	
	26)	55° 28' 39" N. 10° 44' 56" E.	Stavreshoved
		derfra en ret linie til	
	27)	55° 24' 56" N. 10° 43' 41" E.	Risinge Hoved
		derfra kystlinien til	
	28)	55° 17' 27" N. 10° 51' 11" E.	Knudshoved
		derfra en ret linie til	
	29)	55° 09' 28" N. 10° 57' 20" E.	Langeland N.-pynt
		derfra kystlinien til	
	30)	54° 43' 27" N. 10° 41' 12" E.	Gulstav Klint
		derfra en ret linie til	
	31)	54° 49' 04" N. 10° 25' 07" E.	Vejsnæs Nakke
		derfra kystlinien til	
	32)	54° 55' 12" N. 10° 14' 49" E.	Pynt S. for Vidø Mølle
		derfra en ret linie til	
	33)	54° 52' 27" N. 10° 04' 02" E.	Pøls Huk
		derfra kystlinien til	
	34)	54° 51' 11" N. 9° 59' 18" E.	Kegnæs
		derfra en ret linie til	
	35)	54° 49' 13" N. 9° 56' 30" E.	Dansk-tysk søgrænses østlige endepunkt

Sjælland + øerne S. for Sjælland.

Søkort nr. 100	36)	56° 04' 15" N. 11° 13' 19" E.	Sjællands Rev redningsbåke	
		derfra en ret linie til		
	37)	56° 00' 41" N. 11° 16' 40" E.	Sjællands Odde	
		derfra kystlinien til		
	38)	55° 58' 42" N. 11° 46' 37" E.	Korshage	
		derfra en ret linie til		
	39)	55° 58' 36" N. 11° 51' 18" E.	Spødsbjerg	
		derfra kystlinien til		
	40)	56° 03' 09" N. 12° 35' 37" E.	Pkt. NW. for Kronborg	
		derfra en ret linie til		
Søkort nr. 130	41)	56° 03' 09" N. 12° 37' 07" E.	Sømærke „Lappegrund S.“	Helsingør havneområde
		derfra en ret linie til		
	42)	56° 02' 38" N. 12° 37' 49" E.	Pkt. i søen	
		derfra en ret linie til		
	43)	56° 01' 44" N. 12° 37' 49" E.	Pkt. i søen	
		derfra en ret linie til		
	44)	56° 01' 00" N. 12° 36' 46" E.	Pkt. i søen	Københavns Ilded
		derfra en ret linie til		
	45)	56° 01' 00" N. 12° 36' 04" E.	Pkt. NE. for Snekkersten	
		derfra kystlinien til		
	46)	55° 47' 17" N. 12° 35' 52" E.	Taarbæk Havn	
		derfra en ret linie til		
	47)	55° 47' 07" N. 12° 40' 20" E.	Taarbæk Rev	
		derfra en ret linie til		
	48)	55° 41' 57" N. 12° 50' 49" E.	Saltholm NE. (pkt. i søen)	Københavns Red
		derfra en ret linie til		
	49)	55° 40' 24" N. 12° 46' 10" E.	Saltholm N.-pynt	
		derfra kystlinien til		
	50)	55° 40' 15" N. 12° 46' 36" E.	Pkt. på Saltholm	
		derfra en ret linie til		
Søkort nr. 187	51)	55° 37' 16" N. 12° 48' 58" E.	Svaneklapper N.	Københavns Red
		derfra en ret linie til		
	52)	55° 36' 04" N. 12° 49' 25" E.	Søndre Flint	
		derfra en ret linie til		
	53)	55° 36' 19" N. 12° 47' 07" E.	Holm S. for Saltholm	
		derfra en ret linie til		
	54)	55° 36' 24" N. 12° 46' 28" E.	Saltholm S.-pynt	Københavns Red
		derfra en ret linie til		
	55)	55° 32' 13" N. 12° 42' 46" E.	Drogden Fyr	
		derfra en ret linie til		
	56)	55° 30' 58" N. 12° 35' 36" E.	Aflandshage sorte to-kost	
		derfra en ret linie til		
Søkort nr. 187	57)	55° 19' 51" N. 12° 27' 23" E.	Mandehoved	Københavns Red
		derfra kystlinien til		
	58)	55° 17' 30" N. 12° 27' 23" E.	Stevns	
		derfra en ret linie til		
	59)	55° 00' 31" N. 12° 31' 22" E.	Hellehavn Nakke	
		derfra kystlinien til		
Søkort nr. 187	60)	54° 56' 44" N. 12° 32' 19" E.	Pkt. SW. for Møn Fyr	Københavns Red
		derfra en ret linie til		
	61)	54° 50' 08" N. 12° 10' 01" E.	Hestehoved	
		derfra en ret linie til		
Søkort nr. 187	62)	54° 33' 39" N. 11° 58' 29" E.	Gedser Odde SE.	Københavns Red
		derfra kystlinien til		

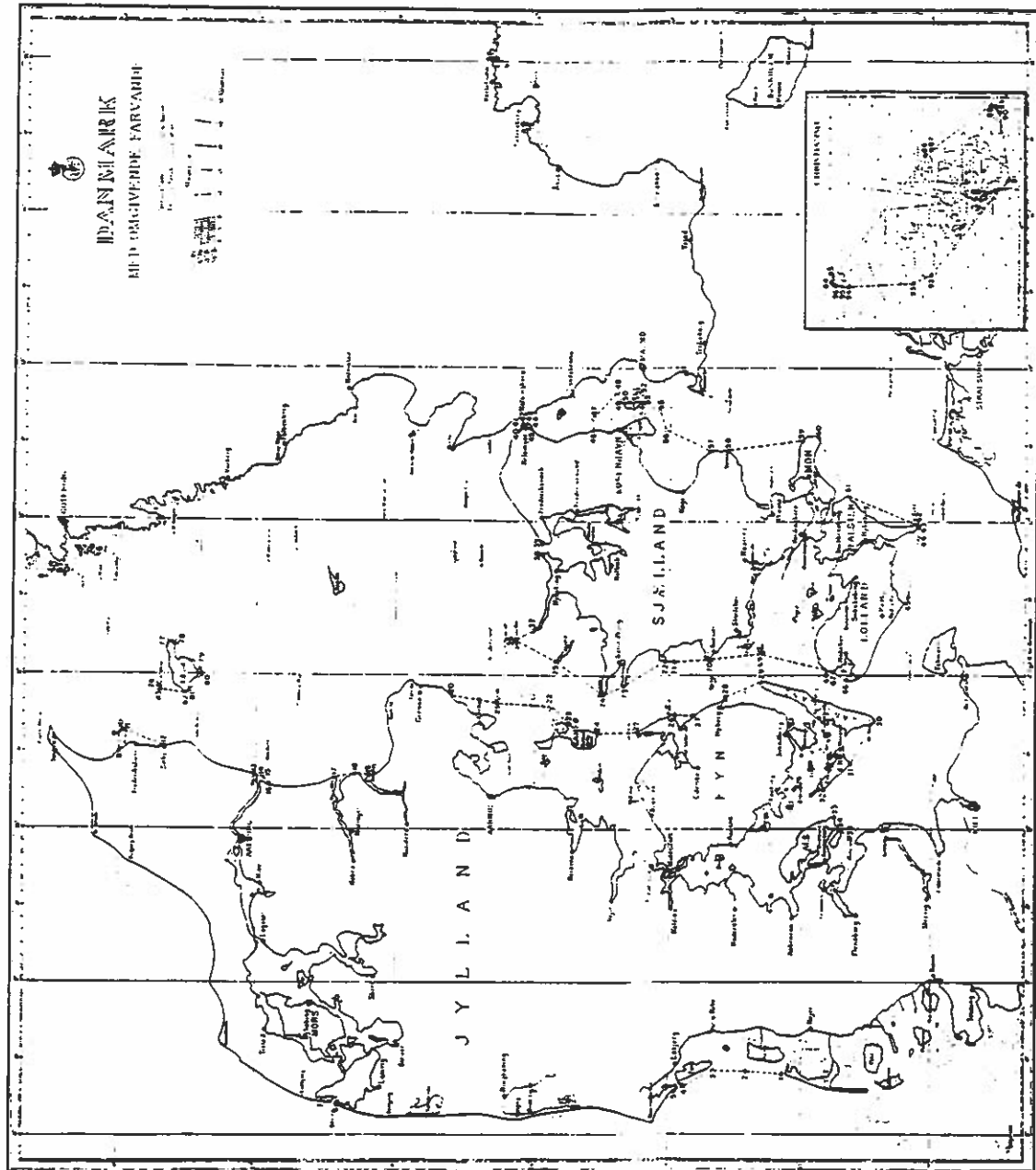
Søkort nr. 186	63)	54° 33' 35" N. 11° 58' 20" E.	Gedser Odde S.
		derfra en ret linie til	
	64)	54° 33' 38" N. 11° 52' 25" E.	Rødsand S.
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 140	65)	54° 35' 38" N. 11° 30' 56" E.	Hyllekrog
		derfra kystlinien til	
	66)	54° 50' 12" N. 10° 57' 36" E.	Albuen
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 100	67)	54° 53' 19" N. 11° 01' 00" E.	Pkt. NW. for Taars
		derfra kystlinien til	
	68)	54° 54' 48" N. 11° 01' 38" E.	Pkt. SW. for Korsnakke
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 100	69)	55° 09' 37" N. 11° 08' 03" E.	Omo W.-pynt
		derfra en ret linie til	
	70)	55° 20' 51" N. 11° 05' 37" E.	Halsskov
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 100	71)	55° 28' 29" N. 11° 04' 28" E.	Musholm
		derfra en ret linie til	
	72)	55° 30' 57" N. 11° 04' 55" E.	Reersø
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 100	73)	55° 39' 50" N. 10° 56' 06" E.	Asnæs
		derfra en ret linie til	
	74)	55° 44' 40" N. 10° 52' 12" E.	Røsnæs
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 100	75)	55° 53' 11" N. 11° 04' 53" E.	Sejerø N.-pynt
		derfra en ret linie til	
	36)	56° 04' 15" N. 11° 13' 19" E.	Sjællands Rev redningsbåke

Læsø.

Søkort nr. 100	76)	57° 21' 52" N. 10° 56' 00" E.	Nordre Rønner
		derfra en ret linie til	
	77)	57° 19' 27" N. 11° 11' 50" E.	Syrodde
		derfra kystlinien til	
Søkort nr. 100	78)	57° 17' 53" N. 11° 11' 24" E.	Bløden Hale
		derfra en ret linie til	
	79)	57° 12' 21" N. 11° 02' 09" E.	Hornfiskerøen SE.
		derfra kystlinien til	
Søkort nr. 100	80)	57° 12' 00" N. 10° 59' 53" E.	Hornfiskerøen SW.
		derfra en ret linie til	
	81)	57° 14' 31" N. 10° 53' 53" E.	Sønder Nyland
		derfra en ret linie til	
Søkort nr. 100	82)	57° 15' 30" N. 10° 52' 15" E.	Læsø W.-ligste punkt
		derfra en ret linie til	
	83)	57° 21' 21" N. 10° 54' 12" E.	Bordfeld
		derfra en ret linie til	
	76)	57° 21' 52" N. 10° 56' 00" E.	Nordre Rønner

Christiansø.

Søkort nr. 189	84)	55° 19' 53" N. 15° 10' 31" E.	Skær N. for Tat (W.-ende)
		derfra kystlinien til	
	85)	55° 19' 52" N. 15° 10' 33" E.	Skær N. for Tat (E.-ende)
		derfra en ret linie til	
	86)	55° 19' 27" N. 15° 11' 31" E.	Skær N. for Christiansø
		derfra en ret linie til	

- Søkort nr. 189
- 87) 55° 19' 25" N. 15° 11' 34" E. Christiansø NE.
derfra en ret linie til
 - 88) 55° 19' 09" N. 15° 11' 56" E. Østerskær NE.
derfra en ret linie til
 - 89) 55° 19' 07" N. 15° 11' 55" E. Østerskær SE.
derfra en ret linie til
 - 90) 55° 19' 06" N. 15° 11' 52" E. Østerskær SW.
derfra en ret linie til
 - 91) 55° 19' 04" N. 15° 11' 20" E. Christiansø S.
derfra en ret linie til
 - 92) 55° 19' 25" N. 15° 10' 36" E. Græsholm SW.
derfra en ret linie til
 - 93) 55° 19' 30" N. 15° 10' 32" E. Græsholm W.
derfra en ret linie til
 - 94) 55° 19' 48" N. 15° 10' 30" E. Skær S. for Tat
derfra en ret linie til
 - 95) 55° 19' 50" N. 15° 10' 30" E. Skær S. for Tat
derfra en ret linie til
 - 96) 55° 19' 51" N. 15° 10' 30" E. Tat W.
derfra en ret linie til
 - 84) 55° 19' 53" N. 15° 10' 31" E. Skær N. for Tat (W.-ende)

Givet på Amalienborg, den 21. december 1966.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Victor Gram.

**Anordning
om
ændring af anordning om afgrænsningen af søterritoriet.**

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I anordning nr. 437 af 21. december 1966 om afgrænsningen af søterritoriet ændres § 4 med virkning fra den 1. maj 1978 således:

1. Nr. 8) udgår og erstattes af:
»57°44'43" N. 10°39'26" E. Grenen
derfra en ret linie til«
2. Nr. 9) udgår.
3. Nr. 10) udgår.
4. Nr. 12) udgår og erstattes af:
»57°13'45" N. 10°33'12" E. holm ud for Lyngså
derfra en ret linie til«
5. Nr. 13) udgår.
6. Nr. 37) udgår og erstattes af:
»56°12'22" N. 11°40'34" E. Hesselø NW-rev
derfra en ret linie til«
7. Nr. 38) udgår og erstattes af:
»56°07'49" N. 12°18'43" E. Gilleleje havnemole
derfra kystlinien til«
8. Nr. 39) udgår.

Givet på Amalienborg den 19. april 1978.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

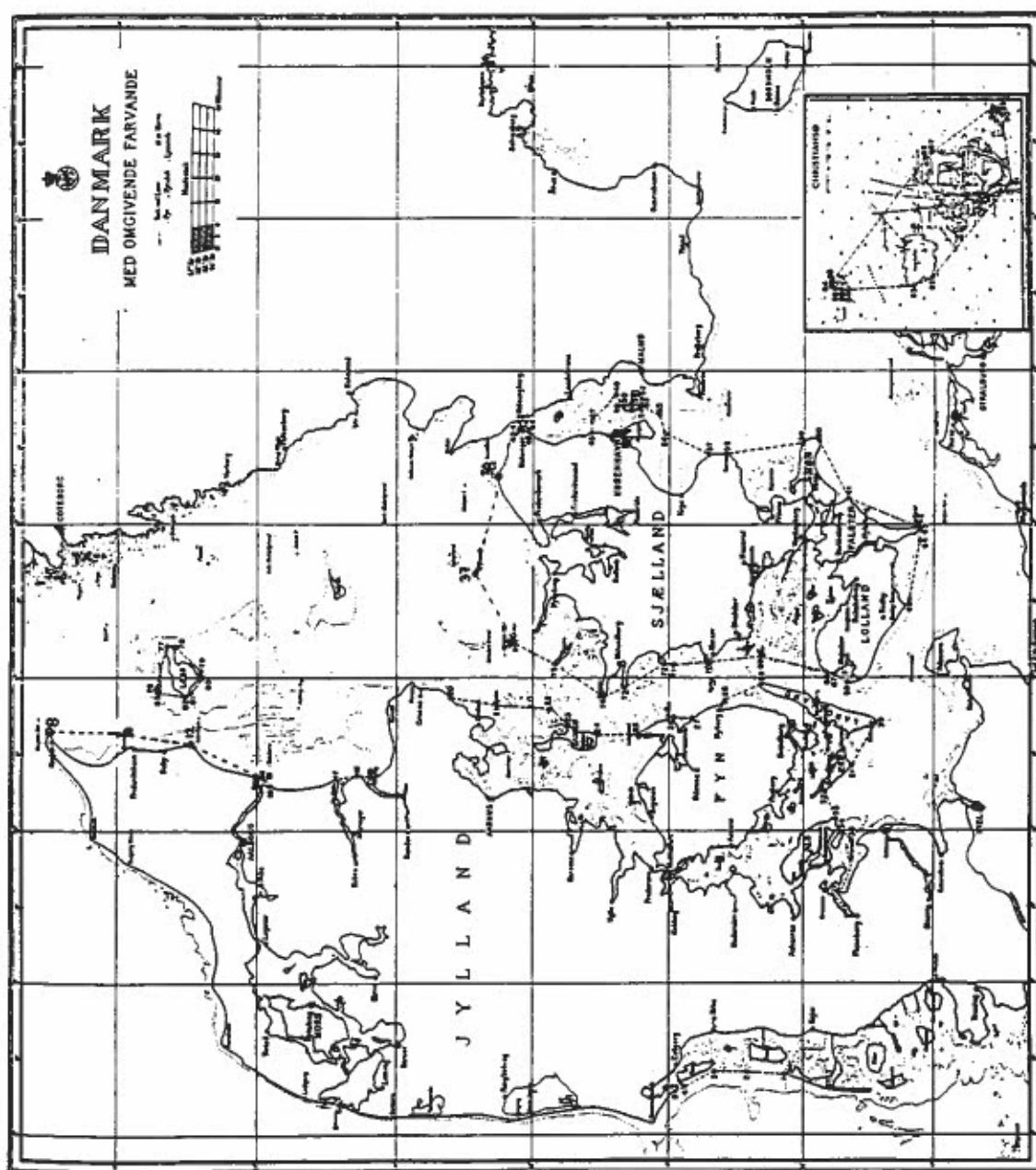
/ Poul Søgaard

19. april 1978.

539

Nr. 189.

Bilag.

Lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1.

Forsikringens omfang og organisation.

§ 1. Denne lov omfatter fast ejendom og løsøre, der befinder sig her i landet, eller som her er indført i offentlige registre, og som efter bestemmelserne i §§ 5, 20, 22, 28, 31 og 35 er forsikret i et af de i § 4 nævnte krigsforsikringsforbund.

Stk. 2. Loven omfatter dog ikke:

- 1) Ejendom, der tilhører den danske stat eller fremmede stater.
- 2) Ejendom, der skal være eller er forsikret i henhold til lovgivningen om danske skibes forsikring mod krigsfare, og ejendom, der er eller kunne være forsikret i henhold til lovgivningen om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.
- 3) Penge, pengesedler, aktier, obligationer og andre fordringsbeviser.
- 4) Smykker, ædle stene og perler, medmindre de pågældende effekter på skadetidspunktet var genstand for erhvervmæssig virksomhed.
- 5) De af folkekirkens kirker, der er selvejende eller bestyres efter bestemmelserne for selvejende kirker, samt kirker tilhørende det romersk-katolske trossamfund.
- 6) Løsøre i kirker, der ikke omfattes af loven.

§ 2. De værdier, der er omfattet af loven, forsikres mod krigsskade opstået i forsikringstiden.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter tidspunktet for oprettelsen af de i loven om-

handlede krigsforsikringsforbund og bestemmer, hvornår de skal indstille deres virksomhed. Endvidere fastsætter handelsministeren, fra hvilket tidspunkt forbundenes forsikringsmæssige ansvar skal anses at være indtrådt, og hvornår det skal opføre (forsikringstiden). For værdier, der kun kan krigsforsikres efter derom foretaget anmeldelse, indtræder det forsikringsmæssige ansvar (forsikringstiden) dog tidligst, når anmeldelsen er kommet frem til vedkommende forbund, jfr. dog § 38, stk. 1, 3. punktum.

§ 3. Ved krigsskade forstås skade opstået som direkte følge af krig eller krigslignende handlinger mellem Danmark og fremmed magt eller mellem fremmede magter indbyrdes samt skade opstået som direkte følge af neutralitetskrænkelser, foranstaltninger til værn mod sådanne samt borgerkrig, oprør eller borgerlige uroligheder under krigen eller i forbindelse med denne, uanset i hvilket land de måtte finde sted.

Stk. 2. Skade påført egen ejendom anses for krigsskade i det omfang, den skadegørende handling har tilsigtet at unddrage fjenden hjælpemidler eller at afværge eller begrænse krigsskade, såfremt handlingen under hensyn til de foreliggende omstændigheder må anses for at have været forsvarlig.

Stk. 3. Skade opstået ved rekvisition anses ikke som krigsskade.

§ 4. De værdier, der er omfattet af loven, henføres som nedenfor nærmere angivet til følgende 5 krigsforsikringsforbund:

Folketingstid. 1968-69: 731, 1439, 5981, 6051; A. 1233; B. 1241; C. 647.

Handelamin. j. nr. 116-1-1962.

- I. Krigsforsikringsforbundet for beboelsesbygninger m. v. og privat indbo.
- II. Krigsforsikringsforbundet for erhvervsbygninger.
- III. Krigsforsikringsforbundet for erhvervs-løssere.
- IV. Krigsforsikringsforbundet for jordbrugets værdier.
- V. Krigsforsikringsforbundet for personmotorøretøjer, svævefly og lystfartøjer.

Stk. 2. Hvert forbund ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer, der udnævnes af handelsministeren for 5 år ad gangen. Formanden og næstformanden, der er fælles for forbundene, udpeges af handelsministeren. De øvrige 5 medlemmer udnævnes efter indstilling af hver af de nedennævnte organisationer eller, hvor flere organisationer er anført sideordnet, disse i forening:

I) Krigsforsikringsforbundet for beboelsesbygninger m.v. og privat indbo:

- 1) De danske Grundejeres Landsorganisation og Fællesorganisationen af almen-nyttige danske Boligselskaber.
- 2) Kreditforeningernes stående Fællesudvalg, Hypotekforeningernes stående Fællesudvalg og boligbyggeriets tredjeprioritetsinstitutter.
- 3) Assurandør-Societetet.
- 4) Den danske Købstadforening og Foreningen Bymæssige Kommuner.
- 5) Danmarks Lejerforbund og De samvirkende Lejerforeninger.

II) Krigsforsikringsforbundet for erhvervsbygninger:

- 1) Industrirådet og Håndværksrådet.
- 2) Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og Butikshandelens Fællesråd.
- 3) Assurandør-Societetet.
- 4) Kreditforeningernes stående Fællesudvalg, Hypotekforeningernes stående Fællesudvalg og Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.
- 5) De danske Grundejeres Landsorganisation.

III) Krigsforsikringsforbundet for erhvervs-løssere:

- 1) Industrirådet og Håndværksrådet.

- 2) Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og Butikshandelens Fællesråd.
- 3) Assurandør-Societetet.
- 4) Danske Bankers Fællesrepræsentation og Danmarks Sparekasseforening.
- 5) Andelsudvalget og Det kooperative Fællesforbund.

IV) Krigsforsikringsforbundet for jordbrugets værdier:

- 1) De samvirkende danske Landboforeninger og Landbrugsrådet.
- 2) De samvirkende danske Husmandsforeninger og Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl.
- 3) Assurandør-Societetet.
- 4) Kreditforeningernes stående Fællesudvalg, Hypotekforeningernes stående Fællesudvalg og Dansk Landbrugs Realkreditfond.
- 5) Dansk Skovforening og Det danske Hede-selskab.

V) Krigsforsikringsforbundet for personmotorøretøjer, svævefly og lystfartøjer:

- 1) Forenede Danske Motorejere.
- 2) Danske Bankers Fællesrepræsentation og Danmarks Sparekasseforening.
- 3) Assurandør-Societetet.
- 4) Danmarks Automobil-Forhandler-Forening.
- 5) Dansk Idræts-Forbund.

Kapitel 2.

Krigsforsikringsforbundet for beboelsesbygninger m. v. og privat indbo.

§ 5. Forsikret i krigsforsikringsforbundet for beboelsesbygninger m.v. og privat indbo er:

1. Enhver bygning, som efter forsikrings-tidens indtræden er eller har været brandforsikret i et dansk eller her i landet virkende udenlandsk forsikringsselskab. Dette gælder dog ikke, hvis bygningen er forsikret i krigsforsikringsforbundet for erhvervsbygninger eller hører til en landbrugsejendom eller til en ejendom, der helt eller overvejende anvendes til landbrug, skovbrug eller gartneri. Forsikringen omfatter bygningens tilbehør i det

- omfang, tilbehøret er eller har været brandforsikret sammen med bygningen.
2. Privat indbo, der på skadestidspunktet befinder sig i de i forbundet forsikrede bygninger.
 3. Privat indbo i andre bygninger, der helt eller delvis anvendes til beboelse, såfremt bygningen ville have været forsikret i forbundet, hvis der havde været tegnet brandforsikring, eller hvis bygningen ikke havde været undtaget for krigsforsikring i medfør af § 1, stk. 2.
 4. Løsøre og andre værdier, der ikke er eller kunne være krigsforsikret i noget andet krigsforsikringsforbund, og som ejeren ved skriftlig henvendelse til forbundet har begæret krigsforsikret.

Stk. 2. Forbundet består af to af hinanden økonomisk uafhængige afdelinger: afdeling A og afdeling B. Under afdeling A henhører beboelsesbygninger med ikke over to lejligheder og privat indbo i sådanne bygninger. Under afdeling B henhører andre i forbundet forsikrede bygninger, privat indbo i disse samt løsøre og andre værdier, som er begæret forsikret i medfør af stk. 1, nr. 4.

§ 6. Forsikringssummen for krigsforsikring af fast ejendom er det beløb, for hvilket ejendommen er eller har været brandforsikret, jfr. § 5, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. For privat indbo er forsikringssummen værdien af hver enkelt husstands samlede indbogenstande (indbogruppe), dog højst 100.000 kr. pr. husstand. Forbundets bestyrelse kan ansætte et lavere eller højere maksimumsbeløb end det nævnte.

Stk. 3. For det i § 5, stk. 1, nr. 3, nævnte indbo er forsikringssummen de forsikrede genstandes værdi. Er anmeldelsesværdien i henhold til § 13 lavere end denne værdi, har forbundet regres mod bygningens ejer for differencen mellem det udbetalte erstatningsbeløb og det beløb, der skulle være betalt på grundlag af anmeldelsesværdien. Regreskravet nedsættes dog med et beløb svarende til den præmie, der skulle være betalt, såfremt den rette værdi af indboet havde været anmeldt. Såfremt anmeldelsens oplysning om indboets værdi alene hviler på oplysninger afgivet af indboets ejer, eller hvis denne har nægtet at give anmelderen oplysning om værdien af sit indbo, er anmeldelsesværdien dog forsikringssum.

Stk. 4. For de i § 5, stk. 1, nr. 4, nævnte genstande er forsikringssummen den i anmeldelsen angivne værdi.

Stk. 5. Er forsikringssummen for de i § 5, stk. 1, nr. 1 og 4, nævnte genstande lavere end genstandenes værdi, hæfter forbundet kun efter forholdet mellem forsikringssummen og værdien.

§ 7. Krigsforsikringen dækker ikke blot ejerens, men også tredjemands interesse i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 54, 1. stk., 1. pkt.

§ 8. Opgørelse af skader på bygninger foretages efter de for brandforsikring af bygninger sædvanlige regler. Totalskade på bygninger, der er eller kunne have været antaget til fuld- og nyværdiforsikring, opgøres på grundlag af genopførelsesværdien. For andre bygninger opgøres totalskade på grundlag af genopførelsesværdien med passende fradrag for slid og ælde, jfr. forsikringsaftalelovens § 37.

Stk. 2. Skader på løsøre opgøres efter de i samme lov fastsatte regler, uanset om disse er fraveget i en forsikringsaftale mellem skadelidte og et forsikringsselskab.

Stk. 3. Skyldig erstatning forrentes, indtil den dag beløbet kan hæves, med en årlig rente, der udgør 1 pct. mere end den af Danmarks Nationalbank fastsatte diskonto. Det samme gælder de påløbne renter.

Stk. 4. For den tid, i hvilken ejeren lider væsentligt tab ved afsavn af en bygning, ydes der ud over den i stk. 3 fastsatte rente en rente på indtil 3 pct. årligt af den skyldige erstatning. Afsavnsgodtgørelse kan dog ikke ydes, hvis tabet kunne være undgået ved fremskyndelse af udbedringen, eller hvis ejeren opnår dækning for tabet gennem den i stk. 3 fastsatte rente.

§ 9. Erstatningerne samt forbundets administrationsudgifter udredes af forsikringsbidrag fra forbundets medlemmer.

Stk. 2. Medlem af forbundet er

- 1) enhver ejer af bygninger, der er forsikret i forbundet,
- 2) enhver ejer af bygninger, der ikke omfattes af denne lov, men hvori findes privat indbo, der er forsikret i forbundet, jfr. § 5, stk. 1, nr. 3, og

- 3) enhver ejer af løsøre og andre værdier, der er anmeldt til forbundet, jfr. § 5, stk. 1, nr. 4.

§ 10. Er forsikringstiden indtrådt og endnu ikke ophørt ved udløbet af et kalenderår, kan der pålignes foreløbige forsikringsbidrag for dette kalenderår til dækning af indtrufne skader m.v.

Stk. 2. Foreløbige krigsforsikringsbidrag pålignes enhver, der har været medlem af forbundet i kalenderåret, og beregnes efter den tid, medlemskabet har været.

Stk. 3. Enhver bidragspligtig svarer foreløbige forsikringsbidrag i forhold til ejendommens brandforsikringssum. For så vidt angår selvstændigt forsikret privat indbo, andet løsøre og andre værdier, svares der bidrag i forhold til den værdi, hvormed de pågældende genstande er anmeldt til forbundet.

§ 11. Dækkes ikke alle skader fuldt ud af foreløbige bidrag, pålignes der endelige forsikringsbidrag efter forsikringstidens ophør.

Stk. 2. Endeligt forsikringsbidrag pålignes enhver, der er medlem af forbundet ved forsikringstidens ophør. Såfremt de pågældende værdier ikke er forsikret i forbundet ved forsikringstidens ophør, pålignes det endelige bidrag den, der senest har været medlem af forbundet. Bidraget beregnes efter den tid, de pågældende værdier har været krigsforsikret.

Stk. 3. Endeligt forsikringsbidrag beregnes i forhold til den under forsikringstiden for ejendommen tegnede højeste brandforsikringssum. For så vidt angår selvstændigt forsikret privat indbo, andet løsøre og andre værdier, beregnes bidraget i forhold til den værdi, hvormed de pågældende genstande er anmeldt til forbundet.

Stk. 4. Det endelige forsikringsbidrag kan ikke overstige 5 pct. af det beløb, hvorefter bidragspligten bestemmes.

§ 12. Foreløbige og endelige bidrag opkræves med mellemrum ikke mindre end $\frac{1}{2}$ år og med højst $\frac{1}{2}$ pct. ad gangen af den forsikringssum, efter hvilken den pågældendes bidragspligt bestemmes, jfr. dog § 13, stk. 2.

Stk. 2. Forfaldne bidragsbeløb, der ikke er betalt inden 1 måned efter første påkrav, forrentes med 1 pct. for hver påbegyndt måned.

Stk. 3. Såvel foreløbige som endelige bidrag kan inddrives ved udpantning.

§ 13. Enhver ejer af bygning, der ikke omfattes af denne lov, men hvori findes privat indbo, som er forsikret i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3, skal til forbundet anmelden værdien af indboet. Nærmere regler herom fastsættes af bestyrelsen, jfr. § 6, stk. 3.

Stk. 2. Bygningens ejer skal svare foreløbige og endelige bidrag for indboet efter reglerne i §§ 9-12. Foreløbige bidrag kan dog kun opkræves med indtil $\frac{1}{4}$ pct. halvårlig af den anmeldte værdi. Endeligt bidrag kan ikke overstige $2\frac{1}{2}$ pct. af den anmeldte værdi.

Stk. 3. Ikke anmeldt indbo i de i stk. 1 omhandlede bygninger er krigsforsikret, selv om anmeldelse ikke har fundet sted. Forbundet har regres mod bygningens ejer for udbetalte erstatningsbeløb med fradrag af et beløb svarende til den præmie, der skulle være betalt, såfremt anmeldelse havde fundet sted.

§ 14. Ejeren er berettiget til at kræve krigsforsikringsbidrag udlignet på ejendommens lejligheder og lokaler efter reglerne i § 43 i lov om leje, jfr. § 11, stk. 5, i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Stk. 2. Krigsforsikringsbidrag for det i § 5, stk. 1, nr. 3, omhandlede private indbo udlignes dog i forhold til forsikringssummen for dette, jfr. § 6, stk. 3.

§ 15. Krav på forsikringsbidrag med renter er i indtil 2 år fra forfaldsdagen sikret ved panteret umiddelbart efter kommunale ejendomskatter i den ejendom, hvortil de forsikrede bygninger hører, eller hvori det forsikrede indbo befinder sig.

Stk. 2. I løsøre og andre værdier, der er krigsforsikret i henhold til § 5, stk. 1, nr. 4, kan der søges fyldestgørelse for krav på forsikringsbidrag uden hensyn til ejendomsforhold og viljesbestemte panterettigheder.

§ 16. Erstatning kan først kræves udbetalt $\frac{1}{2}$ år efter, at opkrævningen af forsik-

ringsbidrag har fundet sted. Erstatningen kan kun kræves udbetalt med beløb svarende til forholdet mellem samtlige til forbundet indgåede bidrag og samtlige indtrådte skader på tidspunktet for bidragsberegningen.

Stk. 2. Forbundets bestyrelse skal sikre sig, at erstatning for tab opstået ved krigsskade på fast ejendom bliver anvendt til ejendommens genopbygning. Bestyrelsen kan dog fritage herfra, såfremt den skønner, at forholdene taler derfor. Fritagelsen kan betinges af afkortning i erstatningssummen, hvis den sikrede ellers ville opnå en urimelig vinding.

§ 17. Forbundet kan optage lån til udredning af erstatninger og afholdelse af administrationsudgifter.

§ 18. Erstatningen udbetales til ejeren, medmindre andre over for forbundet har anmeldt sig som berettiget til erstatningen eller har en tinglyst ret over den forsikrede faste ejendom.

Stk. 2. Selv i så fald udbetales erstatningen dog til ejeren, hvis der foreligger samtykke fra de berettigede, eller der ved skade på fast ejendom

- 1) er sket udbedring af skaden ved genopførelse eller istandsættelse af bygningen eller genanakaffelse eller istandsættelse af tilbehør eller
- 2) er stillet de berettigede lige så betryggende sikkerhed for deres krav.

Stk. 3. Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, fyldestgøres de berettigede forud for ejeren under hensyn til rangfølgen af deres rettigheder.

§ 19. Erstatningskrav bortfalder, dersom skaden ikke anmeldes til forbundet inden 6 måneder efter, at ejeren er blevet vidende om dens opståen og har haft mulighed for at foretage anmeldelse. Bestyrelsen kan i særlige tilfælde gøre undtagelse herfra.

Stk. 2. Når der er forløbet et år efter forsikringstidens ophør, kan forbundets bestyrelse ved offentlig bekendtgørelse i Statstidende og det efter bestyrelsens skøn fornødne antal dagblade opfordre alle og enhver, der har fordringer mod forbundet, til inden en vis tid skriftligt at anmelde fordringerne til

forbundet. Fordringer, der anmeldes efter det i bekendtgørelsen fastsatte tidspunkt, er bortfaldet.

Stk. 3. Fordringer mod forbundet forældes i løbet af 5 år efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer.

Kapitel 3.

Krigsforsikringsforbundet for erhvervsbygninger.

§ 20. Forsikret i krigsforsikringsforbundet for erhvervsbygninger er uanset beliggenhed:

1. Bygninger, der alene anvendes eller er indrettet til industri, håndværk og handel eller anden erhvervsvirksomhed eller til opbevaring af varer o. lign., og som efter forsikringstidens indtræden er eller har været brandforsikret i et dansk eller et her i landet virkende udenlandsk forsikrings-selskab. Dette gælder dog ikke, hvis ejendommen er en landbrugsejendom eller helt eller overvejende anvendes til kontor, administration, landbrug, skovbrug eller gartneri. Forsikringen omfatter bygningens tilbehør i det omfang, tilbehøret er eller har været brandforsikret sammen med bygningen.
2. Bygninger, der delvis anvendes eller er indrettet til industri, håndværk og handel eller anden erhvervsvirksomhed eller til opbevaring af varer o. lign., og som overvejende anvendes til sådant formål, og som efter forsikringstidens indtræden er eller har været brandforsikret i et dansk eller et her i landet virkende udenlandsk forsikringsselskab for 300.000 kr. eller derover. Dette gælder dog ikke, hvis ejendommen er en landbrugsejendom eller helt eller overvejende anvendes til kontor, administration, landbrug, skovbrug eller gartneri. Forsikringen omfatter bygningens tilbehør, i det omfang tilbehøret er eller har været brandforsikret sammen med bygningen.
3. Veje og broer samt havne og anlæbsbroer, som ejeren ved skriftlig henvendelse til krigsforsikringsforbundet har begæret krigsforsikret. Forsikringen omfatter moler, kystbeskyttelse, bolværker og kajmure, havnebroer og aluseanlæg, ophaler-

beddinger o. lign. samt havnefyrr, signalmaster, sireneanlæg og andre indretninger til vejledning for sejladsen.

4. Ledningsanlæg, der tjener til offentlig forsyning, og som ejeren ved skriftlig henvendelse til krigsforsikringsforbundet har begæret krigsforsikret. Forsikringen omfatter de til anlæggene hørende indretninger, herunder master, isolatorer, transformatorstationer, koblingsstationer, friluftsanlæg, gadebelysningsanlæg, dæmningsanlæg m. v.
5. Privat indbo, der på skadestidspunktet befinder sig i de i forbundet forsikrede bygninger, dog højst til en værdi af 100.000 kr. pr. indbogrube, jfr. § 6, stk. 2.
6. Privat indbo, dog højst til en værdi af 100.000 kr. pr. indbogrube, jfr. § 6, stk. 2, i andre bygninger, der helt eller delvis anvendes til beboelse, såfremt bygningen ville have været forsikret i forbundet, hvis der havde været tegnet brandforsikring, eller hvis bygningen ikke havde været undtaget for krigsforsikring i medfør af § 1, stk. 2.

§ 21. Bestemmelserne i §§ 6-19 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4.

Krigsforsikringsforbundet for erhvervsløse.

§ 22. Forsikret i krigsforsikringsforbundet for erhvervsløse er løse, der anvendes erhvervmæssigt, og som befinder sig her i landet eller her er indført i offentlige registre, for så vidt løse.

- 1) efter forsikringstidens indtræden er eller har været omfattet af en brandforsikring eller forsikring mod fare under befordring til lands eller i luften, tegnet i de i § 5, stk. 1, nr. 1, angivne forsikringsselskaber, eller
- 2) af ejeren ved skriftlig henvendelse til forbundet er begæret krigsforsikret.

Stk. 2. Fra forsikringen undtages dog

- 1) løse, der hører til en landbrugsejendom eller til en ejendom, der helt eller overvejende anvendes til landbrug, skovbrug eller gartneri,

- 2) privat indbo,
- 3) tilbehør til en bygning, der er brandforsikret sammen med denne, samt
- 4) værdier, der er forsikret i krigsforsikringsforbundet for personmotorkøretøjer, svævefly og lystfartøjer.

§ 23. Det beløb, for hvilket der er tegnet forsikring som nævnt i § 22, stk. 1, eller hvorved det forsikrede er anmeldt til forbundet, er forsikringssum også for krigsforsikringen. Såfremt forsikringssummen i skadesøjeblikket er lavere end det forsikredes værdi, hæfter forbundet dog kun i forholdet mellem forsikringssummen og værdien.

§ 24. Erstatningerne samt forbundets administrationsudgifter udredes af forsikringsbidrag fra forbundets medlemmer.

Stk. 2. Medlem af forbundet er enhver ejer af løse, der er forsikret i forbundet.

Stk. 3. Foreløbige og endelige forsikringsbidrag opkræves med mellemrum ikke mindre end et halvt år og med højst $\frac{1}{4}$ pct. ad gangen af den forsikringssum, efter hvilken den pågældendes bidragspligt bestemmes.

Stk. 4. Det endelige forsikringsbidrag kan ikke overstige $2\frac{1}{2}$ pct. af den i stk. 3 nævnte forsikringssum.

§ 25. Hvert års 1. januar og 1. juli opkræves foreløbige bidrag til dækning af de i det forløbne halve år indtrufne skader og til dækning af påløbne administrationsomkostninger, medmindre forbundets bestyrelse skønner, at det er forsvarligt at undlade opkrævning.

Stk. 2. Foreløbige forsikringsbidrag pålignes hver, der har været medlem af forbundet i det forløbne halve år. Har forsikringssummen ikke været uforandret gennem hele halvåret, beregnes den sum, af hvilken der skal svares bidrag, som $\frac{1}{4}$ af summen af de højeste beløb, for hvilke den bidragspligtige har haft forsikret i hver af halvårets måneder.

Stk. 3. Endeligt forsikringsbidrag pålignes enhver, der er medlem af forbundet ved forsikringstidens ophør. Såfremt de pågældende værdier ikke er forsikret i forbundet ved forsikringstidens ophør, pålignes det endelige bidrag den, der senest har været medlem af forbundet. Bidraget beregnes efter den tid, de pågældende værdier har været krigsforsikret. Har forsikringssummen ikke været

uforandret under forsikringstiden, beregnes den sum, af hvilken der skal svares bidrag, som summen af de højeste beløb, for hvilke de pågældende værdier har været forsikret i hver af de enkelte måneder under forsikringstiden, divideret med antallet af måneder.

§ 26. I de forsikrede genstande kan der søges fyldestgørelse for krav på forsikringsbidrag med renter uden hensyn til ejendomsforbehold og viljesbestemte pantetigheder.

§ 27. I øvrigt finder bestemmelserne i §§ 7, 8, stk. 2, 3 og 4, 12, stk. 2 og 3, 16, stk. 1, 17, 18 og 19 tilsvarende anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer.

Kapitel 5.

Krigsforsikringsforbundet for jordbrugets værdier.

§ 28. Forsikret i krigsforsikringsforbundet for jordbrugets værdier er:

1. Bygninger her i landet, der efter forsikringstidens indtræden er eller har været omfattet af en brandforsikring i de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte forsikringsvirksomheder, og som ikke er krigsforsikret efter §§ 5 og 20.
2. Privat indbo, der på skadetidspunktet befinder sig i de i forbundet forsikrede bygninger, dog højst til en værdi af 100.000 kr. pr. indbogrube, jfr. § 6, stk. 2.
3. Privat indbo, dog højst til en værdi af 100.000 kr. pr. indbogrube, jfr. § 6, stk. 2, i andre bygninger, der helt eller delvis anvendes til beboelse, såfremt bygningen ville have været forsikret i forbundet, hvis der havde været tegnet brandforsikring, eller hvis bygningen ikke havde været undtaget for krigsforsikring i medfør af § 1, stk. 2.
4. Jord, der hører til en landbrugsejendom eller til en ejendom, der helt eller dog overvejende anvendes til landbrug, skovbrug eller gartneri, for så vidt de til ejendommen hørende bygninger efter forsikringstidens indtræden er eller har været forsikret i forbundet, eller jorden selvstændigt er anmeldt til dette.

5. Skove og plantager, der efter forsikringstidens indtræden er eller har været omfattet af en brandforsikring i de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte forsikringsvirksomheder, eller som selvstændigt er anmeldt til forbundet.

6. Driftsinventar og driftsmateriel, derunder maskiner, redskaber og tekniske anlæg af enhver art samt besætning, gødning, lagre af fast brændsel, olie, afgrøder og andet, der hører til en landbrugsejendom eller til en ejendom, der helt eller overvejende anvendes til landbrug, skovbrug eller gartneri, for så vidt de nævnte effekter befinder sig her i landet og efter forsikringstidens indtræden er eller har været omfattet af en brandforsikring i de i § 5, stk. 1, nr. 1, angivne forsikringsvirksomheder. Desuden er afgrøde på roden, lagerbeholdninger, afgrødegivende planter og planter under erhvervsmæssig tiltrækning forsikret i forbundet, for så vidt de pågældende værdier af ejeren ved skriftlig henvendelse til forbundet er begæret krigsforsikret.

7. Driftsinventar og driftsmateriel til opdræt af pelsdyr og fisk samt avlsdyr og yngel, for så vidt de pågældende værdier af ejeren ved skriftlig henvendelse til forbundet er begæret krigsforsikret.

§ 29. Erstatninger samt forbundets administrationsudgifter udredes af forsikringsbidrag fra forbundets medlemmer.

Stk. 2. Medlem af forbundet er enhver ejer af værdier, der er forsikret i forbundet, bortset fra ejere af privat indbo i lejede husrum. Medlem af forbundet er endvidere enhver ejer af bygninger, der ikke omfattes af denne lov, men hvori findes privat indbo, der er forsikret i forbundet, jfr. § 28, nr. 3.

§ 30. I øvrigt finder bestemmelserne i §§ 6-8, 10-19, 23, 24, stk. 3 og 4, 25 og 26 tilsvarende anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer.

Kapitel 6.

Krigsforsikringsforbundet for personmotorkøretøjer, svævefly og lystfartøjer.

§ 31. Forsikret i krigsforsikringsforbundet for personmotorkøretøjer, svævefly og lystfartøjer er:

1. Personmotorkøretøjer, der ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, og som efter forsikringstidens indtræden er eller har været registreret i dansk motorregister, for så vidt der for de pågældende køretøjer er eller har været tegnet ansvarsforsikring i en af de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte forsikringsvirksomheder.
2. Svævefly, der efter forsikringstidens indtræden er eller har været indført i registret over luftfartøjer (nationalitetsregistret).
3. Lystfartøjer, der befinder sig her i landet eller i dansk farvand, og som efter forsikringstidens indtræden er eller har været omfattet af en forsikring, der er tegnet i en af de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte forsikringsvirksomheder.

§ 32. Forsikringssummen for de enkelte i forbundet forsikrede værdier fastsættes af forbundets bestyrelse. For motorkøretøjers vedkommende skal de i handelsforhold almindeligt anvendte tabeller over brugt-vognspriser, ansat efter køretøjets fabrikationsår, og for svæveflys og lystfartøjers vedkommende brandforsikringssummen være retningsgivende. Hvis en brandforsikring ikke er eller har været tegnet, fastsættes forsikringssummen efter indhentede oplysninger om værdien af det pågældende svævefly eller lystfartøj.

§ 33. Foreløbige og endelige bidrag opkræves med mellemrum ikke mindre end $\frac{1}{2}$ år og med højst 1 pct. ad gangen af den forsikringssum, efter hvilken den pågældendes bidragspligt bestemmes.

§ 34. I øvrigt finder bestemmelserne i §§ 7, 8, stk. 2 og 3, 10, stk. 1 og 2, 11, stk. 1 og 2, 12, stk. 2 og 3, 16, stk. 1, 17, 18, 19, 24, stk. 1, 2 og 4, og 26 tilsvarende anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer.

Kapitel 7.

Almindelige bestemmelser.

§ 35. Værdier, der ikke er krigsforsikret i medfør af bestemmelserne i §§ 5, 20, 22, 28 og 31, fordi de ikke er eller har været omfattet af en civil forsikring, kan af ejeren forsikres mod krigsskade ved skriftlig henvendelse herom til vedkommende krigsforsikringsforbund. Forsikringssummen for så-

danne værdier fastsættes af forbundets bestyrelse på grundlag af den i anmeldelsen indeholdte værdiangivelse og de øvrige for forbundet foreliggende oplysninger.

§ 36. Eventuelt overskud, som fremkommer i et krigsforsikringsforbund ved dets ophør, tilfalder statskassen.

§ 37. Kommunale og andre offentlige myndigheder samt danske og her i landet virkende udenlandske forsikringsselskaber er pligtige at bistå krigsforsikringsforbundene i deres virksomhed.

§ 38. Anmeldelse af krigsskade skal ske uden ugrundet ophold og senest 6 måneder efter, at skadelidte er blevet vidende om skadens opståen og har haft mulighed for at foretage anmeldelse, jfr. § 19, stk. 1. Anmeldelsen indgives til vedkommende krigsforsikringsforbund på særlige formularer, der fås hos forbundet eller forsikringsselskaberne. Hvis anmeldelsen på grund af forholdene må befrygtes ikke at kunne komme frem til krigsforsikringsforbundet, kan anmeldelse ske til vedkommende forsikringsselskab, eller for sådanne værdiers vedkommende, der ikke er omfattet af en almindelig forsikring, til et dansk forsikringsselskab eller et dansk forsikringsselskabs stedlige repræsentant.

Stk. 2. Bevisvanskeligheder, der kan henføres til ugrundet forsinkelse af anmeldelsens fremsættelse, kommer skadelidte til skade.

§ 39. Efter modtagelse af skadesanmeldelse lader krigsforsikringsforbundet snarest muligt foretage registrering og vurdering af de opståede skader. Danske og her i landet virkende udenlandske forsikringsselskaber og disses stedlige repræsentanter er pligtige at foretage registrering og vurdering af krigsskader efter anmodning af krigsforsikringsforbundet.

Stk. 2. Såfremt krigsskade er anmeldt direkte til et forsikringsselskab, jfr. § 38, stk. 1, skal forsikringsselskabet straks lade foretage registrering og vurdering af de pågældende skader og snarest muligt fremsende registrerings- og vurderingsforretningen samt anmeldelsen til krigsforsikringsforbundet.

§ 40. Krigsforsikringsforbundet skal snarest muligt efter modtagelsen af registrerings- og vurderingsforretningen give skadelidte oplysninger om resultatet af registreringen og vurderingen.

§ 41. Indtil 1 måned efter, at skadelidte har modtaget oplysning om resultatet af registreringen og vurderingen, kan han ved skriftlig henvendelse til krigsforsikringsforbundet forlange omvurdering foretaget. Omvurderingen foretages af 3 personer, udnævnt af amtmanden for det amt, hvor skaden er sket, i København af magistraten.

Stk. 2. Omvurdering kan endvidere finde sted på krigsforsikringsforbundets foranstaltning, såfremt forbundet inden den i stk. 1 angivne frist giver skadelidte skriftlig underretning om, at der vil blive foretaget omvurdering.

§ 42. Forbundet afholder de med registreringen og vurderingen forbundne udgifter. Udgiften ved omvurdering afholdes ligeledes af forbundet. Såfremt omvurdering begæret af skadelidte ikke fører til et for ham gunstigere resultat, afholdes udgiften dog af skadelidte.

§ 43. Ved vurdering og omvurdering lægges de lovlige priser umiddelbart før skadens indtræden til grund.

Stk. 2. Bestyrelsen for krigsforsikringsforbundet kan fastsætte normalsatser for bestemte arter af genstande eller grupper af genstande.

§ 44. Panterettigheder og andre rettigheder i krigsforsikret fast ejendom og løsøre forfalder ikke til udbetaling som følge af, at

det forsikrede forringes eller går til grunde ved krigsskade.

Stk. 2. Hvor forholdene taler derfor, kan forbundets bestyrelse bestemme, at forfaldstiden for renter, afdrag og andre ydelser, der forfalder i indtil et år fra skadens indtræden, udskydes i indtil et år, dog længst indtil det tidspunkt, da erstatningen kan kræves udbetalt. Såfremt det forsikrede ikke må antages at være behæftet ud over sin værdi ved skadens indtræden, kan på tilsvarende måde forfaldstiden for senere ydelser udskydes for et år ad gangen på det vilkår, at de ydelser, for hvilke forfaldstiden tidligere er udskudt, betales. Rettighedshaverne skal så vidt muligt have direkte meddelelse fra forbundet om, at disse bestemmelser er eller vil blive bragt i anvendelse.

Stk. 3. I tilfælde af væsentlig krigsskade kan panthaverne uden fortabelse af fortrinsretten meddele henstand med betalingen af renter og lignende ydelser indtil det tidspunkt, da erstatningen kan kræves udbetalt, helt eller delvis, jfr. § 16, stk. 1. Tidsfristen i tinglysningslovens § 40, stk. 4, 1. pkt., regnes i så fald fra dette tidspunkt.

§ 45. Med de ændringer, som følger af forholdets natur, finder reglerne i lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler tilsvarende anvendelse med hensyn til forhold, som omfattes af denne lov.

§ 46. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 47. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger, sættes i kraft for Grønland ved kgl. anordning.

Givet på Christiansborg slot, den 21. maj 1969.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Knud Thomsen.

Cirkulære om klokkringning ved mobilisering.

(Til amtmændene og Københavns magistrat).

Ifølge kgl. anordning af 19. august 1953 om bestemmelser for forøgelse af forsvarets fredsstyrke § 4, stk. 2, skal der, når mobiliseringsordre er udsendt, for at henlede den almindelige opmærksomhed herpå, ringes uafbrudt i 3 timer med samtlige landets kirkeklokker.

Det er pålagt politimestrene (politidirektøren i København) at drage omsorg for, at der i tilfælde af mobilisering udbringes tilsigelse til klokkringning til kirkebetjeningen ved de enkelte kirker.

Det påhviler herefter ringerne ved de

anerkendte trossamfunds kirker at ringe med klokkerne uafbrudt i 3 timer ved mobilisering, så snart tilsigelse herom modtages fra politiet. Ringningen skal udføres kraftigt, af og til afbrudt af korte perioder, hvori der slås enkelte slag på klokken.

Man skal anmode om, at ringerne ved de anerkendte trossamfunds kirker gøres bekendt med den dem ifølge foranstående påhvilende pligt til i mobiliseringstilfælde at udføre den foreskrevne klokkringning. Et antal eksemplarer af nærværende cirkulære vedlægges til dette brug.

Kirkeministeriet, den 30. december 1971.

P. M. V.

E. B.

Arne Truelsen.

Kirkemin. j. nr. 1. kt. 95.

20-12-71917

Cirkulære om klokkeringning ved mobilisering.

(Til stiftsøvrighederne)

Ifølge kgl. anordning af 19. august 1953 om bestemmelser for forøgelse af forsvarets fredsstyrke § 4, stk. 2, skal der, når mobiliseringsordre er udsendt, for at henlede den almindelige opmærksomhed herpå, ringes uafbrudt i 3 timer med samtlige landets kirkeklokker.

Det er pålagt politimestrene (politidirektøren i København) at drage omsorg for, at der i tilfælde af mobilisering udbringes tilsigelse til klokkeringning til kirkebetjeningen ved de enkelte kirker.

Det påhviler herefter kirketjenerne (ringerne) ved folkekirkens kirker og andre med klokker forsynede bygninger, hvori der i henhold til dertil meddelt tilladelse afholdes offentlig gudstjeneste, at ringe med klokkerne uafbrudt i 3 timer ved mobilisering,

så snart tilsigelse herom modtages fra politiet. Ringningen skal udføres kraftigt, af og til afbrudt af korte perioder, hvori der slås enkelte slag på klokken.

Nærværende cirkulære træder i stedet for kirkeministeriets cirkulærer nr. 175, 176 og 177 af 15. juli 1905 til henholdsvis patronaterne for sognekirkerne i København og på Frederiksberg, stiftsøvrighederne og biskopperne samt indenrigsministeriets cirkulære nr. 184 af 28. juli 1905 til amtmændene.

Man skal anmode om, at kirketjenerne (ringerne) i stiftet gøres bekendt med den dem ifølge foranstående påhvilende pligt til i mobiliseringstilfælde at udføre den foreskrevne klokkeringning. Et antal eksemplarer af cirkulæret vedlægges til dette brug.

Kirkeministeriet, den 30. december 1971.

P. M. V.

E. B.

Arne Truelsen.

Lov om embedslægeinstitutioner m. v.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Indenrigsministeren opretter for hver amtsrådsreds en embedslægeinstitution med én eller flere embedslæger. Embedslægeinstitutionen for Københavns amtsrådsreds omfatter tillige Frederiksberg kommune.

Stk. 2. Ved embedslægeinstitutionen ansættes fornøden medhjælp til løsning af de opgaver, som pålægges institutionen.

§ 2. Indenrigsministeren fastsætter regler for den uddannelse, som læger skal have gennemgået efter lægevidenskabelig embedseksamen for at kunne få ansættelse som embedslæger.

Stk. 2. Inden en stilling som embedslæge besættes, indhenter indenrigsministeren en indstilling fra sundhedsstyrelsen. Indstillingen skal være begrundet og angive de bedst egnede ansøgere i nummerorden. Forinden indstillingen afgives, skal sundhedsstyrelsen indhente en sagkyndig vurdering af ansøgernes kvalifikationer fra et råd på 3 medlemmer, der udpeges af embedslægeforeningen for 4 år ad gangen.

§ 3. Embedslægerne hører i faglig henseende under sundhedsstyrelsen.

§ 4. Embedslægeinstitutionen er rådgiver for statslige myndigheder samt amtskommunale og kommunale myndigheder i amtsrådsrådsredsen i lægelige, hygiejniske, miljømæssige og socialmedicinske forhold.

§ 5. Embedslægeinstitutionen fører på sundhedsstyrelsens vegne tilsyn med den virksomhed, der udøves i amtsrådsrådsredsen af apoteker, læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejersker, terapiasistenten med flere.

§ 6. Embedslægeinstitutionen yder bistand til rets- og politimyndighederne i det omfang, indenrigsministeren efter aftale med justitsministeren fastsætter bestemmelser herom.

Stk. 2. Embedslægeinstitutionens læger skal behandle de indsatte i arresthusene inden for amtsrådsrådsredsen, hvor der ikke er ansat arrest- eller fængselslæge eller fastsat anden særlig ordning.

§ 7. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for embedslægernes virksomhed.

§ 8. Indenrigsministeren kan fastsætte regler for de sundhedsmæssige forhold på behandlings- og plejeinstitutioner m. v., skoler og daginstitutioner m. v. samt klinikker og lignende for lægelig behandling og legemspleje.

Stk. 2. I reglerne fastsættes bestemmelser om tilsynet med de nævnte institutioner m. v. samt om embedslægeinstitutionens opgaver i denne forbindelse.

Stk. 3. I reglerne kan der gives kommunalbestyrelsen adgang til at udstede påbud og forbud over for institutioner m. v., der ikke

overholder reglerne. Over for institutioner, som drives af kommunalbestyrelsen, tilkommer denne adgang amtsrådet og over for institutioner, som drives af Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser, indenrigsministeren.

Stk. 4. Indenrigsministeren bemyndiges til i de forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne paragraf, at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne eller af påbud eller forbud, som kommunalbestyrelsen, amtsrådet eller indenrigsministeren har udstedt i henhold til forskrifterne.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen, amtsrådet samt embedslægeinstitutionen eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget til at foretage undersøgelser, har adgang til offentlige og private ejendomme for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler udfærdiget med hjemmel i loven.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser i henhold til regler udfærdiget i medfør af denne paragraf kan påklages til indenrigsministeren.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser kan påklages af:

- 1) den, til hvem afgørelsen er rettet,
- 2) vedkommende embedslægeinstitution og
- 3) enhver, der må antages at have en individuel og væsentlig interesse i sagens udfald.

§ 9. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens §§ 2, 8, 10 og 11 fastsættes af indenrigsministeren. Ikrafttrædelsestidspunktet for lovens øvrige bestemmelser fastsættes af indenrigsministeren for hver enkelt amtsråds-kreds.

Stk. 2. Lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevæsenets ordning ophæves, efterhånden som denne lov træder i kraft i de enkelte amtsråds-kredse.

Stk. 3. Loven medfører ingen ændring i den nuværende ordning for stads-læge-embedet i Københavns kommune.

Stk. 4. De opgaver, der i lovgivningen er tillagt embedslægerne, kreds-lægerne eller amts-lægerne, påhviler fremover embedslægeinstitutionerne.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning

sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

§ 11. I lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 236 af 4. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. *§ 1, stk. 2,* affattes således:

„*Stk. 2.* Epidemikommissionen består for hver politikreds af politimesteren som formand, en af embedslægeinstitutionen udpeget embedslæge samt 3 af amtsrådet for 4 år valgte medlemmer. I Frederiksberg kommune vælges de 3 medlemmer af kommunalbestyrelsen. I Københavns kommune består epidemikommissionen af politidirektøren som formand, stads-lægen og 3 af kommunalbestyrelsen for 4 år valgte medlemmer.“

2. I *§ 1, stk. 3,* ændres „politimesteren“ til: „politimesteren eller politidirektøren“ og „kredslægen“ til: „embedslægen eller stads-lægen“.

3. I *§ 2, 1. og 2. pkt.,* ændres „amts-lægen“ til: „en af embedslægeinstitutionen udpeget embedslæge“.

4. I *§ 4, stk. 3,* ændres „kredslæge“ til: „embedslæge“.

5. I *§ 6, stk. 2, 2. pkt.,* ændres „kredslægen“ til: „embedslægeinstitutionen“ og „ham“ til: „denne“.

6. I *§ 6, stk. 3,* ændres „kredslægen“ til: „embedslægeinstitutionen“.

7. *§ 16, stk. 4,* affattes således:

„*Stk. 4.* Såfremt en smitteførende person flytter til en anden amtsråds-kreds, skal han give embedslægeinstitutionen i den amtsråds-kreds, der fraflyttes, meddelelse herom. Endvidere skal embedslægeinstitutionen så vidt muligt holde sig underrettet om, hvor en smitteførende person har bolig, og,

når det oplyses, at vedkommende flytter til en anden amtsrådsreds, give vedkommende embedslægeinstitution meddelelse herom."

8. § 23 affattes således:

„§ 23. Når en sygdom har været under offentlig behandling i henhold til denne lov, skal embedslægeinstitutionen under med-

virken af den eller de i medfør af lovens § 10 særligt antagne læger snarest muligt efter den offentlige behandlings ophør tilstille sundhedsstyrelsen beretning om sygdommens forløb."

9. I § 24, stk. 1, ændres „kredslæge" til: „embedslægeinstitution".

Givet på Christiansborg slot, den 13. juni 1973.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

Egon Jensen.

Bekendtgørelse om embedslægeinstitutionernes virksomhed.

I medfør af §§ 6 og 7 i lov nr. 381 af 13. juni 1973 om embedslægeinstitutioner m. v. og efter forhandling med miljøministeriet, jfr. § 56 i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse, fastsættes følgende:

Kap. 1.

Administrative forhold.

§ 1. Embedsområdet for embedslægeinstitutionen er amtsråds kredsen. Embedslægeinstitutionen for Københavns amtsråds kreds omfatter tillige Frederiksberg kommune.

§ 2. De ved embedslægeinstitutionen ansatte embedslæger er sideordnede. Embedslægerne vælger af deres midte en administrerende embedslæge. Indenrigsministeren kan fastsætte regler for valget.

Stk. 2. Embedslægerne fordeler institutionens opgaver mellem sig. Opgavefordelingen indberettes til sundhedsstyrelsen, der kan ændre heri.

Stk. 3. Hver embedslæge er ansvarlig for sit sagsområde.

Stk. 4. Den administrerende embedslæge forestår institutionens sekretariatsforretninger samt påser, at institutionens opgaver varetages.

Stk. 5. En ved embedslægeinstitutionen ansat underordnet læge handler på den embedslæges ansvar, som opgaven påhviler, jfr. stk. 2 og 3.

§ 3. Embedslægeinstitutionen hører i faglig henseende under sundhedsstyrelsen, men kan forelægge spørgsmål af miljømæssig art m. v. for miljøstyrelsen og spørgsmål af socialmedicinsk art for socialstyrelsen og sikringsstyrelsen.

§ 4. Indenrigsministeren fastsætter regler for embedslægeinstitutionens budgetlægning og kasse- og regnskabsvæsen.

§ 5. Embedslæger skal have indenrigsministeriets tilladelse til at udøve privat lægevirksomhed eller have ansættelse som læge eller som lægelig rådgiver ved institutioner, virksomheder og lignende.

Kap. 2.

Generelt om embedslægeinstitutionens opgaver.

§ 6. Embedslægeinstitutionen skal følge sundhedsforholdene i amtsråds kredsen, påse at sundhedslovgivningen overholdes, samt henlede myndighedernes opmærksomhed på mangler ved de sundhedsmæssige foranstaltninger og fremkomme med forslag til forbedringer.

§ 7. Ved embedslægeinstitutionens rådgivning og bistand til statslige myndigheder samt til amtskommunale og kommunale myndigheder i amtsråds kredsen påhviler det institutionen at afgive erklæringer, deltage i møder og udvalgsarbejde m. v. samt i tilsyns- og kontrolarbejde.

Kap. 3.

Miljømæssige og hygiejniske forhold.

§ 8. Embedslægeinstitutionen yder bistand til de i lovgivningen om miljøbeskyttelse, vandløb, vandforsyning, levnedsmidler, bygning, boligbyggeri, boligtilsyn, fysisk planlægning og naturfredning nævnte myndigheder.

§ 9. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med arbejdsministeren regler

om embedslægeinstitutionens pligter i forhold til det stedlige arbejdstilsyn og til direktoratet for arbejdstilsynet.

Kap. 4.

Socialmedicinske forhold.

§ 10. Embedslægeinstitutionen bistår statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder ved disses planlægning og gennemførelse af sociale og sundhedsmæssige opgaver, herunder særligt:

- a) sundhedsplejerskeordninger
- b) hjemmesygeplejerskeordninger
- c) svangerskabshygijne- og fødselshjælpsordninger
- d) skolelægeordninger
- e) den primære social- og sundhedstjeneste
- f) institutioner inden for social- og sundhedsområdet
- g) lokalkomiteer vedrørende stofmisbrug og lignende.

Stk. 2. Embedslægeinstitutionen bistår de i § 23, stk. 2 og 4, i lov om sygesikring nævnte udvalg.

§ 11. Embedslægeinstitutionen rådgiver statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder i sager vedrørende enkeltpersoners socialmedicinske forhold, såfremt der kræves embedslægelig indsigt.

Kap. 5.

Embedslægeinstitutionens opgaver for sundhedsstyrelsen.

§ 12. Embedslægeinstitutionen fører på sundhedsstyrelsens vegne tilsyn med den virksomhed, der udøves i amtsrådskredsen af apotekere og apotekspersonale samt med læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejersker, sygehjælpere, terapiassistenter m. fl. (medicinalpersonalet).

Stk. 2. Tilsynet med apoteker, hospitalsapoteker samt med apoteksudsalg og distribuerende læger sker i samarbejde med de farmaceutiske visitatorer.

§ 13. Embedslægeinstitutionen skal holde sig underrettet om de i amtsrådskredsen virkende uautoriserede helbrederes virksomhed, jfr. lægelovens Kap. VI.

§ 14. Finder embedslægeinstitutionen, at der bør indledes politimæssig undersøgelse eller rejses tiltale mod en af de i §§ 12 og 13 omhandlede personer i anledning af dennes virksomhedsudøvelse afgiver institutionen indstilling herom til sundhedsstyrelsen.

§ 15. Finder embedslægeinstitutionen, at en medicinalperson kan være farlig for sine medmennesker under udøvelse af sin virksomhed, jfr. lovgivningen om sundhedsvæsenets centralstyrelse og de enkelte grupper af medicinalpersonale, eller i øvrigt er helt eller delvist uskikket til at udøve sin gerning, indberetter institutionen efter stedsfunden undersøgelse forholdet til sundhedsstyrelsen.

§ 16. Efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler påhviler det embedslægeinstitutionen at:

- a) indberette om de sundhedsmæssige forhold i amtsrådskredsen
- b) indsamle og bearbejde medicinalstatistiske oplysninger
- c) udarbejde en årlig indberetning om embedslægeinstitutionens virksomhed
- d) give orientering om væsentlige forhold af sundhedsmæssig betydning og medvirke ved myndighedernes sundhedsoplysende virksomhed over for befolkningen eller grupper af denne i amtsrådskredsen
- e) virke for samarbejde mellem de forskellige grupper af medicinalpersoner
- f) føre fortegnelse over medicinalpersonalet
- g) forsyne medicinalpersoner med gældende bestemmelser m. v.
- h) deltage i planlægningen af befolkningens forsyning med lægemidler.

§ 17. Embedslægeinstitutionen skal foranledige, at medicinalpersoner afgiver de anmeldelser og indberetninger, som de er pligtige at afgive, samt indberette til sundhedsstyrelsen, såfremt pålæg herom ikke efterkommes.

Kap. 6.

Retsmedicinske forhold.

§ 18. Embedslægeinstitutionen yder bistand til rets- og politimyndighederne i følgende tilfælde:

a) foretagelse af medicolegale ligsyn, jfr. ligsynsloven

b) foretagelse af ligsyn i øvrigt, jfr. ligsynsloven og ligbrændingsloven

c) udførelse af medicolegale obduktioner sammen med områdets statsobducent eller dennes stedfortræder efter herom gældende regler

d) undersøgelse af personers sundhedstilstand (især i voldssager, sædelighedssager samt benådnings- og strafudsættelsessager)

e) undersøgelse af personers sindstilstand (mentalundersøgelser)

f) undersøgelse i sager vedrørende umyndiggørelse og lavværgemål

g) afgivelse af erklæring om avlingstidspunkt for børn samt udtagelse af blodprøver i faderskabssager

h) godkendelse af tvangsindlæggelse af sindssyge, jfr. § 2, stk. 2, 2. pkt. i lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold

i) vurdering af lægeattester til brug ved erhvervelse eller fornyelse af førerbevis, jfr. § 3 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 258 af 28. juni 1966 om førerprøver, førerbeviser m. v.

§ 19. Embedslægeinstitutionen skal i samarbejde med amtsrådsrådskredsens politimestre og lægekredsforening etablere en ordning, hvorefter der til enhver tid er en læge eller embedslæge til rådighed for amtsrådsrådskredsens politimestre til udførelse af

kliniske lægeundersøgelser og udtagelse af blodprøver („spiritusprøver“).

Stk. 2. Embedslægeinstitutionens læger skal, hvor der ikke er ansat arrest- eller fængselslæge, behandle sygdomstilfælde blandt de indsatte i amtsrådsrådskredsens arresthuse.

Kap. 7.

Øvrige opgaver.

§ 20. De opgaver, der i lovgivningen er tillagt embedslægerne, kredslegerne og amtslegerne, påhviler embedslægeinstitutionerne.

Disse opgaver er bl. a. arbejdet i medfør af:

a) epidemilovgivningen

b) lovgivningen om karantæneforanstaltninger

c) koppevaccinationslovgivningen

d) lovgivningen om det civile beredskab m. v.

e) kønssygdomslovgivningen

f) lovgivningen vedrørende produktion, fremstilling, omsætning og eksport af levnedsmidler.

Kap. 8.

Ikrafttrædelsesbestemmelse.

§ 21. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af denne bekendtgørelse fastsættes for hver enkelt amtsrådsråds af indenrigsministeren.

Indenrigsministeriet, den 19. september 1974.

Jacob Sørensen.

/ Ebbe Sørensen.

Bekendtgørelse om stadslægeembedet i København.

Efter forhandling med Københavns Magistrat fastsættes følgende bestemmelser for stadslægeembedet i København for så vidt angår dets statslige funktioner:

Kap. 1.

Administrative forhold.

§ 1. Embedsområdet for stadslægeembedet er Københavns kommune.

§ 2. Stadslægeembedet består af stadslægen og en eller flere embedslæger, der under stadslægens ansvar varetager de denne pålagte forretninger. Ansættes der ved stadslægeembedet underordnede læger, udfører disse samtlige de embedet påhvilende forpligtelser i henhold til denne instruks under stadslægens ansvar.

§ 3. Stadslægeembedet hører i faglig henseende under sundhedsstyrelsen, hos hvem embedet kan søge vejledning i spørgsmål af sundhedsmæssig art.

Kap. 2.

Generelt om stadslægeembedets opgaver.

§ 4. Stadslægeembedet er rådgiver for statslige myndigheder i lægelige, hygiejniske, miljømæssige og social-medicinske forhold.

§ 5. Stadslægeembedet skal følge sundhedsforholdene i Københavns kommune, påse at sundhedslovgivningen overholdes, samt henlede myndighedernes opmærksomhed på mangler ved de sundhedsmæssige foranstaltninger og fremkomme med forslag til forbedringer.

§ 6. Ved stadslægeembedets rådgivning og bistand til statslige myndigheder påhviler det embedet at afgive erklæringer, deltage

i møder og udvalgsarbejde m. v. samt i tilsyns- og kontrolarbejde.

Kap. 3.

Miljømæssige, hygiejniske og social-medicinske forhold.

§ 7. Stadslægeembedet yder bistand til de i lovgivningen om miljøbeskyttelse, vandløb, vandforsyning, levnedsmidler, bygning, boligbyggeri, boligtilsyn, fysisk planlægning og naturfredning nævnte myndigheder.

§ 8. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med arbejdsministeren og Københavns Magistrat regler om stadslægeembedets pligter i forhold til det stedlige arbejdstilsyn og til direktoratet for arbejdstilsynet.

§ 9. Stadslægeembedet bistår statslige myndigheder ved disses planlægning og gennemførelse af sociale og sundhedsmæssige opgaver i Københavns kommune.

Stk. 2. Stadslægeembedet bistår de i § 23, stk. 2 og 4, i lov om sygesikring nævnte udvalg.

Kap. 4.

Stadslægeembedets opgaver for sundhedsstyrelsen.

§ 10. Stadslægeembedet fører på sundhedsstyrelsens vegne tilsyn med den virksomhed, der udøves i Københavns kommune af apotekere og apotekspersonale samt med læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejersker, sygehjælpere, terapiassistenter m. fl. (medicinalpersonalet).

Stk. 2. Tilsynet med apoteker, hospitalsapoteker samt med apoteksudsalg sker i samarbejde med de farmaceutiske visitatorer.

§ 11. Stadslægeembedet skal holde sig underrettet om de i Københavns kommune

virkende uautoriserede helbrederes virksomhed, jfr. lægelovens Kap. VI.

§ 12. Finder stadslægeembedet, at der bør indledes politimæssig undersøgelse eller rejses tiltale mod en af de i §§ 10 og 11 omhandlede personer i anledning af dennes virksomhedsudøvelse, afgiver embedet indstilling herom til sundhedsstyrelsen.

§ 13. Finder stadslægeembedet, at en medicinalperson kan være farlig for sine medmennesker under udøvelse af sin virksomhed, jfr. lovgivningen om sundhedsvæsenets centralstyrelse og de enkelte grupper af medicinalpersonale, eller i øvrigt er helt eller delvist uskikket til at udøve sin gerning, indberetter embedet efter stedfundnen undersøgelse forholdet til sundhedsstyrelsen.

§ 14. Efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler påhviler det stadslægeembedet at:

a) indberette om de sundhedsmæssige forhold i Københavns kommune

b) indsamle og bearbejde medicinalstatistiske oplysninger

c) give orientering om væsentlige forhold af sundhedsmæssig betydning og medvirke ved myndighedernes sundhedsoplysende virksomhed over for befolkningen eller grupper af denne i Københavns kommune.

d) virke for samarbejde mellem de forskellige grupper af medicinalpersoner

e) forsyne medicinalpersoner med gældende bestemmelser m. v.

f) føre fortegnelse over medicinalpersonalet

g) deltage i planlægningen af befolkningens forsyning med lægemidler.

§ 15. Stadslægeembedet skal foranledige, at medicinalpersoner afgiver de anmeldelser og indberetninger, som de er pligtige at afgive, samt indberette til sundhedsstyrelsen, såfremt pålæg herom ikke efterkommes.

Kap. 5.

Retsmedicinske forhold.

§ 16. Stadslægeembedet yder bistand til rets- og politimyndighederne i følgende tilfælde:

a) godkendelse af tvangsindlæggelse af sindssyge, jfr. § 2, stk. 2, 2. pkt. i lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold, i forening med overlægen ved justitsministeriets psykiatriske undersøgelsesklinik.

b) vurdering af lægeattester til brug ved erhvervelse eller fornyelse af førerbevis, jfr. § 3 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 258 af 28. juni 1966 om førerprøver, førerbeviser m. v.

c) foretagelse af ligsyn, jfr. ligsynsloven og ligbrændingsloven.

Kap. 6.

Ikrafttrædelsesbestemmelse.

§ 17. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 1974. Samtidig ophæves justitsministeriets instruks af 28. august 1922 for stadslæggen i København for så vidt angår hans statslige funktioner.

Indenrigsministeriet, den 19. september 1974.

Jacob Sørensen.

/ Ebbe Sørensen.

Lov om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Til opfyldelse af internationale aftaler kan handelsministeren bestemme eller fastsætte regler om, at virksomheder, der omsætter kulbrinter, skal afgive oplysninger vedrørende ind- og udførsels-, produktions-, afsætnings-, oplagings- og transportforhold for kulbrinter samt vedrørende virksomhedsforhold i øvrigt.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at virksomheder, der transporterer kulbrinter, skal afgive oplysninger vedrørende tilgængelighed og benyttelse af transportfaciliteter.

§ 2. Oplysninger indhentet i medfør af bestemmelserne i § 1 kan under de indgåede aftaler videregives til de i aftalerne deltagende landes myndigheder eller til de ved aftalerne oprettede internationale organer under forudsætning af, at oplysninger om enkeltvirksomheder behandles som fortrolige.

§ 3. Handelsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at rigtigheden af oplysninger afgivet efter § 1 skal attesteres af en statsautoriseret revisor, af en registreret revisor eller underbygges med andre bevisligheder.

§ 4. Handelsministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at virksomheder, der producerer eller importerer kulbrinter, skal foretage salg af nævnte varer til opfyldelse af internationale fordelingsordninger i de indgåede aftaler.

§ 5. Den, der undlader inden en af handelsministeren fastsat frist at afgive oplysninger som nævnt i § 1, eller som i forhold, der omfattes af loven, meddeler handelsministeriet urigtige eller vildledende oplysninger, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Den, der undlader inden en af handelsministeren fastsat frist at efterkomme pålæg meddelt efter § 4, straffes på samme måde som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. I forskrifter, som udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne straffes på samme måde som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 6. Loven træder i kraft ved kundgørelsen i Lovtidende.

§ 7. Foranstående bestemmelser gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger, og således, at handelsministerens beføjelser udøves efter forhandling med ministeren for Grønland.

§ 8. Aftale af 18. november 1974 om et Internationalt Energi Program kan ratificeres på Danmarks vegne.

Givet på Christiansborg slot, den 7. maj 1975.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

Erling Jensen.

Anordning om fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til dansk område under fredsforhold.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Herved fastsættes følgende bestemmelser for fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til dansk område under fredsforhold:

Kapitel 1. Almindelige bestemmelser.

§ 1. Anordningen gælder fremmede orlogsfartøjers og militære luftfartøjers adgang til dansk område under forhold, hvor såvel Danmark som den stat, fartøjet tilhører, befinder sig i fredstilstand.

Stk. 2. Andre fartøjer, som ejes eller benyttes af en fremmed stat, og som ikke udelukkende anvendes til kommercielt formål, ligestilles med fremmede orlogsfartøjer og militære luftfartøjer ved anvendelse af anordningens bestemmelser.

Stk. 3. Ved gennemfart forstås den i folkeretlig forstand uskadelige gennemfart.

Stk. 4. Hvor der i anordningen fordres forudgående tilladelse, bør anmodning herom fremsættes mindst 8 dage i forvejen. Hvor der ved gennemfart fordres forudgående anmeldelse, bør denne foretages mindst 3 dage før den ønskede gennemfart.

Stk. 5. Forsvarsministeren kan gøre undtagelse fra anordningens bestemmelser.

§ 2. Ved dansk område forstås i denne anordning dansk landområde og dansk søterritorium samt luftrummet deraf.

Stk. 2. Dansk søterritorium udgøres af ydre og indre territorielt farvand i henhold til de til enhver tid gældende bestemmelser herom.

Kapitel 2. Orlogsfartøjer.

§ 3. Fremmede orlogsfartøjer kan foretage gennemfart af ydre territorielt farvand efter forudgående anmeldelse ad diplomatisk vej, jf. dog stk. 4. Anmeldelse er dog ikke fornøden for de i § 1, stk. 2, nævnte fartøjer.

Stk. 2. Såfremt sejladsen er et led i gennemfart af Store Bælt, Samsø Bælt eller Sundet kræves ingen anmeldelse, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Fremmede orlogsfartøjer må under gennemfarten ikke stoppe eller ankre på ydre territorielt farvand, medmindre tilladelse hertil forud er indhentet ad diplomatisk vej, eller at dette følger med almindelig sejlads og navigation eller nødvendigvis af force majeure eller nød.

Stk. 4. Såfremt flere end 3 orlogsfartøjer af samme nationalitet inden for samme tidsrum agter at foretage gennemfart af ydre territorielt farvand, skal der forud indhentes tilladelse ad diplomatisk vej. Gennemfart af Store Bælt, Samsø Bælt eller Sundet kan dog finde sted, når anmeldelse derom forinden er sket ad diplomatisk vej. Tilladelse henholdsvis anmeldelse er ikke fornøden for de i § 1, stk. 2, nævnte fartøjer.

§ 4. Orlogsfartøjer kan foretage gennemfart af eller opholde sig i indre territorielt farvand, når tilladelse hertil forinden er indhentet ad diplomatisk vej.

Stk. 2. Gennemfart af Hollænderdybet/Drogden samt gennemfart af Lille Bælt og den i forbindelse hermed nødvendige sejlads

ad korteste rute gennem indre territorielt farvand mellem Fyn, Endelave og Samsø kan dog finde sted, når anmeldelse derom forinden er sket ad diplomatisk vej.

§ 5. De i § 3 og § 4 nævnte tilladelser og anmeldelser er ikke nødvendige for fartøjer i nød. I sådanne tilfælde skal fartøjet afgive internationalt signal herom samt underrette dansk sømilitær myndighed — eventuelt gennem en dansk kystradiostation.

§ 6. Orlogsfartøjer må ikke uden særlig tilladelse inden for dansk søterritorium udføre videnskabelig eller militær aktivitet.

Stk. 2. Undervandsbåde skal på søterritoriet sejle på overfladen.

Stk. 3. Orlogsfartøjer skal inden for dansk søterritorium føre orlogs- eller nationsflag. Under ophold i havn kan dog flages i henhold til traditionelle flagføringsbestemmelser.

Kapitel 3. Militære luftfartøjer.

§ 7. Militære luftfartøjers flyvning over eller landing på dansk område kræver forud indhentet tilladelse ad diplomatisk vej. Bestemmelsen gælder ikke luftfartøjer i nød samt luftfartøjer, der med danske myndig-

heders billigelse udfører flyvninger i humanitært øjemed.

Stk. 2. Tilladelse til overflyvning af eller landing på dansk område vil kun kunne gives under forudsætning af, at der forud for flyvningen til pågældende danske lufttrafik-tjenesteorgan afgives en normal ICAO-flyveplan (International Civil Aviation Organization), og at flyvningen i øvrigt gennemføres i overensstemmelse med de af ICAO givne retningslinier samt de af danske luftfartsmyndigheder i tilslutning hertil givne bestemmelser.

§ 8. Militære luftfartøjer må ikke inden for dansk område uden særlig tilladelse udføre videnskabelig eller militær aktivitet.

Stk. 2. Det er tilladt militære luftfartøjer at medføre fast installeret armering uden ammunition samt fotoapparater uden film eller plader. Elektronisk udstyr, udover hvad der er nødvendigt af hensyn til luftfartøjets navigation, må ikke anvendes af militære luftfartøjer over dansk område.

Kapitel 4. Ophævelsesbestemmelse.

§ 9. Kgl. anordning nr. 356 af 25. juli 1951 om fremmede krigsskibes og militære luftfartøjers adgang til dansk område under fredsforhold ophæves.

Givet på Amalienborg, den 27. februar 1976.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

Orla Møller.

Bekendtgørelse om pligt til under krig eller andre ekstraordinære forhold at stille ejendom til rådighed for det militære forsvar.

I medfør af § 12, stk. 2, i lov nr. 334 af 18. juni 1969 om forsvarets organisation m. v., jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 1. juni 1973, fastsættes efter forhandling med indenrigsministeren:

§ 1. Under krig eller andre ekstraordinære forhold skal borgerne i nødvendigt omfang og mod fuld erstatning stille deres ejendom til rådighed for landets forsvar, for så vidt de pågældende goder ikke rettidigt og på rimelige vilkår kan købes eller lejes af den rekvirerende.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter ikke:

- a. Ejendom, der er af afgørende betydning for ejerens eller brugerens evne til at forsørge sig selv og sin familie, medmindre forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.
- b. Lagre m. v., som er oprettet af offentlige myndigheder eller af private efter offentlig tilskyndelse, og som har til formål at sikre generelle samfundsbehov i krisetider.

§ 2. Retten til at forlange ejendom stillet til rådighed for forsvaret tilkommer forsvarskommandoen.

Stk. 2. Beføjelsen i stk. 1 kan dog i akutte militære nødsituationer udøves af enhver militær chef.

§ 3. Enhver er pligtig til efter anmodning at oplyse, om han er i besiddelse af den eller de arter af ejendom, som ønskes købt, lejet eller på anden måde stillet til rådighed. De militære myndigheder kan ved politiets hjælp kontrollere disse oplysninger.

§ 4. Med henblik på eventuel senere overtagelse af ejendom til eje eller brug kan denne beslaglægges. Overtages ejendommen ikke inden 30 dage fra beslaglæggelsen, kan ejeren forlange, at forsvaret enten overtager det beslaglagte eller ophæver beslaglæggelsen. Afgørelsen skal træffes inden 30 dage fra kravets fremsættelse.

Stk. 2. Overtagelse af ejendom til eje bør kun ske, når særlige omstændigheder taler for det. For så vidt angår fast ejendom bør overtagelse til eje dog kun ske, hvis forholdene gør det absolut påkrævet.

Stk. 3. Ved beslaglæggelse eller overtagelse af ejendom kan ingen over denne udøve nogen rettighed, som er i strid med forsvarets rettigheder.

§ 5. Tid og sted for overdragelse og eventuel tilbagelevering af ejendom, der stilles til rådighed for forsvaret i medfør af § 4, fastsættes af de militære myndigheder. Transportomkostninger i forbindelse hermed afholdes af de militære myndigheder.

§ 6. Begæring om beslaglæggelse eller overtagelse af ejendom fremsættes skriftligt over for den, der er pligtig til at stille ejendom til rådighed for forsvaret.

Stk. 2. De militære myndigheder afgiver ved ejendommens beslaglæggelse eller overtagelse en skriftlig, specificeret kvittering for det modtagne. På en genpart af kvitteringen erklærer den, der har stillet ejendommen til rådighed for forsvaret, om han er ejer eller bruger af det overdragne og angiver, hvem der eventuelt har andre rettigheder over dette.

§ 7. Ud over eventuel erstatning for afsavn ydes ved beslaglæggelse og ved overdragelse af ejendom til brug erstatning for forringelse af det overdragne i brugsperioden og ved overdragelse til eje erstatning for værdien af det overdragne.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede erstatninger udbetales snarest muligt efter ejendommens tilbagelevering eller overdragelse til eje. Såfremt den berettigede fremsætter begæring herom, skal der dog for hver 2 måneders brug af det overdragne udbetales ham et a conto beløb som afsavnserstatning indtil ejendommens tilbagelevering eller overdragelse til eje.

§ 8. Opnås der enighed mellem de militære myndigheder og de i § 6, stk. 2, nævnte rettighedsindehavere om erstatningsspørgsmålet, kan eventuelt erstatningsbeløb udbetales i overensstemmelse med den trufne aftale.

Stk. 2. Opnås der ikke enighed som nævnt i stk. 1, fastsættes erstatningen af en for hver retskreds nedsat vurderingskommission.

Stk. 3. Vurderingskommissionen består af 3 medlemmer, nemlig vedkommende dommer i borgerlige sager som formand (i København, Århus, Odense og Ålborg et af præsidenten for vedkommende ret udpeget medlem af retten) samt et af henholdsvis vedkommende kommunalbestyrelse og indenrigsministeren efter forhandling med forsvarsministeren udnævnt medlem.

Stk. 4. Vurderingskommissionens afgørelse kan af hver af parterne inden 6 uger indbringes for det i stk. 5 nævnte vurderingsnævn.

Stk. 5. Vurderingsnævnet består af en af kongen udnævnt formand, der skal opfylde de i retsplejeloven foreskrevne betingelser for at beskikkes til landsdommer, og 4 af indenrigsministeren efter forhandling med forsvarsministeren udpegede medlemmer.

Stk. 6. De militære myndigheder underrettes af vedkommende kommission eller nævn om den endelige afgørelse.

§ 9. Når en erstatningsberettiget til varetagelse af sine interesser under en sags behandling har afholdt nødvendige udgifter til sagkyndig bistand, herunder til advokat, revisor m. v., kan der ydes ham en passende godtgørelse herfor.

§ 10. Bekendtgørelsen omfatter under krig tillige rekvisition af genstande og ydelser, der er hjemlet i § 35 i lov nr. 91 af 29. marts 1924 om indkvartering som ændret ved lov nr. 137 af 20. april 1959.

§ 11. Overtrædelse af denne bekendtgørelse straffes efter den borgerlige straffelovgivnings bestemmelser.

§ 12. Bekendtgørelse nr. 380 af 5. november 1952 om pligt til i tilfælde af krig at stille ejendom til rådighed for forsvaret ophæves.

Forsvarsministeriet, den 28. april 1976.

Orla Møller.

/ G. K. Kristensen.

Lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Med henblik på at hindre,

- 1) at de i § 2 nævnte smitsomme sygdomme udbredes her i landet, og
- 2) at smitte fra disse sygdomme føres ind i landet eller herfra til andre lande,

kan de i § 3 nævnte epidemikkommissioner iværksætte de i kapitel 3 og 4 nævnte foranstaltninger.

§ 2. Loven omfatter de alment farlige sygdomme og de øvrige smitsomme sygdomme, der er optaget på liste A og B som bilag til loven.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen foretage ændringer i de i stk. 1 nævnte lister samt opstille nye lister.

Stk. 3. Konssygdomme omfattes ikke af loven.

Kapitel 2

Epidemikkommissionerne

§ 3. For hver amtskommune nedsættes en epidemikkommission, der består af en politimester, udpeget af justitsministeriet, en embedslæge, udpeget af embedslægeinstitutionen, en dyrlæge, udpeget af veterinærdirektoratet, en distriktstoldchef, udpeget af direktoratet for toldvæsenet, samt tre af amtsrådet valgte medlemmer. Politimesteren er formand for kommissionen.

Stk. 2. For Københavns kommune og Københavns lufthavn i Kastrup nedsættes en epidemikkommission, der består af politidirektøren, stadslægen, en dyrlæge, udpeget af

veterinærdirektoratet, en distriktstoldchef, udpeget af direktoratet for toldvæsenet, samt tre af kommunalbestyrelsen valgte medlemmer. Politidirektøren er formand for kommissionen.

Stk. 3. For Frederiksberg kommune nedsættes en epidemikkommission, der består af politimesteren, en embedslæge, udpeget af embedslægeinstitutionen, en dyrlæge, udpeget af veterinærdirektoratet, en distriktstoldchef, udpeget af direktoratet for toldvæsenet, samt tre af kommunalbestyrelsen valgte medlemmer. Politimesteren er formand for kommissionen.

Stk. 4. Valget af de kommunale medlemmer har virkning for den kommunale valgperiode.

§ 4. Toldvæsenet, politiet, havnevæsenet, luftfartsvæsenet, lodser- og stadsdyrlæger er forpligtet til at bistå epidemikkommissionen i udøvelsen af dennes pligter ifølge denne lov.

Stk. 2. Epidemikkommissionerne kan bestemme, at visse af de i kapitel 3 og 4 nævnte foranstaltninger under nærmere fastsatte betingelser kan iværksættes af kommissionens enkelte medlemmer eller af de til kommission knyttede læger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om lægelig bistand til epidemikkommissionen.

Kapitel 3

Foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse her i landet

§ 5. Epidemikkommissionen kan påbyde, at enhver, der lider af en alment farlig sygdom, eller som må antages at være smittet med en

Folketingstid. 1978-79: 4376, 5000, 7858; A. 2103.

Indenrigsmin. 3. s. kt. j.nr. 1978-5320-1

L.T.A. 44

3254

sådan, skal lade sig undersøge af en læge, og at vedkommende om nødvendigt skal lade sig indlægge til observation på et sygehus.

Stk. 2. Efterkommes påbudet ikke, kan den pågældende ved politiets hjælp fremstilles for en læge til undersøgelse, ligesom den pågældende om nødvendigt ved politiets hjælp kan tvangsindlægges til observation på et sygehus.

§ 6. Epidemikkommissionen kan påbyde, at enhver, der lider af en alment farlig sygdom, eller som må antages at være smittet med en sådan, skal lade sig isolere og om nødvendigt indlægges på sygehus.

Stk. 2. Efterkommes påbudet ikke, kan isolation af den pågældende ske ved tvangsindlæggelse på sygehus ved politiets hjælp.

Stk. 3. Såfremt udbredelse af en alment farlig sygdom ikke kan hindres ved isolation i henhold til stk. 1, kan indenrigsministeren efter indstilling fra sundhedsstyrelsen påbyde, at der skal iværksættes tvangsmæssig behandling.

§ 7. Epidemikkommissionen kan påbyde, at et område, hvor en alment farlig sygdom optræder, afspærres, således at samkvem med omgivelserne i fornødent omfang forhindres, ligesom kommissionen kan forbyde, at der afholdes offentlige møder i området. Sådanne foranstaltninger skal dog snarest muligt på ny ophæves.

§ 8. For at hindre udbredelse af en alment farlig sygdom kan indenrigsministeren efter indstilling fra sundhedsstyrelsen påbyde, at der skal iværksættes tvangsmæssig vaccination inden for et nærmere afgrænset område eller af en nærmere afgrænset personkreds.

§ 9. Når det formodes, at et dødsfald skyldes en alment farlig sygdom, kan epidemikkommissionen efter forhandling med sundhedsstyrelsen påbyde, at obduktion skal ske.

§ 10. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen bestemme, at de foranstaltninger, der alene kan iværksættes mod alment farlige sygdomme, jfr. §§ 5-9, også kan iværksættes over for øvrige smitsomme sygdomme, når disse optræder på en ondartet måde eller med stor udbredelse, el-

ler når eksisterende hygiejniske forhold indebærer en særlig stor risiko for smittespredning.

§ 11. Epidemikkommissionen kan iværksætte de undersøgelser af bakteriologisk eller lignende art, som er nødvendige for med sikkerhed at fastslå en smittes art, oprindelse og udbredelse.

Stk. 2. Når der er fare for, at smitte kan spredes ved virksomheders fremstilling og distribution af levnedsmidler, kan kommissionen træffe foranstaltninger med henblik på at bringe smittefaren til ophør, om fornødent ved at påbyde hel eller delvis lukning af den pågældende virksomhed eller ved at forbyde en smittebærende person adgang til virksomheden.

Stk. 3. Kommissionen kan forbyde, at personer, der lider af en af denne lov omfattet sygdom, anvender offentlige transportmidler.

§ 12. Epidemikkommissionen kan påbyde, at der efter regler fastsat af sundhedsstyrelsen skal iværksættes desinfektion af smittede eller smittebærende personer samt af personer, der har været i forbindelse med disse. Kommissionen kan også påbyde desinfektion af løsøre, fast ejendom og befordringsmidler m.v.

Stk. 2. Kommissionen kan efter forhandling med sundhedsstyrelsen endvidere iværksætte andre foranstaltninger af begrænset art og omfang for at hindre, at smitte udbredes.

Kapitel 4

Foranstaltninger mod smitsomme sygdommes indførelse i landet

§ 13. Ved et skibs ankomst skal føreren og en eventuel skibslæge meddele epidemikkommissionen eller den, som optræder på kommissionens vegne, oplysninger om sundhedstilstanden om bord såvel under rejsen som på ankomsttidspunktet. Ved et luftfartøjs ankomst påhviler oplysningspligten luftfartøjets fører eller dennes befuldmægtigede.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal meddeles i medfør af stk. 1, samt om meddelelsens form.

§ 14. Fra et skib eller luftfartøj må der ikke ske samkvem med personer i land, for epidemikommisionen eller den, kommissionen har bemyndiget hertil, har meddelt tilladelse til frit samkvem. Når det er muligt, skal en sådan tilladelse meddeles over radio.

Stk. 2. Toldvæsenet påser, at tilladelse til frit samkvem er meddelt. Indenrigsministeren kan dog bestemme, at kontrollen skal udøves af en anden myndighed.

§ 15. Indenrigsministeren kan bestemme, at reglerne i §§ 13 og 14 kan fraviges for skibe og luftfartøjer, der går i regelmæssig rute-fart, samt for lods både, fiskerbåde og andre mindre fartøjer.

Stk. 2. Indenrigsministeren bestemmer, hvilke lempelser der skal gælde for orlogsfartøjer og militære luftfartøjer.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan med henblik på opfyldelse af traktater fravige bestemmelserne i §§ 13-19.

§ 16. Epidemikommisionen kan påbyde, at enhver, der ankommer her til landet, skal lade sig undersøge af en læge, og at vedkommende om nødvendigt skal lade sig indlægge til observation på et sygehus.

Stk. 2. Efterkommes påbudet ikke, kan den pågældende ved politiets hjælp fremstilles for en læge til undersøgelse. ligesom den pågældende om nødvendigt ved politiets hjælp kan tvangsindlægges til observation på et sygehus.

§ 17. Enhver, der ankommer her til landet, er i øvrigt underkastet reglerne i §§ 6-12.

§ 18. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvilke foranstaltninger der kan iværksættes over for gods, bagage og post for at hindre indførelse og udbredelse af en sygdom, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at hindre, at rotter eller andre gnavere fører smitte fra en sygdom, der er omfattet af denne lov, ind eller ud af landet.

§ 19. Efter begæring udsteder epidemikommisionen til fragtføreren vederlagsfrit attest (karantænebevis) om:

- 1) hvilke foranstaltninger skibe, luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer har været underkastet i henhold til denne lov,
- 2) hvilke dele af befordringsmidlet foranstaltningerne er truffet over for,
- 3) den anvendte fremgangsmåde og
- 4) grunden til, at foranstaltningerne er iværksat.

Stk. 2. For luftfartøjer skal attesten efter begæring påføres den for luftfartøjet udfærdigede almindelige deklaration (»General Declaration«).

Stk. 3. Efter begæring udsteder epidemikommisionen vederlagsfrit attest til:

- 1) enhver rejsende om datoen for hans ankomst og afrejse samt om de foranstaltninger, han og hans bagage har været underkastet, og
- 2) afsenderen, modtageren og fragtføreren eller disses repræsentanter om de foranstaltninger, godset har været underkastet.

Kapitel 5

Forskellige bestemmelser

§ 20. Ved pålæg i medfør af §§ 5, 6, 7 og 16, som har karakter af frihedsberovelse, og ved afslag på anmodning om ophævelse af sådanne pålæg giver epidemikommisionen den pågældende vejledning om adgang til domstolsprøvelse efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a.

§ 21. Enhver, der har kendskab til, at en person i hans omgangskreds eller varetægt lider af en alment farlig sygdom, skal snarest muligt rette henvendelse herom til en læge eller politi, såfremt anmeldelse af sygdomstilfældet ikke allerede er sket. Anmeldelsen skal uden unødigt ophold videregives til den stedlige epidemikommision.

§ 22. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om skolers og institutioners forhold i tilfælde af smitsomme sygdomme. Sådanne regler kan udstrækkes til også at omfatte andre end de i § 2 nævnte smitsomme sygdomme, der kan indebære en særlig risiko ved udbredelse på skoler og institutioner.

§ 23. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen fastsætte regler om indførsel, forhandling, udlevering, bear-

bejdning, opbevaring og udførsel af smitsstof, der stammer fra en smitsom sygdom, som er omfattet af denne lov.

§ 24. Indenrigsministeren kan til varetagelse af det i § 1 nævnte formål fastsætte nærmere regler om ind- og udførsel af lig samt om disses behandling og transport her i landet.

§ 25. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, hvilke personer eller grupper af personer der skal tuberkuloseundersøges.

§ 26. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om lægernes og embedslægernes medvirken i bekæmpelse af smitsomme sygdomme.

§ 27. Hvis der i forbindelse med de forebyggende foranstaltninger, der iværksættes i medfør af denne lovs kapitel 3 for at hindre udbredelse af smitsomme sygdomme, påføres nogen tab, har vedkommende krav på erstatning herfor fra det offentlige.

Stk. 2. Størrelsen af en erstatning i medfør af stk. 1 fastsættes af epidemikommisionen efter forhandling med skadelidte. Såfremt der ikke kan opnås enighed om erstatningspligten eller erstatningens størrelse, påhviler det kommissionen at indbringe erstatningsspørgsmålet for domstolene.

§ 28. Amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner afholder alle udgifter efter loven, herunder de i § 27 nævnte erstatninger, bortset fra følgende:

- 1) Ejeren af et skib eller luftfartøj afholder efter regler fastsat af indenrigsministeren udgifterne til undersøgelse for udryddelse af rotter. Udgifter til aflønning af de personer, der foretager rotteudryddelse m. v. i medfør af § 18, stk. 2, afholdes dog af staten.
- 2) Ejeren af et skib eller luftfartøj, der efter epidemikommisionens skøn kun anløber havn eller foretager landing for at land-sætte syge eller lig, afholder udgifterne til eventuelle foranstaltninger iværksat i medfør af loven, bortset fra udgifter til lægeundersøgelse og til andre supplerende undersøgelser, der er nødvendige for at konstatere en undersøgt persons helbredstilstand.

3) I de tilfælde, der er nævnt i nr. 2), afholder ejeren af skibet eller luftfartøjet udgifterne til de syges behandling og pleje samt til de dodes begravelse eller ligbrænding.

4) Udgifter til foranstaltninger, der i strandingsstilfælde iværksættes i henhold til loven, dækkes så vidt muligt af værdien af det strandede gods.

5) Personer, der uberettiget går om bord i et skib eller luftfartøj, før tilladelse til frit samkvem er meddelt, afholder udgifter, som opstår herved.

Stk. 2. Udgifter, som en myndighed har afholdt i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 1), 1. pkt., og nr. 2) – 5), er tillagt udpantningsret.

Kapitel 6

Straffebestemmelser m. v.

§ 29. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder den, der

- 1) overtræder § 21,
- 2) overtræder forbud eller undlader at efterkomme påbud meddelt efter § 5, stk. 1, § 6, stk. 1 og 3, § 7, § 11, stk. 2 og 3, § 12, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

§ 30. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Kapitel 7

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 31. Loven træder i kraft den 1. januar 1980.

Stk. 2. Følgende lovbestemmelser ophæves:

- 1) Lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse.
- 2) Lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse.

- 3) Lovanordning nr. 189 af 18. april 1945 om tillæg til lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse (forbud mod anvendelse af latrin som godning).
- 4) Lov nr. 321 af 7. juli 1945 om tillæg til lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse (forbud mod badning).
- 5) Lov nr. 67 af 31. marts 1953 om karan-

tæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme.

§ 32. Loven gælder ikke for Færoerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færoerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg slot, den 21. marts 1979

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R

/ Knud Enggaard

Bekendtgørelse om liste A til lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme

I medfør af § 2, stk. 2, i lov nr. 114 af 21. marts 1979 om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme fastsættes følgende:

§ 1. På bilaget til loven optages difteri på liste A, der herefter affattes således:

Liste A

Til alment farlige sygdomme henregnes følgende sygdomme:

<i>Dansk betegnelse:</i>	<i>Latinsk betegnelse:</i>	<i>International betegnelse:</i>
Kopper	Variola	Smallpox
Plettyfus	Typhus exanthematicus	Typhus fever
Tilbagefaldsfeber	Febris recurrens	Relapsing fever
Pest	Pestis	Plague
Spedalskhed	Lepra	Leprosy
Marburg-sygdom	-	Marburg virus disease
Lassa-feber	-	Lassa fever
Ebola-sygdom	-	Ebola virus disease
Difteri	Diphtheria	Diphtheria

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Indenrigsministeriet, den 24. juni 1985

BRITTA SCHALL HOLBERG

/ Lene Thylstrup

Til øvrige smitsomme sygdomme henregnes følgende sygdomme:

Dansk betegnelse:

Kolera
Tyfus
Paratyfus
Salmonella-infektioner
Bacillær dysenteri
Polio
Meningokok-meningitis

Meningokok-sepsis
Tuberkulose
Epidemisk gulsot

Latinsk betegnelse:

Cholera asiatica
Febris typhoidea
Febris paratyphoidea
Salmonellosis
Dysenteria bacterialis
Poliomyelitis anterior acuta
Meningitis cerebrospinalis
epidemicus
Sepsis meningococcica
Tuberculosis
Hepatitis epidemica

Engelsk betegnelse:

Cholera
Typhoid fever
Paratyphoid fever
Salmonellosis
Shigellosis
Poliomyelitis

Meningococcal meningitis
Meningococcal septicemia
Tuberculosis
Hepatitis A

Lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme

(Undersøgelse for og udryddelse af rotter på skibe m.v.)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov nr. 114 af 21. marts 1979 om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Indenrigsministeren« til: »Sundhedsministeren« og »indenrigsministeren« til: »sundhedsministeren«.

2. I § 3, stk. 1, ændres »distriktstoldchef« til: »regionschef« og »direktoratet for toldvæsenet« til: »Told- og Skattestyrelsen«.

3. I § 4, stk. 1, og § 14, stk. 2, ændres »Toldvæsenet« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

4. I § 18, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»I de i 1. pkt. nævnte regler kan sundhedsministeren fastsætte, at en statslig told- og skattemyndighed kan lade nærmere bestemte praktiske foranstaltninger, som epidemikom-

missionen i medfør af § 4 måtte have pålagt den statslige told- og skattemyndighed at bistå med, udføre ved autoriseret rottebekæmper.«

5. § 28, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Ejeren af et skib eller luftfartøj afholder efter regler fastsat af sundhedsministeren udgifterne til undersøgelse for og eventuel udryddelse af rotter i henhold til § 18, stk. 2, herunder et beløb til dækning af epidemikommissionens omkostninger.«

6. § 30 affattes således:

»§ 30. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1994.

Givet på Christiansborg Slot, den 2. marts 1994

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Torben Lund

Afskrift:

"Cirkulærskrivelse om videreførelse af den kirkelige administration m.v. i krigstid.

Da det vil være af betydning, at den kirkelige administration og den kirkelige betjening af befolkningen kan opretholdes i størst muligt omfang i tilfælde af krigsmæssige begivenheders indtræden, udsendte ministeriet i skrivelser af 12. december 1951 og 19. januar 1957 retningslinier for, hvilke foranstaltninger der måtte anses for hensigtsmæssige i dette øjemed.

I 1951 blev der på foranledning af Civilforsvarsstyrelsen udarbejdet planer for en almindelig evakuering af bymæssigt bebyggede arealer, og de af kirkeministeriet udsendte retningslinier omfattede som følge heraf bestemmelser, der tog sigte på de under sådanne omstændigheder indtrædende særlige forhold. Efter de nu gældende regler er det overladt til politimestrenes skøn i hvert enkelt tilfælde at træffe bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket omfang evakuering skal foretages. Under hensyn hertil samt til den lange tid, der er hengået siden udsendelsen af ministeriets fornævnte skrivelser og de i medfør heraf truffede dispositioner, har ministeriet anset det for hensigtsmæssigt i det følgende at give en redegørelse for, i hvilket omfang de tidligere givne forskrifter fortsat er gældende, suppleret med oplysninger vedrørende særlige forhold, der har givet anledning til forespørgsler i ministeriet.

I. Administrationens videreførelse.

- A. Såfremt krigsmæssige handlingers indtræden medfører en adskillelse imellem eller inden for landsdelene, således at forbindelsen med centralmyndigheden i København afbrydes, er biskopperne og stiftsøvrighederne – som hidtil – bemyndiget til, inden for kredsen af de sager, i hvilke de danner en instans under ministeriet, at udøve de beføjelser, som ellers tilkommer kirkeministeriet, for så vidt angår sådanne sager, hvis behandling ikke tåler opsættelse.
- B. I tilfælde, hvor forbindelsen mellem landsdelene er afbrudt, udbetales de for videreførelsen af den kirkelige administration fornødne midler af vedkommende kommune, jfr. finansministeriets skrivelse af 18. maj 1977, hvoraf eksemplarer er tilstillet stiftsøvrighederne ved skrivelse herfra af 10. juni 1977.
- C. Ved henvendelse til politimesteren bedes det undersøgt, om de eksisterende planer

for evakuering af bispe- og stiftsøvrighedskontorerne i tilfælde, hvor der foretages evakuering af den by, hvor kontoret er beliggende, fortsat kan anses for tids-svarende. Ministeriet udbeder sig underretning om eventuelle ændringer af de tidligere herfra godkendte planer. Amtet¹ bedes forespurgt, om evakueringsstedets telefon er sikret og – såfremt dette ikke er tilfældet – under henvisning til denne skrivelse anmodet om at foretage det i så henseende fornødne.

II. Den kirkelige betjening.

I krigstilfælde giver nogle præster møde ved forsvaret, medens andre eventuelt er tilknyttet hjemmeværnet, frivillige brandkorps o.l.

Da organiseringen af den kirkelige betjening under krigsmæssige forhold i vidt omfang påhviler provsterne, jfr. herom nedenfor, må ministeriet finde det rettest, at provster ikke påtager sig hverv inden for hjemmeværnet, civilforsvaret, brandvæsenet o.l.

Ministeriet har foranlediget, at der vil kunne foretages opringninger fra provsternes telefoner også i tilfælde, hvor almindelig benyttelse af telefoner ikke er mulig.

Inden for hvert provsti fordeler provsten arbejdet – herunder betjeningen af sygehuse og supplerende sygehusenheder (etablerede beredskabssygehuse m.v.), om hvis placering oplysning må søges hos den amtskommunale sygehusforvaltning – mellem de til disposition værende præster. Præsterne anskaffer og fører kladdebøger (dertil egnede hæfter) i tilfælde, hvor normal kirkebogsføring ikke er mulig. Når forholdene igen bliver normale, vil der af kirkeministeriet blive givet nærmere anvisninger angående overførelse til ministerialbøgerne af de i kladdebøger foretagne tilførsler.

Hvor evakuering ikke har fundet sted, varetages den kirkelige betjening af de stedlige præster. De af provstiets præster, der måtte være fraværende på grund af ferie eller orlov, indkaldes af provsten til tjeneste hurtigst muligt. Er området modtagelsessted for evakuerede, yder de til området evakuerede præster bistand efter provstens anvisning.

Når evakuering forestår, træffer provsten bestemmelse om, hvorledes betjeningen

¹ Amtet er statsamtet. Telefonsikringsordningen er i 1989 overført til de statsamter, der tillige er civilregioner. Adresser m.v. fremgår af cirkulærskrivelse af 6. juni 1986, der er optrykt i samlingen.

af den tilbageblivende del af befolkningen skal ordnes. For en række større byer foreligger der godkendte planer vedrørende disse forhold, således at provstens opgave her kan indskrænkes til en udfyldelse af de opstillede rammer for det nødvendige personel. Oplysning om godkendte planer kan fås på bispekontoret, der bedes rette henvendelse til politimesteren om planernes ajourføring. Foreligger der ikke en sådan godkendt plan, kan det som vejledning for provsten ved planens udarbejdelse oplyses, at ministeriet har godkendt en ordning for København og Frederiksberg, hvorefter den kirkelige betjening ordnes for hvert provsti som en enhed, og således at 2 (eventuelt 3) af hvert provstis kirker, beliggende i passende indbyrdes afstand, holdes i funktion ved hjælp af 2 præster hvert sted foruden kordegn, organist og kirketjener, samt at der derudover forbliver et passende antal præster til betjening af sygehuse.

III. Begravelsesvæsen.²

Under krigsforhold kan det af sundhedsmæssige grunde være påkrævet, at de døde begraves hurtigst muligt. En kirkegårdsbestyrelse kan ikke modsætte sig, at krigsdøde begraves på kirkegården, såfremt der er disponibel gravplads. Er dette ikke tilfældet, kan det fornødne areal tilvejebringes ved ekspropriation. Beslutning herom træffes af kommunalbestyrelsen i samråd med embedslægen.

Ved begravelser kan der om fornødent ses bort fra bestemmelserne i lov om begravelse og ligbrænding.

IV. Varsling med kirkeklokker.

Kirkeministeriets cirkulære af 15. december 1978 indeholder bestemmelser om klemten med kirkeklokker til varsling af civilbefolkningen om radioaktivt nedfald³. Cirkulære af 30. december 1971 om klokkeringning ved mobilisering er fortsat gældende. Når en kritisk situation måtte indtræde, bør provsten forvisse sig om, at kirketjenerne (ringerne) er bekendt med de pligter, der påhviler dem ifølge fornævnte cirkulærer.

Et antal eksemplarer af nærværende cirkulærskrivelse vedlægges til fordeling ved

² Se nu tillige lov nr. 454 af 11. juni 1992 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde og bekendtgørelse nr. 527 af 19. juni 1992 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, der begge i uddrag er optrykt i samlingen.

³ Cirkulæret er ophævet ved cirkulære nr. 4 af 7. januar 1994.

biskoppernes foranstaltning til provsterne.

Kirkeministeriet, den 4. april 1979

P.M.V.

sign.
A. Roesen

/sign.
N. Holm

Til samtlige biskopper og stiftsøvrigheder."

Bekendtgørelse om forøgelse af civilforsvarets styrker m.v.

I medfør af § 11, jfr. § 7, stk. 1, § 31, stk. 6, og § 32, stk. 5, i lov om civilforsvaret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. september 1976 samt lov nr. 337 af 21. september 1939 angående tilvejebringelse af befordringsmidler til brug for krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb som ændret ved lov nr. 108 af 9. april 1975, bestemmes herved:

§ 1. Civilforsvarskorpsets styrker kan i tilfælde af krig eller under andre ekstraordinære forhold forøges enten derved, at der efter indenrigsministerens ordre indkaldes en sikringsstyrke ved samtlige eller enkelte enheder, eller ved mobilisering, jfr. §§ 3 og 4.

Stk. 2. Ved det lokale civilforsvar etableres i tilfælde af krig eller under andre ekstraordinære forhold et beredskab af værnepligtigt mandskab enten derved, at der efter indenrigsministerens ordre indkaldes en beredskabsstyrke ved samtlige eller enkelte enheder eller ved en af indenrigsministeren beordret mobilisering af det lokale civilforsvar, jfr. § 4.

§ 2. Forøgelse af civilforsvarets styrker ved indkaldelse af det personel, som er nødvendigt for den fastsatte grad af beredskab, sker ved ikrafttræden af mødebefalinger, ved anvendelse af ekstraordinære indkaldelsesordrer eller ved en kombination heraf.

Stk. 2. Ved mobilisering skal det i stk. 1 nævnte personel, som ikke er fritaget for øjeblikkelig indkaldelse til civilforsvaret, under strafansvar uopholdeligt møde i henhold til gældende mødebefalinger.

Stk. 3. Eventuel ombytning af mødebefalinger foranstalles af vedkommende personelforvaltende myndighed (stamafdeling). De hjemsendte værnepligtige er forpligtet til at indklæbe ny mødebefaling i tjenestebogen og til at tilbagesende tidligere mødebefaling til den myndighed, der har udstedt den nye befaling.

§ 3. Forsvarsministerens ordre til mobilisering af forsvaret gælder tillige som ordre til mobilisering af civilforsvarskorpset.

§ 4. Efter indenrigsministerens ordre kan civilforsvarskorpset endvidere mobiliseres, uden at der samtidig af forsvarsministeren beordres mobilisering af forsvaret.

Stk. 2. I tilfælde af sådan selvstændig mobilisering af civilforsvarskorpset og ved mobilisering af det lokale civilforsvar bekendtgøres mobiliseringsordren gennem presse, radio, fjernsyn, højtalerovne m.v.

§ 5. Ved forøgelse af civilforsvarets styrker i henhold til § 1 yder offentlige myndigheder og private civilforsvarets myndigheder fornøden bistand. Betaling for befordring, der i nævnte tilfælde er foreskrevet indkaldt personel, udredes af civilforsvarsmyndighederne.

§ 6. De befordringsmidler m.v., der i fredstid er udpeget til brug for civilforsvarskorpset og det lokale civilforsvar, tilsiges i nødvendigt omfang ved indkaldelse af en sikringsstyrke eller en beredskabsstyrke til at give møde på de fastsatte mødesteder.

Stk. 2. Ved mobilisering skal de nævnte befordringsmidler m.v. uopholdeligt afleveres på det i rekvisitionsbeviset fastsatte mødested eller, hvis egentlig rekvisition ikke har fundet

sted, på det sted, der er fastsat i den pågældende overenskomst mellem befordringsmidlets ejer og civilforsvarsmyndighederne.

§ 7. Ved »civilforsvarskorpset« forstås i denne bekendtgørelse tillige civilforsvarets statslige ambulancetjeneste, jfr. § 2, stk. 2, i lov om civilforsvaret.

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Samtidig ophæves indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 158 af 28. april 1975 om forøgelse af civilforsvarskorpsets fredsstyrke og om ekstraordinær indkaldelse og mobilisering af værnepligtigt personel til det lokale civilforsvar.

Indenrigsministeriet, den 21. marts 1980

HENNING RASMUSSEN

/ Heide-Jørgensen

Bestemmelser for presseberedskabet på centralt plan¹

A. Informationstjenesten

1. Opgave

Informationstjenesten har til opgave i en krigs- eller krisesituation

- a. at holde pressen løbende orienteret om den ekstraordinære situation
- b. at formulere lejlighedsvis officielle kommunikeer
- c. at arrangere pressemøder
- d. at orientere regeringen om de vigtigste nyheder
- e. at rådgive regeringen i forbindelse med dennes information af pressen
- f. at besvare forespørgsler fra pressen.

2. Organisation

Tjenesten ledes af Udenrigsministeriets presse- og kulturafdeling² med kontinuerlig bistand af Forsvarskommandoen, Forsvarets Efterretningstjeneste og Statens Informationstjeneste³ samt ad hoc bistand fra øvrige tilstedeværende ministerier.

Når informationstjenesten virker på døgnbasis i regeringens krisecenter eller i udflytningsanlæggene vil den bestå af to vagtskifter, hvert med:

En leder (fra Udenrigsministeriet)
2 medarbejdere (fra Udenrigsministeriet)
En presseofficer (fra Forsvarskommandoen)

Desuden vil bistand kunne ydes af:

En konsulent fra Statens Informationstjeneste
Et antal teknikere til betjening af studiet

¹ Bestemmelserne var oprindeligt klassificeret til tjenestebrug.

² Nu Udenrigsministeriets Informationssekretariat (UM-info).

³ Er nu udgået af organisationen.

Et antal teknikere til optagelse af nyhedsudsendelser m.v. fra andre lande.

Endelig er der skaffet arbejdsmulighed for:

En korrespondent fra Radioavisen/TV-avisen

En korrespondent fra Ritzaus Bureau.

Endelig vil forbindelsesgruppen fra Forsvarets Efterretningstjeneste samt teknikere fra Post- og Telegrafvæsenet være til rådighed.

3. Lokaliteter og kommunikationsmidler

Informationstjenesten arbejder efter omstændighederne enten fra centraladministrationens krisecenter eller fra hver af udflytningslokaliteterne for regering og centraladministration.

Med henblik på under krigsforhold at kunne give regeringen den hurtigst mulige orientering om de af pressen formidlede nyheder, er der – foreløbig i den sjællandske udflytningslokalitet – opstillet fjernskrivere, således at telegrammer fra de store pressebureauer kan modtages.

4. Aktivering

Informationstjenesten aktiveres i spændingssituationer efter initiativ fra Udenrigsministeriets presse- og kulturafdeling³ ⁴. Udflytning sker som led i centraladministrationens udflytning.

B. Nyhedsformidlingen

1. Opgave

Nyhedsformidlingen har til opgave at søge sikret nyhedsformidlingen til befolkningen i en krigs- eller krisesituation.

³ Nu Udenrigsministeriets Informationssekretariat (UM-info).

⁴ Aktiveringen sker efter aftale med Statsministeriet.

2. Organisation

Ud fra princippet i civilberedskabsloven⁵ om, at de, som har ansvaret for løsning af en opgave i fredstid, også bør have det i krigstid, skal Danmarks Radios, nyhedsbureauernes (og de landsdækkende dagblades) virke i en krigs- eller krisesituation tilrettelægges af de pågældende organer selv. Civilforsvarsstyrelsen⁶ vil kunne yde vejledning ved planlægningen.

Til radioavisen bør der ved Danmarks Radios foranstaltning tilvejebringes alternative sendemuligheder, både øst og vest for Storebælt.

Forbindelsen til regeringen vil finde sted ved hjælp af presse møder.

Formidlingen af orienteringer og kommuniker til pressen og offentligheden fra udflytningslokaliteterne for regering og centraladministration vil finde sted ved hjælp af fjernskrivning og pr. radio.

3. Personale

Arbejdet i en sådan situation bestrides principielt af de medarbejdere, der normalt er knyttet til de pågældende organer.

Personer, der er mobiliseringspligtige ved det militære forsvar eller CF-korpset⁷, men hvis forbliven ved nyhedstjenesten må anses for at være af væsentlig betydning for tjenestens opretholdelse, vil kunne fritages for pligt til at møde ved ekstraordinær indkaldelse og mobilisering (modtage designeringsbevis)⁸.

For ansatte ved Danmarks Radio udfærdiges designeringsbeviset af denne og indsendes til godkendelse i Forsvarskommandoen henholdsvis Civil-

⁵ Lov om det civile beredskab er ophævet med beredskabslovens ikrafttræden den 1. januar 1993. Bestemmelserne om det civile beredskab er videreført i beredskabsloven.

⁶ Civilforsvarsstyrelsen er nedlagt med beredskabslovens ikrafttræden den 1. januar 1993. Beredskabsstyrelsen varetager de opgaver som Civilforsvarsstyrelsen og Statens Brandinspektion tidligere varetog.

⁷ Nu Beredskabskorpset.

⁸ Der henvises vedrørende designering til bekendtgørelse nr. 934 af 6. december 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering), og vejledning nr. 192 af 6. december 1993 om samme emne.

forsvarsstyrelsen. For ansatte ved den skrevne presse indsender vedkommende organ ansøgning om designeringsbevis til Forsvarskommandoen/Civilforsvarsstyrelsen. Der henvises i øvrigt til Forsvarsministeriets og Indenrigsministeriets designeringsbestemmelser.

4. Lokaliteter og kommunikationsmidler

Redigering af radioavisen, af bureauernes rundsendelse og af dagbladene sker fra de pågældende mediers egne lokaler og under anvendelse af disses almindelige kommunikationsmidler. For Radioavisens vedkommende er lokaler til nødredigering tilvejebragt i en af udflytningslokaliteterne for regering og centraladministration.

I strengt nødvendigt omfang kan telefoner på redaktionerne hos personer, som har behov for at foretage telefonopkald under alle forhold, medinddrages i de særlige telefonsikringsordninger, der muliggør opkald også under forhold, hvor almindelig, ikke vital telefontrafik ikke kan finde sted. Anmeldelse herom skal foretages til statsamtet⁹.

Ligeledes kan i strengt nødvendigt omfang telexstationer overføres til en særlig klasse, hvorved de undtages fra eventuelle begrænsninger i telextrafikken. Anmeldelse herom foretages til Civilforsvarsstyrelsen¹⁰. Endelig kan private abonnerede kredsløb, der er vitale, medtages i prioriteringen sammen med andre kredsløb, der er vitale for totalforsvaret, og som er sikret fremføring under særlige forhold. Anmeldelse herom foretages til Civilforsvarsstyrelsen¹¹.

Det anbefales i muligt omfang at forberede installationen i sikrede lokaliteter – f.eks. etablering af stikkontakter i kældre, som agtes benyttet som beskyttelsesrum – sikring af strømforsyning til telexapparater m.v. samt forberede sikring af rum, der i forvejen indeholder teleudstyr.

5. Aktivering

Iværksættelse af ekstraordinære foranstaltninger til fortsættelse af nyhedsformidlingen påhviler i princippet de pågældende organer selv.

⁹ Anmeldelsen foretages nu til den pågældende civilregion.

¹⁰ Anmeldelsen foretages nu til den pågældende civilregion.

¹¹ Anmeldelsen foretages nu til den pågældende civilregion.

6. Forsyninger

Danmarks Radio, nyhedsbureauerne og dagbladene bør drage omsorg for at tilrettelægge en ordning, der sikrer de beredskabslagre, som er nødvendige for nyhedsformidlingens videreførelse i en krigs- eller krisesituation, f.eks. avispapir, fjernskriverpapir, teknisk udstyr m.v.

7. Detailplaner

Udarbejdelse af detailplaner, herunder eventuelle planer for udgivelse af nødavis og radioudsendelser fra alternative studier og mobile sendestationer udarbejdes af nyhedsmedierne, der orienterer Civilforsvarsstyrelsen om færdige planer.

8. Udgifter

Udgifter i forbindelse med planlægningen af opretholdelse af nyhedstjenesten i krigs- og krisesituationer afholdes af nyhedsmedierne."

Bekendtgørelse om civilforsvarets organisation og indsats under krig og andre ekstraordinære forhold

I henhold til § 2, stk. 3, § 18, stk. 3, og § 25 i civilforsvarsloven (lov nr. 253 af 27. maj 1981) fastsættes:

§ 1. Civilforsvarsstyrelsen opretter en civilforsvarskommando, der under krig og andre ekstraordinære forhold leder det statslige civilforsvar.

§ 2. Landet er inddelt i følgende civilforsvarsregioner:

Region I:

Nordjyllands amtsrådsreds.

Region II:

Viborg, Ringkøbing og Århus amtsråds-kredse.

Region III:

Ribe, Vejle og Sønderjyllands amtsråds-kredse.

Region IV:

Fyns amtsrådsreds.

Region V:

Vestsjællands og Storstrøms amtsråds-kredse.

Region VI:

Københavns og Frederiksberg kommuner, Københavns, Frederiksborg og Roskilde amtsråds-kredse.

Region VII:

Bornholms amtsrådsreds.

Stk. 2. Civilforsvarsregionens ledelse indgår i civilforsvarskommandoen.

§ 3. Kommunalbestyrelsen iværksætter de beredskabsforanstaltninger for kommunens civilforsvar, som civilforsvarsstyrelsen eller civilforsvarskommandoen bestemmer.

§ 4. Amtsrådet og kommunalbestyrelserne i Københavns og Frederiksberg kommuner iværksætter de beredskabsforanstaltninger for sygehusene, som civilforsvarsstyrelsen eller civilforsvarskommandoen bestemmer.

§ 5. Civilforsvarslederen er ansvarlig for, at følger af krigshandlinger i kommunen bekæmpes ved indsats af kommunens civilforsvar og ved rekvisition af andre civilforsvarsstyrker, jfr. § 8.

§ 6. Området for det kommunale civilforsvar er den pågældende kommune eller det område, der er omfattet af en samordning af flere kommuners civilforsvar. Bistand fra det kommunale civilforsvar uden for dettes område kan dog kræves i henhold til reglerne i §§ 7 og 10.

§ 7. Civilforsvarskommandoen kan bestemme, at enheder af en kommunes civilforsvar skal yde bistand til bekæmpelse af følger af krigshandlinger uden for eget område, såfremt det skønnes, at det lokale civilforsvar i det område, hvor indsats skal finde sted, eventuelt med bistand fra civilforsvarskorpset, ikke er tilstrækkeligt på grund af krigsskadernes karakter og omfang.